

Caja
B-65

Por Mariano Sfa

Por Sa

Por Mariano ~~...~~

Por

~~8-1 2-6 ut 25~~

Caja
B-

1h. + 1/4 fol. + fol. 46bis + 2 grab. + 2 top. en 6.
fol. 45^{en} en 61.

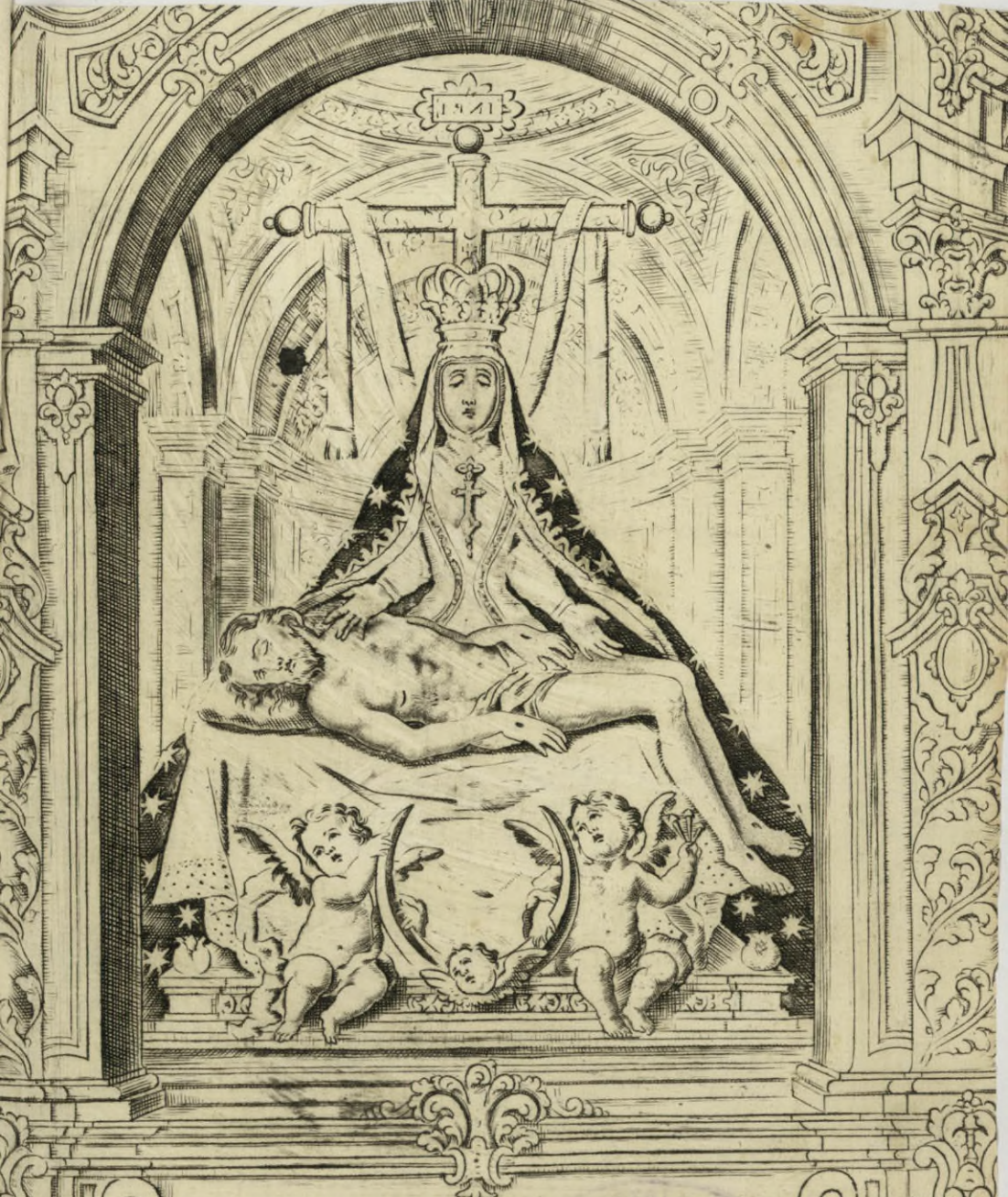
20 - Mayo - 1912

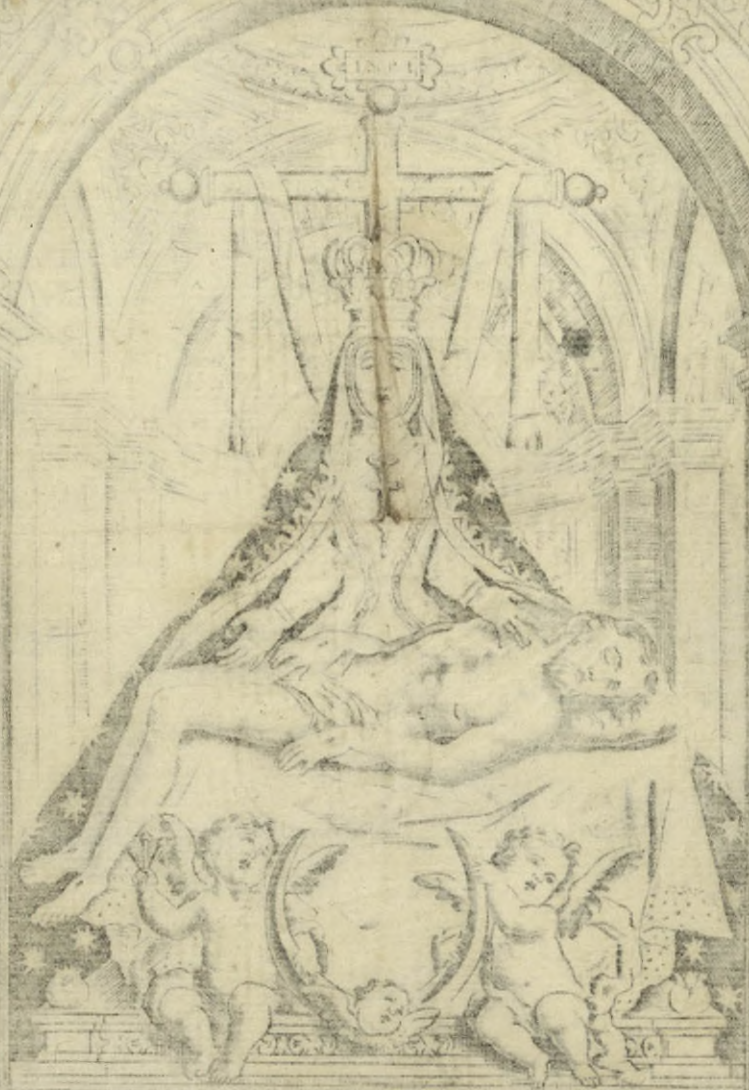

LA MILAGROSA YMLAGEN DE
N.º S.º DE LAS ANGVSTIAS DE GRANADA
Hizose ésta lamina éste año de 1731.

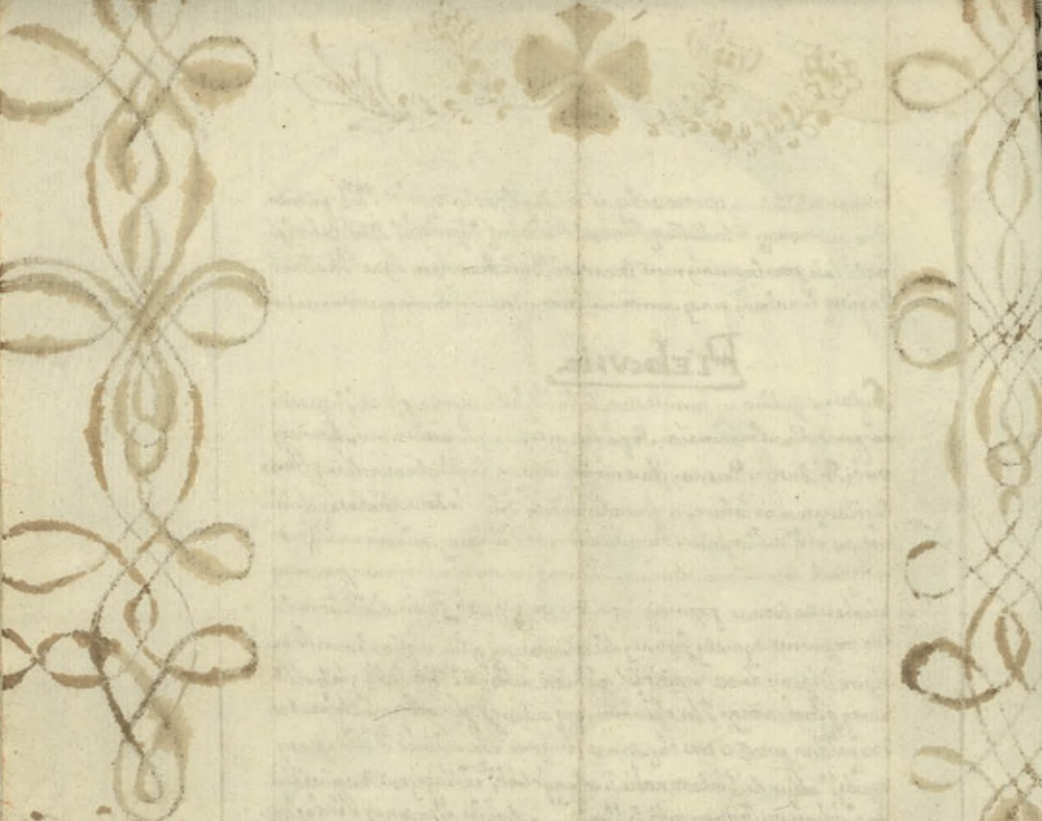

IN MINGROS AMEN DE
N. S. DE LIS ANGELIS DE GRANIDA
Hicq' q'ia hunc est ad d'esi

Præface

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

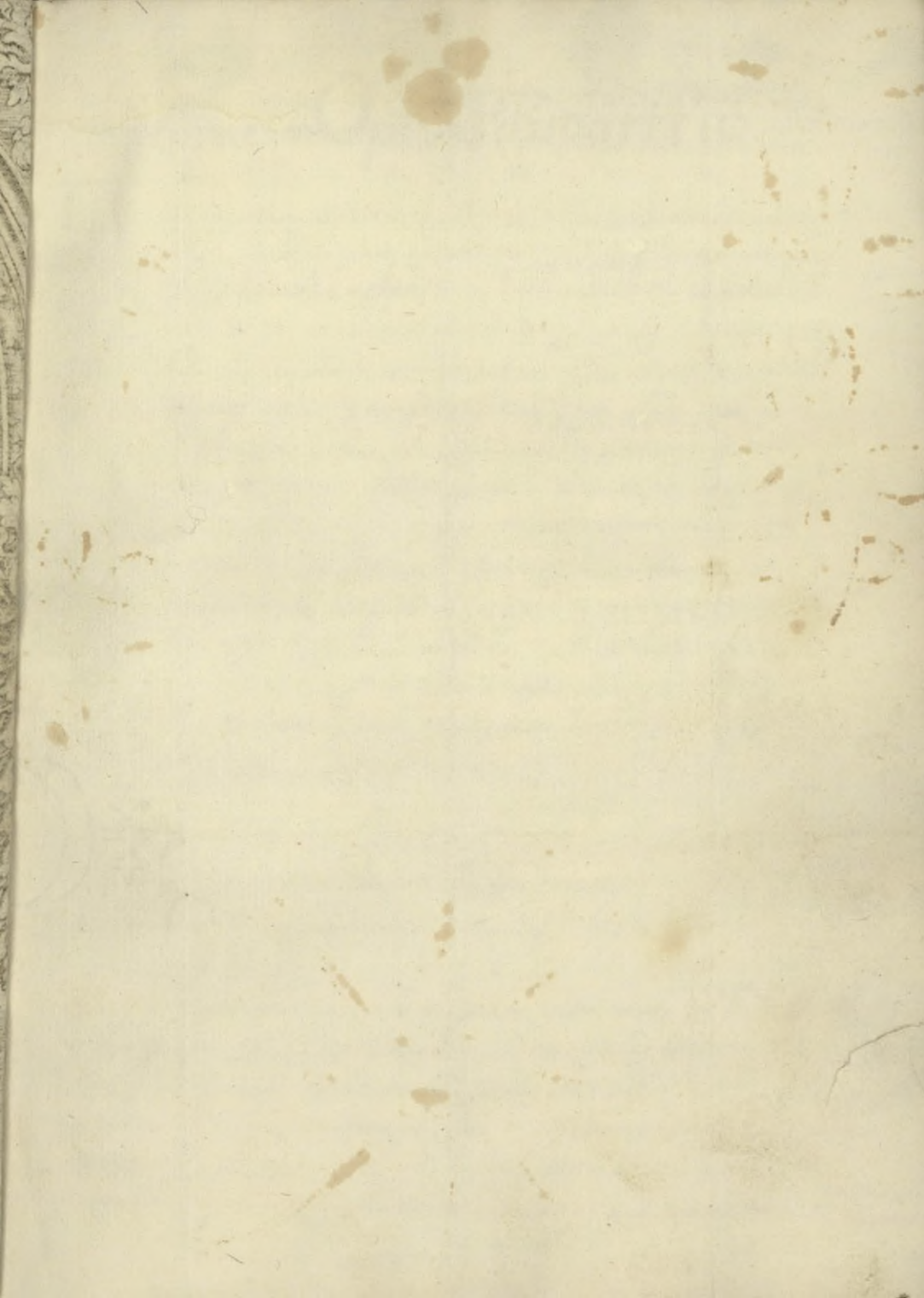

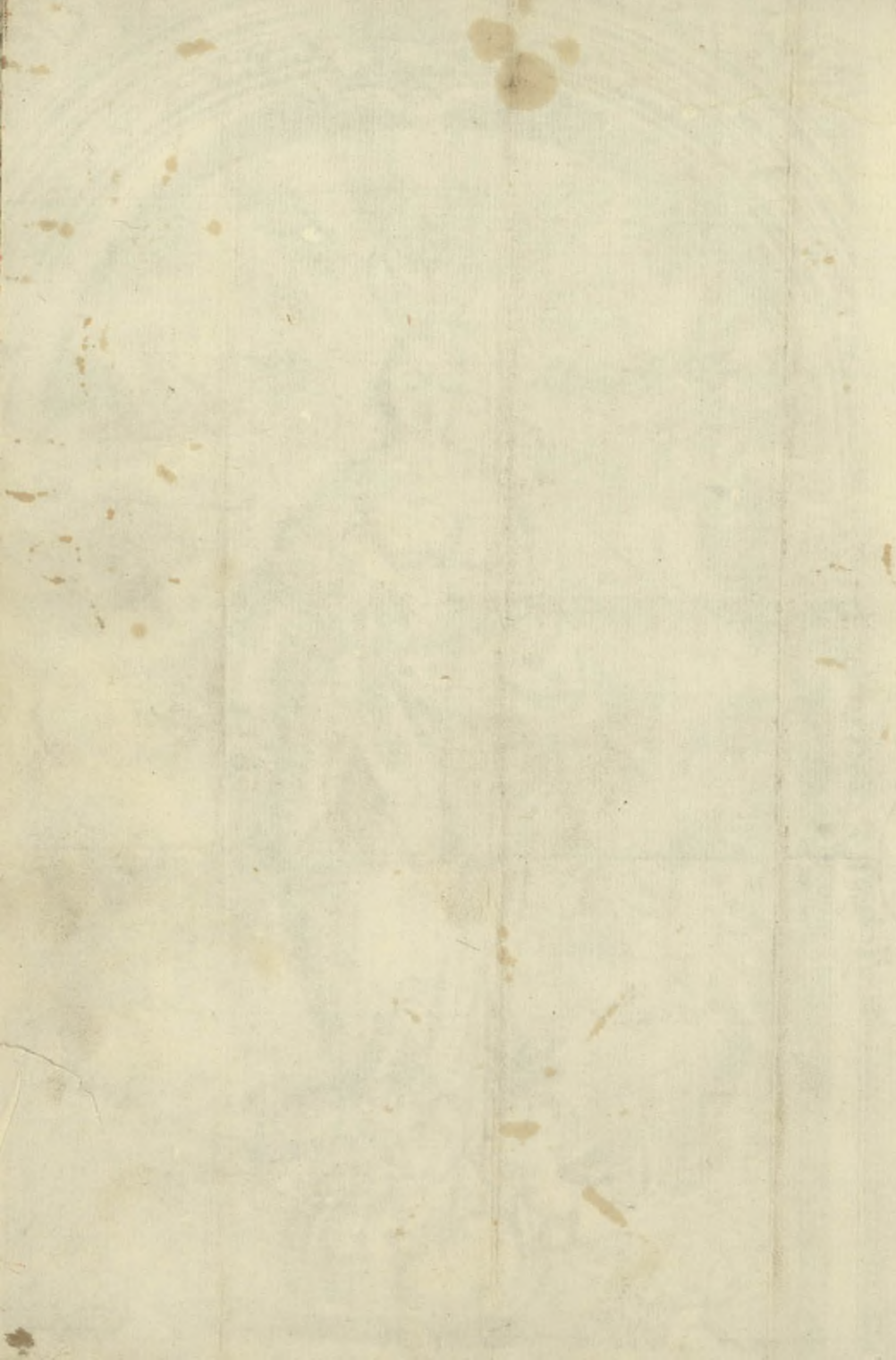

LIBRERIA
UNIVERSITARIA
S. ANTONIO

OLIVIERO TOSCANI

Faint, illegible handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

o lea *o lea* *o lea* *o lea* *o lea*

Operis dispositio.

Dialecticę, quę rationale, Philoſophiã, æconomadictio
appellant. Dialecticę finis eſt dirigere, inde operationes hanc
implex eſt diſſerentiã, apprehenſio ſcilicet, iudicium, et diſcurſus.
Apprehenſio eſt cogitio obiecti ſive illius affirmatiõis, vel negatiõis,
hęc v.g. hęc, quę cum unio termino conſtat dicitur apprehenſio ſimplex
per unum duplici termino comparatur, ut hęc, hęc alius apprehenſio
composita nominatur, cuius eſt cogitio affirmans, vel negans
aliquid de obiecto, v.g. Petrus eſt hęc. Diſcurſus de nũmero
cuiuslibet terminus, eſt cogitio, quę intellectus ex una alia, veri
tate, deducit. v.g. Petrus eſt hęc; ergo rationalis. Diſcurſus ſi
duplici propoſitione conſtat, ut in apoſtolo exemplo, ceterum
ma dicitur, in quoſdam appoſitiõis antecedens, et conſequentis dicitur, hu
iudicium autem, eſt tribus propoſitiõibus conflat, ſillogiſmus totus
ſi præmiſſa eſt minor, ſi denique conſequentia. v.g. omnis hęc ex animal
Petrus eſt hęc, q^o Petrus eſt animal.

Sed quoniam vocabulis uti
mur, ut mentis noſtrę operationes alijs ignoteſcant, breves
de vocabulis prout actibus intellectus reſponſibus diſputati
ones, quas ſummas appellamus ſi miteret ne caſus
eſt ad logicę totum, et hęc eſt huius operis materia,
quę quatuor controverſijs exſolata dabimus, in 1° de vo
cabulis prout ſignificatiõibus, in 2° de iſde, prout appen
ſionibus, in 3° prout ſubiectis, in 4° prout diſcurſibus conſepon
dantibus hęc ite, controverſias in diſtinctiones, et in ſec
tiones dividimus. *Controversia 1^a de*
vocabulary prout ſignificatiõibus, cuius eorum, ubi hęc methodus am

plexurū simus, ut a facillioribus, quoad fieri potest, incipiamus, a singulari v. partiu, tractatione, quibus qua, ad integritatem, rei structura, perveniamus, in eo admodum, est quidditas autem, ternon, ex quibus positio tamquam, partibus coalexit, explicat. ^{reale poterunt nisi p. significationis}
a signis q. exordimur.

Disputatio V.
De signo in communi
Sectio V. sive signi definitio.

Primum qua, nostrā pro signo definitione tradamus nonnulla, circa naturā, ~~essentiam~~ et proprietates definitionis, explanda sunt quatuor communiter ex Aristotele regule, preta definitione traduntur; 1^a regule est, definitio, esse nuda, sciendi explante, essentia, rei, et consequenter definitione, debere esse clarioris, suo defito: na, defitio est explatio defiti: si autem, defitio non sit clarior, suo defito, non explatio: semiplacita defiti erit. Defitio, alia est forte obscurā, alia, defitio forte sunt voces illae, seu actus intellectus, quibus rei essentia explat: v. g. he voces animal gignibile, ut accus intellectus illi correspondentes; defitio doctura est illa rei essentia, quae illis vocibus, aut his actibus intellectus expressus. Defitio forte est vox illa sive accus intellectus p. qui dicitur defitio subrogatur: hec vox ex Equo defitio, obcurum est obcurum, huic voci correspondens.

Quae autem, claritas, et obscuritas p. voces, sive cognitiones, sicut haec prima resla intendenda est, ut defitio forte sit clarior defito forte, ut in alato exemplo clarior erit, et haec defitio forte animal gignibile hoc defitio forte Equo.

hinc notabitur hinc vale, opposita esse definitioni illi, in qua
 deficit, for e, sive aliqua ex eo derivata ponatur, ut si p defi-
 niendo equo dixeret amale equum; sic enim res definitur
 equus nobis implicata maneret. Si accideret si vocat equi
 vocat sive plures sensus habentes, in definitione viderentur.

§ 3. 1^a Profecta de finitio ne hinc equi defi-
 cione, debere explere tota, et sola, genia, rei. Exempla
 rei sunt predicata illa, quibus p esse positivae, vel positivae
 et quibus p esse ablativae, aut aliquo ex illis, res super
 §. v. g. essentia hominis sunt hae predicata amale vale.
 hinc duobus predicatis positivis tota essentia hominis ponitur,
 et illis, vel talibus uno, ablativae essentia hominis non intellexit
 §. na, p esse positivae solo predicato amale, vel sola vale,
 tota essentia hominis non explatur. Insuper si predicatis
 positivae constructivis essentia, vel aliud predicatum, sive de-
 rivatum, sive identificatum, ad essentia, tamen non positivae,
 addatur, ut in hac definitione amale vale resile, vel
 essentia, cui non essentia constructivae, nam colligitur
 aliqua, quae non est hominis constructivae.

§ 4. 3^a loc: definitione, de
 bere convenire omni et hinc deficit, sive quod rei essen-
 tia in omni defina, in nullo autem alio inveniat, ut
 in hac definitione amale vale, tota et sola hominis
 essentia explatur, et ideo omni et sola homini convenit.
 unde mutua dat hinc a definitione obsequia, addi-
 fira, obsequia, est amale vale; §. est hoc. Ex hoc:
 §. amale vale. Similiter a definitione negata
 bene valeat, ad deficit, neganduz: non est amale vale.
 §. non est hoc, et e contrario non est hoc; §. non est

amalius

§ 5 4^a demum pro definitione latet est: re, illa, quae
in suo esse congruente genere et differentia consistit,
debet definitur per genera generica, et differentia.
Quorum genericum est illud quod cum animalibus
re dicitur convenit, et dicitur genus. Dicitur differ-
entiale est quod a omni a se distincto re dicitur
significat, et dicitur differentia. In hac definitione animal
genus, et dicitur animal est genus: nam, et dicitur animal
equo convenit animalibus a se distinctis, cum homo, simia,
leone, et reliquis animalibus. Dicitur differentiale est dif-
ferentia, quia per esse genericum dicitur equus ab omni a se
distincto: nullus enim nisi equus est. Genus.

§ 6

Dicitur, re, illa, quae in suo esse consi-
stunt genere et differentia consistit, debet definitur per genera generi-
ca et differentia: nam, si sine definiendo genere, et differentia
non sit, vel ob omnimodam, vel indubitabilem, et ob
ob unum universalitatem conceptum, qui tunc componitur, et tunc
in hac parte definitione, si licet possibile, quae genere po-
differentia, et tunc consistere nequit, tunc placet tunc
non tunc observari vero, debet, quando ex
locus
tunc definiendo capax sit: optima enim erit explicatio,
quae exprimat id quod res est, et illud quod non est non
meminerit, tunc quidam dicitur, et vacat de fieri;

§ 7 de quibus dicitur sic signum, aliquid: melius
per sui notiam, potestatem intellectivam potens representare
seane definitione, recta, esse solam, et tunc, et tunc
comparabit. Dicitur signum, esse medium: nam, mediat
inter obiectum, representatum, et potentiam, intellectivam, cui re-
presentatio significativa dicitur, quae signum, et tunc est
mediat inter potentiam intellectivam, et tunc, et tunc

ut in cognitione erroris eveniat. Per se medius
convenit signis, alij, que sub aliqua ratione
formali media sunt, et sub ea de non sunt signa.

Ita ratio medij est contra rationem per conceptum, qui
est formaliter signum, et per conceptum, qui formaliter
est signum, non sit. Et nota quod ratio medij est: quatenus
mediat inter corpus, et
animam, ut si in medio extrema uniantur, sig-
num non est; quatenus vero per sui naturam, rep-
resentat extrema prout intellectiva, signum est:
signum quod inesse medij convenit cum alijs, que sub
aliqua ratione formali signa non sunt.

§ 9

Dicitur potens representare

per sui naturam, id est potens per se sentire, facere intellec-
tuum. Sola enim alia dicitur proxima representare naturam
quod sita est ad signum in ratione talis conveitens ad
hanc autem a latere ad representandum, seu virtus motiva est
delinea in ratione naturali, virtus autem motiva delinea in ratione
natura non exercetur, nisi per sui naturam. Dicitur tamen po-
tens intellectiva, quia signum non quolibet potest, sed
vivax, seu imaginativa, sed intellectiva, seu in-
tellectiva, movet ad percipiendum obiectum per signum representatum.

§ 9

Hinc nota de definitione potens hoc dicitur
superat illa est recta definitio, que consistat genere, vel specie
se genere, et in se natura, que clarior est sua essentia, que illi
convenit, et non aliter a se. Sed nota de se huius
modi est: ergo recta est. Naturam continet. Velas ipsa per se
ta definitione traditur. Minor est dictis clarior.

Clarabit adhuc et sub hincendis. Consequenter hinc.

§ II Ignoratur ta dicitur numero 6: a sen-
tia illas quae in suo genere et si tunc, genere et differentia
capax sit p. genus, et differentia, de se ipso debet. Hinc notan-
dum est, de se genus et differentia, scilicet talia et genera, et
differentia, quae latissime et nona. Substantia. Genus
et differentia scilicet talia sunt, quando conveniunt genus
cum aliis essentialiter a se distinctis, et differentia ad aliis
a se realiter distinctis diversificatis, hinc latissime, qua-
ndo conveniunt genus cum aliis, et solis, sub aliqua ratio-
ne formali ad ipso distinguit, et differentia solis, dicitur
efficitur ad aliis, quod sub aliqua, tantum formaliter
et non sit ipse.

§ III Cum autem, nulla ratio sit, quae
sub illa ratione, sub qua cognoscibilis est, signum, non sit,
neque si cui signum, de se ipso, p. genus et differentia, per
coetanea definitionem p. cetera quae, sub aliqua ratione
generis, et differentia, sunt, cognoscibilis clarum, quod est, ex
de se ipso, de se, quae si non signum, in de se ipso, genere
sunt. Idem nota de se ipso, de se ipso, et non de se ipso
cognoscibilis, a signis distinctis conveniunt, et consequenter
quod est, et sola, signi sententia, explicet aliam proest.
Sunt enim, plures entitates, hinc, quae intellectus determinan-
tino ad cognitionem, obedi, quales sunt, species, in se,
signata non sunt, quia, quae determinat,
ad cognitionem, obedi, de se ipso, de se ipso, non vero
p. cetera, hinc, seu nota. De ratione, ea nota,
non conveniunt, de se ipso, a medio, quae, ratione, hinc
determinativo, cetera, hinc, quae, in medio, hinc

notus est medius, vel quasi medius ad extrinsecas,
cognitiones, sui et tamen sub hac ratione signus
sui non est, quia non representat sui notitiam, sed pure
materialiter intellectus determinati.

§ 12 Insuper conveniunt requir
natura defectus mediis casus et accidere no det
minanti intellectus, ad cognitionem, ut quando ex videt
in Petro, et carum, quod est, comitatur, postea a visus lo
cane sub tibi, cogitatio de Petro; animus quidem, rep
sentatur, sine signis, Petrus non est; nam, in Petri
cognitione, de genere, perit, non essentia, ut in deca
que, detur in ipso cane, ut per sui notitiam, intellectus, uteretur ad
cognoscendum hunc, sed ex usuali, et accidentali illa, ut in deca
no conluntione.

§ 13 Debet igitur res, ut sit signus, et capere per no
tiam, sui representare obiectum, ut ipsa notitia sit ratio, fortassis
forma representandi, taliter, quod ad signum, conducat ut solam
deficiente, tunc reliqua per se, nulla tenus, dicitur, representare
et sicut in fumo, quod aliter, deperit, cognitionem, si valet
qua cognoscit, ut non est, et ad ignis, cognitionem, si in hac, enim
sicut per aliter, et sicut ignis, a fumo, representat, per
cognitionem, per se, sicut, fumus, editur, per se, et se sola
deficit, quare, visus, per se, et se sola, per se, et se sola, per se, et se sola,
nullatenus, existeret.

§ 14 Restat ergo nota, de fine, sola
signi, essentia, ex parte, necesse, totam, signi, essentiam, in
notitia, de fine, non amplexu, et in se, et in se, et in se,
ab illis, et in se, et in se, et in se, et in se, et in se, et in se,
Agimus quidem, per se, et in se, et in se, et in se, et in se, et in se.

verbo ipso representare, representatione, semper circa ali-
quid esse, quod hoc positum, et negationem, sic a 3. par-
tibus: ne per nota, de fieri, et excluda modum
atque contrarietate, quodammodo, post se habet, et sententia
Lipiz, quae, fexione. d. h. e. m. u.

Sextio 2a

S 15

Nonnulla argumenta blentur.

Argues primo: illa non est recta defectio, quae non
est clarior defectio: sed nosra signi defectio non est cla-
rior defectio: q. recta non est. Maior constat ex dic-
tis: minor probatur defectio, quae explicat idem, et ideo
non est clarior defectio, sed talis est nostra defectio:
q. nostra signi defectio non est clarior defectio.

Malo: recta probatur, ratio: data defectio explicat signum, et
non est: explicat idem, et ideo. Consequentia liquet: p. ante-
cedens: data defectio explicat signum, et vocis significa-
tivas, sed vocis significantes signa sunt: ergo ex-
plicat signum, et signum.

S 16

Ad argumentum, respondeo, concedo
maior, negando minores, ad probationem, concedo
maior, et nego minores. Ad huius probationem,
distinguo antecedens: data defectio explicat signum,
et signum, quod defectio, forte, nego; q. no defectio
obicitur, sub dicto q. no defectio, obicitur, in con-
culari concedo: quod si defectio, obicitur, in con-
muni, nego antecedens. Ad probationem, concedo mai-
or, et minor eade, probatione, explicatur, nego
consequentia: tunc defectio explicat idem, et ideo
quando defectio, forte, non vox illa, q. qua defectio.

subrogat, vel alia ex illa deducta, ponat in defini-
 tione, ut si signu[m] definiendo dicatur signu[m]
 est signu[m] in electu[m] movens, vel est mediu[m] p[er]
 suu[m] motu[m] significans. Hæ voces non expriment signi-
 ficantia, ea alia parte, qua[rum] defectu[m] postulat
 hoc eni[m] est cogitare idem per idem.

17. Si in materia defectu[m] neque
 reperitur vox signu[m] nec alia est illa p[er]fecta. Ex hoc
 licet signu[m] p[er] signu[m]; signu[m] scilicet in comparatione
 essentia[m] signi contra quodlibet, p[er] omnia signa, et tunc
 conceptu[m] commune, signu[m] exprimat q[uod] defectu[m] signi
 que est signu[m] p[er] analogiam signi abstracti, licet
 in uno exemplo defectu[m] vocis. Defectus, quia
 vox defectu[m] exprimat vocem p[er] voces, et tamen hec
 va est: quia non exprimat essentia[m] vocis, p[er] hoc
 defectu[m] fere vox, sed exponit conceptu[m] uni-
 versali[m] vocis p[er] voces, in particulari
 et consequenter non exprimat idem p[er] illa.

18. Arguetur 1°: vox
 nihil nomen est signu[m] ad illud convertitur et
 omni signi. ergo defectu[m] signi conversione non
 signu[m]. Notandum: vox nihil significat
 aut, sed nihil significat non est signu[m];
 q[uod] vox nihil non est signu[m]. confirmat
 a paritate vox, ut dicitur non est signu[m].
 ergo vox nihil non est signu[m] p[er] consequentia[m];
 ideo vox, ut dicitur non est signu[m], qui aut
 significat, sed vox nihil nihil significat. ergo
 vox nihil non est signu[m].

Argues 3°. negatio in signi conventio nostra de fide signi; sed
 negatio signi non habet rationem signi: q^o nostra de fide con-
 ventio alicui non habet rationem signi. Major videtur falsa:
 nam negatio signi potest q^o sui nominis, sed sententia potest intellectiva
 signum negatum. q^o minor negatio signi non habet rationem sui, illius,
 q^o Rescherus, et regredens excludit, et negat rationem signi: q^o con-
 firmat primo negatio hominis non est hoc: q^o negatio signi non
 est signum. Confirmat 2°. negatio signi contingens non
 est signum, necessarium, nec contingens: q^o non est signum.
 Et antecedens quoad primam partem: negatio signi est contin-
 gens propria est contingens, quia ad existentiam vel non
 existentiam debet conformari termino, quod excludit: q^o non
 est signum necessarium. q^o quoad secundam partem, negatio signi
 in contingens excludit signum contingens, sed non
 potest excludi q^o excludit? Respondet ad argume-
 ntum, concedo 1°, et minoram nego: ad dicitur q^o rationem
 dicitur q^o negatio signi non habet rationem numeri
 illius, illius, q^o excludit, concedo: non habet rationem espe-
 cificam illius q^o excludit, nego. Terminorum etiam, videtur
 quo, sed excludit se negat rationem numerica, signi: concedo:
 rationem specificam, nego. Negatio signi non est illud num-
 erum signi, q^o negat: imo cum negatio haec q^o sui nominis potest
 potest intellectiva, respicitur illud signum, q^o negat in
 se, q^o non excludit perfina, rationem, seu essentia-
 le applicata signi, quod ipse conferunt.

§ 22

Ad 2^{am} confirmatio-
 nem, concedo antecedentem, nego consequentem. Im-
 portans est q^o negatio in homine non conferunt
 q^o dicata amabile, quod sunt quod debeat ratione.

positivis, et substantiales, ad negativis et signis conve-
 niunt. Sed dicata constitutio ipsius, que quidem, ab sola
 que ex se a conceptu possibile, et negativo. Ad illas
 compositiones, concedo antecedentem quodammodo, in partibus,
 et exceptionibus, et nego quoad illas, actus in se, et
 dicitur in quo maiore: nemo signis contingens excludit
 aliquod signis contingens, concedo. Excludit tamen
 signis contingens, nego; et concedo minime, disquis con-
 sequens, quod non est signis contingens, quod excludit,
 concedo. Quod non est signis contingens, quod non ex-
 cludit, nego consequentiam. Constat solutio ad die-
 ti non antecedenti.

S 23) Sed infero: quod negatio omnis
 signis nullas signis est. disquis consequens: quod
 nemo. et actus talis omnis signis, nullas signis
 est, nego consequentiam: quod nemo signis talis omnis
 signis nullas signis est, implat in contrarium. Exple-
 nemo actus talis est ipsa meta entis hinc actus me-
 tio omnis signis, et hoc entis signis est, cum eni ali-
 quid neges, id ipsum respicitur. Nemo signis talis
 omnis signis dicitur, si predictus actus habere quod obicit
 aliquid, quod in se, et obicitur effectus nemo omnis signis
 quod implatorius est. Sicut nemo actus talis omnis
 obicit aliquid obicitur et implatorius est nemo
 signis talis omnis obicitur, nam ipsa meta nemo per se ex-
 cluderet.

S 24) Argues 4.º omnia bello cooperata signis;
 sed illi non convenit esse medium, sui notia, potest
 in se habere potest respicitur: quod est signis;

cuius rei defectio non conveniat. Et minor qd habet
 impedimentum ad representandum non habet medius
 p sui notam potens representari sed imago bello
 cooperta habet impedimentum ad representandum. go.
 Concedamus in re go minore, ad hunc p. i. re, nego
 maiore, unum v. d. l. c. v. p. m. t. Non requiritur ad
 ratione signi, qd actualiter representetur, sicut
 qd a representare. In eis signis virtus ad representan-
 dum et actualis exercitium representandi. Primum est
 de essentia signi non autem secundum; cum autem
 in imagine, licet velata det virtus illa. Inquit
 quid requiritur, ut sit signum.

§ 28

Sed infra hoc qd imago bello
 cooperta est actualiter signum. Et consequentia
 imago bello cooperta habet actualiter omnia consi-
 deratione signi. go. Et actualiter signum. Dignus
 consequens. go. Imago bello cooperta est actualiter
 signum, actualitate virtutis, concedo actualitate
 exercitium, nego consequentia; et concedo maiore
 p. i. re, nego consequentia; de actualitate exerci-
 tium. Imago bello cooperta habet actualiter quid
 quid requiritur, ut possit representari; hoc autem, p. i. re
 non exercetur, nisi media cognitione, que cog-
 natio deficit, dum imago non cognoscitur, et tunc
 est in re, impedimentum, si signi ipse ad
 contrarium, est vere proprie p. i. re, conceditur,
 siquidem actualiter habet virtutem, conceditur,
 licet hoc est defectu applicationis, et non exer-

eat.

§ 25 Interdum 2o go voces, non significantive signa
sunt, ut consequentia: ideo imago bello cooperta
est signum, quia licet non respiciat, potest tamen
res sentare; sed non significat, ut bellum
potest respicere; potest enim, in genere quod aliquibus,
significandi; 2o. Respondeo negando consequentiam
ad priorum, adque maiorem: ideo imago potest
tamen ut, cuique respicere; nego: potest
tamen, potest prima, subdigo: potest prima
proximitate exercitij; nego: proximitate
virtutis, concedo maiorem; et subdigo mi
noris; sed non significat, ut potest
potest prima, nego: et de proximitate virtutis
qua, exercitij: potest potest prima, subdigo:
potest prima remotione exercitij, subdigo, nego:
remotione exercitij, ut virtutis, concedo mi
noris, et nego consequentiam. Ergo imago bello coop
ta, et non significat. bellum in eo conuenit, ut
actualiter non significat, differunt tamen. Imago bello coop
ta non significat ex defectu ipsi, et virtutis, ut virtutis
defectu illi in virtute. Igo si quis, habet omnia virtute
tuta, ut potest respicere, sicut illi defectu virtutis qua, denomi
nat respiciens. Sed non significat, non habet conuenientiam
se quibus ut potest respicere, defectu illi in virtute, quia quibus, et
virtutis in virtute respiciens, ut signum, sed conuenit dicitur
naturae et in ipso igno potest conuenit, non antecedenti agere
§ 26

§ 27

Verbum *commodus* significat: et *signum* significat de imperfectione
 seu infirmitate significatio, sed haec infirmitas non reparatur
 defectus: quod non est essentia, sententia, signum, appropinquatio
 non est per modum illius obiecti, imperfectionis, sed per
 nos cognitionem, imperfectionem, sed signum, tamen cognitio imper-
 fectionis, quae significatio: quod signum est imperfectionis significatio.

Minus est primo, quia nota signi non queritur per se, sed per
 notam, significatio ad hoc intentionem respicit signum, ut scilicet
 cognoscantur significatio. Et secundo quia cognitio signi est
 via, et dispositio ad cognitionem significatio.

§ 28

Ad argumentum respondeo

secundo quia, cuius falsitas aperit in hac voce imper-
 fectionis, quae quidem signum est, sed talis talis, nec, nec non potest
 dici a toto imperfectionis suo obiecto, hoc enim, sicut est
 est quid inesse impossibile, et non impossibile aliquid
 verum, et reale est: dat ergo signum, quia totum dici nequit
 imperfectionis suo significatio. Nec enim dicitur materiam habitum
 dicitur: vocem illam inesse entis perfectionis, esse suo obiecto, esse
 tamen imperfectionis, inesse mediis, et per se, non, inquam, tenet
 nam, vox illa inesse mediis, representantur habet perfectionis, nec enim
 realis, et vitalis, quae requirit habere obiectum, illius, ut pote
 inesse impossibile: ergo non est imperfectionis inesse mediis
 representantur.

§ 29

Nec haec ratio, in verbis alia eius de materia
 recto, nimirum, acutius in se locum attingente obiectum
 vocem impossibile esse quidem, quid tale, et vitale, habet
 men imperfectionis, et deficientiam, respectu obiecti.

7
vanes scilicet modo exprimendo intentionaliter: quia ob-
tus in se habet modum existendi naturalem, in actu verbu-
tus habet modum existendi intentionaliter: unde actus
intra se representat aliquid de se habetate modali, que sufficit
adversus signum, sed contra est: ne, obsequio, huius actus
impossibile est per vos quod in se esse impossibile, sed quod est
in se impossibile non habet modum existendi natura-
lem. go. Insuper quando Deus cognoscit per se existentem,
hoc actus habet in se modum existendi naturalem, inten-
tionaliter vero in cognitione divina, etiam de se, et
nisi in se esse representat in se existenti non habet in-
ferioritatem, et deficientiam, respectu Dei.

§ 20

Hinc etiam dicitur falsum
maius de se, quod in se, sicut, illud obsequio esse impossibile in se
obsequio, quod tenet cognitionem, obsequio, etc. Deus enim tenet

cognitionem, creaturam non se habet, imperfectionem in se, etiam
que creatura tenet cognitionem, etiam, cum enim cognitio
extinguitur obsequio, nec augetur, nec minuitur, in se, et
fectionem. Deinde falsum est minor eiusdem silogismi, ad
cuius se, quod in se, modo negando notum, signum non sequi
nisi per se, per se, per se, per se, per se, per se, per se, per se,
dicitur, per se, per se, et tunc omnipotens est signum, creatura
vult, poterit quidem, per se, creatura separata, per se, in
instatuta admittentis metafysicam, etiam, quod in se,
cuius in se, creatura, per se, creatura, per se, falsum

§ 21

falsum etiam de
signa in se, et esse, ut cognitio, et significatio, ut

culogrimo hic habet quando causa est man^{is} ista quo
ad nos, et effectus oculis, et tunc nihil prohibet causam esse
signum suae effectus, falsus quo est causam non esse signum
sui effectus, et quidem patet ex eo quod sacrat a magis legis
signa sunt gratia, quae causant, sed autem et si philosophi de motu
ratione, a causa non eadem nomine dem ostentatione, a signo
solum est ut a signum de nomine aliquo aliter unum
et de motu ratione, sed discrimen per se vides est, causam
et demonstratio a signo sit. Sexto 4° utrum signum habeat
distinctionem sequitur.

§ 33° Quis hic an signum debeat realiter
distingui ab objecto, cuius signum est, et a potestate, cui est signum
numquam vel adest signum sui? Antea resolutio neque permissum
dum est hoc distinctionem reales illam esse, videtur unum in
dependens ab operatione intellectus, verum non est aliud, sic
Prus distinguit a Ple: nam Prus independens et non
triv conceptus verum non est Divinus. Primitivum hoc
distinctionem rationis quae etiam fortis appellatur, illa est
cuius unum non est intentione aliter aliud, cui quo tamen
non est determinatum. haec distinctio ad intentionem predicata con
tra eam causam, etiam, ut inter predicata amabilem,
quae licet eadem in se sit, intus elicit haec cognitionem
amabilem per conditionem applicato reale quaeque eius modi
distinctio non datur nisi interveniente cognitione.

§ 34° Independentem tamen
per dictam cognitionem datur per predicata et sic est facta
distinctio rationis fundamentalis, quae scilicet in equivoce
ad unum et intentionem ad plura et distincta, aut in notum
ne a delictis et tunc, sic hoc quia realis equivoce

angelo, quia amal bruto equi valit quia amal vis
 peccat, dicit ad sensationes, cognoscit ad rationem
 nunc, haec autem equi valit, et respectus dant ante
 intus nostri operationes, ideo qd eiusmodi dicitio
 fundamentalis est independens ab operatione
 intus. Dicit qd fundametalis, quia tres fundam
 entum in ipa plexat, fundametalis ut accedente
 cognitione, haec dicitio inter eiusmodi dicitio
 hic dicitio, quae fit p ipa cognitione dicitio variis dicitio.

§ 36

Emittenda. Sa, qd dicitio dicitio variis
 vocabularum dicitio, variis rationibus, ut dicitur ab alia dicitio
 ratione, quae apellat dicitio rationis ratiocinantis. haec dicitio quan
 do idem omnino p dicitur, vel eadem indolentia extas e p lac per
 comitio nes, sive actus similes: hic ut hoo hoo dicitio rationis
 ratiocinantis, p actus vel cognitiones ab imiles ut: hoo amal
 rali. Haec dicitio est cum fundametalis in re, ratiocinantis
 vero sine fundametalis in re. Haec dicitio impropria est
 ab dicitio rationis ratiocinantis licet impropria, p ratiocinantis
 est in linea intencionali. Dicitio vero rationis ratiocinantis
 etiam in linea intencionali impropria est. §

§ 37

Sa, ad pposita de
 bus cu patris a raga dicitio ne Sa logice Sextora la
 b budo controversa Sa logice pnto to tomo to lence
 libro 6 capitulo. Italij pluribus or
 tra comune, testatur Patres, et alios plu
 res dicitio. Signum non debet dicitio a sup obco,
 signum sive dat signum sui, p: ut aliquid sit meum,
 qd sui notia, potius intellectus potens, sed signum non debet
 bet r dicitio ab obco. go ut aliquid sit signum non le

debet in dicitur ad obiectum. Consequenter potest probante
 cadens, amal vale est medius, p sui notia, videlicet in
 selectis potens representare visibile, sed amal vale non
 distinguit valere a visibile. qd. Pro maiore: amal vale
 est radix metaphisica visibile. Ad radicem metaphisicam visibilem
 medius, p sui notia, potest intellectibus potens representare qd. Minus
 potest ut ex duobus dicitur unus est medius, p sui notia, a superior
 p dicitur p dicitur non unum, et aliud respectu intus cognos
 centis, et qd unum essentialiter unum, et aliud, et qd si habet
 amal vale, ut p radix metaphisica respectu visibile. qd
 radix metaphisica visibile est amal vale, p sui notia, potest
 intellectibus, potens representare visibile. Confirmat: in eadem
 ora dicitur, qd signum est dicitur p dicitur, a quibus
 in indistincta.

§ 39

Ad notandum hoc signum videtur a se esse
 mentaliter dicitur, aliqua, sed non dicitur a se esse dicitur
 sententia. Hoc ratio est: quia ad signum videtur, videtur
 qd dicitur omnia consistuntur sententia talis a signis, et dicitur
 in rationis non sit sententia in linea dictionis, est tamen
 sententia in linea consistuntur in signis: hoc enim, tamen, et dicitur
 in obiecto intus, ad cognitionem obiecti, qd sit aliud ad signum res
 pectum intus cognoscentis; ut autem dicitur unum, et aliud
 respectu intus, p dicitur dicitur rationis. Unde signum in
 dicitur unum, ab obiecto, et signum ab obiecto in dicitur intus,
 unum, et conveniunt in valore signi, cuius unum, et dicitur
 qd dicitur unum, et aliud de linea intentionalis. § 39
 dicitur, non esse dicitur signum. Notandum hoc: signum in dicitur
 signum, rationis illud, cuius videtur qd venit a ratione, seu

Necessitas, cognitione,

esse cognitio imperfecta, consequentem
q̄ deo repugnare cognitione, q̄ nūq̄; nūq̄; h̄c cognitio, qua Deus
cognoscit creaturas in omni parte formata, et manifeste
educata p̄ se, hoc est, q̄ dicitur formaliter a cognitione
dey et immediata; at non s̄o ex deo s̄o immediata, id est,
non est dicitur a voluntate sui immediata, cognitione.

Hic nota, n̄ s̄o cognitio p̄ se immediata, que minime imperfecta s̄o
natura, requiritur cognitio exclusiva mediate, que quidem imperfecta dicitur,
et dicitur collige ad rationem, n̄ non requiritur deo in omni parte, ac
valde, sed sufficit dicitur, fundamentale, qd̄ ulterius p̄
natura, ante operationem, in eis dicitur, an valeat, adhibere, an al
valeat talis virtus est, ut sui notia, possit representare p̄ se, in
lective, v̄b̄; q̄ ante dicitur n̄ formaliter, accidit, ut ea, sola dicitur
ne fundamentale, an valeat s̄o n̄ v̄b̄. Quo antecedente s̄o
quia accit in eis dicitur formaliter, an valeat a n̄ s̄o v̄b̄, non
videtur an aliis v̄b̄, illas, sive exigentia, ad v̄b̄, que
exigentia cognita moveat in eis, ad cognitionem v̄b̄; cum enī illa,
exigentia in eis, a notia conceptus in eis, an ali
v̄b̄, independenter a dicitur, forte reperit v̄b̄, requisita
ad rationem, n̄. Lexio Sa. ut n̄; dicitur respectu, ad obiecta,
cognitione, cognoscit.

A 3

Ne difficultati facilius occurramus. supposito,
respectu (qui etiam, velatio, ordo, et habitudo apelat) s̄o imp̄
explari: s̄o quo forte, qua unus, ita est ad aliquid, ut non possit
fieri, et a deguate cognoscit, nisi in ordine ad aliud. Sic p̄
v̄b̄, s̄o quo forte respectu Patris ad filium; quia p̄ se v̄b̄
s̄o quo forte, qua dicitur ita ad filium, ut dicitur non possit fieri
, et a deguate cognoscit ut p̄ se, nisi in ordine ad filium, sive
quin

quoniam filius cognoscat. supono 2o: hic nos agit de respectu
 patris & concordie a re reali, qui reperit inter extrema & dis-
 creta, et respectu ratione, quidam inter extrema & idem
 ficata, sed qd ratione distingua' b' h'is. supono 3o: questione
 in quibus, nuz, diuisio de' h'is sit p'licatur non ut unquam,
 sed essentialiter, primatiuz, et consuetud' ouz, sine inesse
 talis. His sup'ois, prima sententia docet signu, essentialit'
 ad dicere nuz, ad obetuz, non uero ad potetuz, cognosci-
 tiaz. ita dicitur Bonaventura in quatuor dist'io nota
 questione 2a, q' ubi dicitur docet. Ioannes duns Scotus, ibi
 deq, quos sequunt Scotus, illustrissimus Caymus,
 et recentiores nonnulli secunda sententia asserunt qd
 nuz, essentialiter dicere nuz, ta, ad obetuz, quaz, ad potetuz,
 hanc tenent philosophi omnes. Sicuti q' firmamenta
 subar virtute, et doctrina est inimo. Doct' noscet bene.
 nob' h'is dicitur francus huas, cu' hoc Lyana rones soluz, se-
 la, nuz, lance, splendore h'is q' h'it cura. Beatissimus Doctor
 Dater Gabriel basques, pater eorundem, et ad q' h'is
 a, so recentiores nostri communiter.

Alio libent' amo subter
 44: nuz, et essentialiter dicere nuz, ta, ad obetuz, quaz, ad po-
 tetuz, intellectiua, Proo conclusioni; idem ut specialiter
 adequatuz, et perfecte cognosci' h'is in ordine ad obetuz, et
 ad potetuz, cognosci' iuz, dicit essentialiter nuz, ad obetuz, nuz,
 et ad potetuz, cognosci' iuz: referentia n' nuz, ad adequa-
 te, et perfecte cognosci, nisi in ordine ad obetuz, et ad
 potetuz, cognosci' iuz; ponit essentialiter dicit nuz, ad ob-
 etuz, et ad potetuz, cognosci' iuz.

n' requit qui n' cognoscat unde bonitas sua forte
que ex huius bonitatis cognosub hanc sua forte
sub qua.

42. sa, scilicet notat, acervu: virtus mobam
si veras forte que mobet sua in adobetur, et cogno
bilitas huius virtutis si vera forte sub qua virtus
mota attingit ad portam, in vero, est virtus adpo
tia, et eiusmodi virtus disjungit fortiter a vni
ad portam. Ma et dicitur dicitur per nov virtus in
adobetur si virtus que cognita mobet ad cog
tione, obicit, sed virtus in adportam, non si fortiter
virtus que cognita mobet ad cogtione, obicit:
go eiusmodi virtus disjungit fortiter. Et notat per cogtio
na, qua portam cognoscitur adobetur, non cognos
cit fortiter seipsa, sed fortiter cognoscere seip
sa, si virtus in adportam, est fortiter virtus que, cog
nita mobetur ad cogtione, obicit. Ex per virtus no
tenet, ratione, cogtio qua virtus attingit virtuti adob
etur attingit non solum virtuti, sed virtuti, obicit, ad
quod virtus ille respicit: quia necum effecte cognoscitur
quod attingat virtus illius. Si ergo virtus in adobetur, est
fortiter virtus in adportam, virtus hanc non habet abicit
non tantum obicit, sed etiam potentiam ipsam, cuius
si, et consequenter potentia virtutis cognoscere virtus in
adobetur, cognoscere obicit, et se ipsa, cognos
cere. Lexio ha arguitur sic satis.

43. Dicitur primo conditio prima, conclusio una:
natio ficta ignis est proprie virtus ignis, sed non
participat proprie virtus adobetur, neque adportam, cog

notatur: go ^{non} participat pprie in, ad obcurre
had poas cognoscitur. si nor: netio ignis
respicit negative igne, ad potia cognos a ta
raz; sed ad respicit negative non par
ticipat pprie in; na; kus negativus in
pprie kus: go. Confirmat a parvitas
ens navu; non est ens; sed netio ens
go. kus navus non est kus; ~~sed~~ sed netio
kus; atqui netio sic ignis. sed ~~dicto~~
navu; a do obcur, et potia; cognoscitur
go non kus; sed netiore; kus dicit. sed
argua; netor querur nego sic ignis est propri
e kus ignis. sed non participat pprie in
tate; repen tativa ignis: go. nor ~~ge~~: talis
negatio representat navu; sed sic rep
resentat si pprie representat. na; navu;
representans si pprie go. utoque si miter
confirmat: ens navu; non est: go virtus
navu; non est virtus; sed virtus representat
negatio ignis virtus navu; go.

Aso

go rursus ad propria, cognoscendo, non est de effectu. De mi-
nor: licet non intelligat respectus fumi ex adpropria, cog-
noscentia, potest intelligi. Recogitabile licet fumi, quod quod
de effectu ad sua, causa, p[er]uicaciam; go rursus effectu ad
causa, potest intelligi, qui intelligat rursus adpropria, cog-
noscentia. Saltem argumentum hoc, si uero et u[er]um p[er]
omnem doctrinam, qua p[ro]p[ri]a conclusionem habenda
debemus a n. So. 50

Iustaque, facili respondetis
concedendo maiore, et non de minore, ad huius generis
et disques maiore: p[er] se fortiter intellecto, non
ad obiectum, intelligi et determinatiu[um], et sufficiens
secundum rationem, forte, que ad cognitionem obiecti, con-
cedo maiore: intelligit determinatiu[um], sufficiens,
secundum rationem, forte, sub qua ad cognitionem obiecti,
nego maiore, et disques similiter minore; p[er] se
fortiter into eiu[us]modi determinatiu[um] rursus,
que u[er]a, et ratione, forte, que et sub qua intelligi
et rursus ad equate constituitur, concedo minore:
p[er] se fortiter into determinatiu[um] secundum
rationem, forte, que tantum, intelligit, et nego mi-
nore, et consequentia. Ad id quod, ergo
maiores, et enervat rursus: rursus p[er] quod, effectu
ad causa, et determinatiu[um] secundum rationem,
forte, que tantum, ad cognitionem obiecti: non autem,
constituit p[er] u[er]a, et rationem, forte, que, et ab qua

Constat ex dictis solutio,
ulterior et explat exempla fumi in margine

alato. fumus igitur nuz f' suz caudz, at in fa
 me duplicez formalitate, considerare debes aliaz
 que f' p'vaz ducibilitas, et hec f' nuz fumid
 nuz causa; ut autz talis ducibilitas in
 moveat ad cognoscere causz, debet cogrosi
 cognoscibilitas nuz p' ducibilitate f' nuz ad
 potiaz cognoscitiva. et hec cognoscibilis, est illa
 alia fortitas que in pmo reperit dicitur fortis
 ho subqua; p' ducibilitas vero f' nuz fortis que
 nuz go omne nuz dicitur generaliter virtutez, vero
 vidaz inas ad cognoscere obca; hec virtus nuz
 verz et uno ver ut agnita uti ^{no} induit dupli
 cez fortitatez, ratione, sibi utque movez, et ra
 onz subqua probez quaz, alia p' ducibilitate
 liter inas, adhuc non intelli git alia.

Secundus:

virtus moribz, et determinativam, seu a for
 tis que dicitur fortiter nuz ad potiaz cognoscitiva;
 sed virtus motivam, sive a que est nuz ad
 obca; go nuz nuz ad obca; dicitur fortiter nuz
 ad potiaz cognoscitiva; go eius modus non
 distingunt fortiter. Et maior virtus motiva
 nuz seu nuz fortis que est virtus fortiter signifi
 cativa; redire huc fortiter significativa dicitur
 fortiter nuz ad potiaz cognoscitiva; go virtus mo
 tiva, eode terminativa nuz sive a fortis que dicitur
 nuz ad potiaz cognoscitiva. Et minor: virtus
 significativa dicitur fortiter nuz ad obca; sive
 nificabilez; go virtus significativa dicitur

fortiter huc ad potius, cuius gratia si est significatio
confirmat; & sic fortiter in causa fisica virtute
que intelligit causa fisica ad eam conscientiam, & sic
fortiter in causa in no virtute que determinativa, intelli
git ad eam conscientiam, sed in iusta no ad eam
conscientiam per huc ad obicem, et ad potius cognoscitiva;
quod virtus que sive in obicem, ad fortiter
huc ad potius cognoscitiva.

Ad instantiam, nego, magis
ad potius, disquomationem; virtus in se in
de via fortis que est virtus fortiter significativa
specificative sumpta, sive secundum conceptum
virtutis, concedo maiores; si virtus significativa
reduplicative sumpta, sive secundum conceptum vir
tutis intentionaliter significativam, nego maiores;
et similes de ista minoris dis quo antecedens pro
nit. virtus significativa dicitur ad terminum
significativam specificative sumpta, sive in esse
termini, concedo antecedens; ad terminum significa
tivam reduplicative sumpta, sive in esse termini in
tentionaliter significativam, nego antecedens.
explet solutio. virtus significativa duplicem
fortitatem dicitur unam virtutem ad obicem,
et cognoscitivam, ipsius virtutis. virtus signifi
cativa specificative sumpta si virtus considerata se
cundum conceptum, concedo virtutem procedendo ad
ipsum cognoscitivam, et sic fortiter que vir
tus significativa reduplicative sumpta in se in
notabilitate, que per via sub quo unum et quod

Disputo de 2^a in divisione sequendi. Sectio V^a
 de 1^a in divisione inter in divisiones plausibilior 1^a in divisione
 in n^o forte, et instrumentali; forte 1^a medi^o q^uo glab^o
 sui cognitione representat: v^o cogitio defecta q^uo, quae v^o
 cognoscit independenter a se^o cognitione, quae 1^a cogitio
 eriget. Instrumentale vero 1^a d^o q^uo representat quando
 cognoscit, v^o f^o f^o Hinc v^o q^uo rem representat

qui vult. Ergo negantur, quando finis cognoscit.
de no. forte non dubitat esse vere nuz in actu primo nuz co
gnitione directa in talis natura, s; ut si alia cogitio nuz cogitio
cat. Sed inveniuntur naturae representant.

~~forte ut eo quod quod inveniuntur inveniuntur~~ Inveniuntur autem, tamquam
forte ut eo quod quod inveniuntur inveniuntur (unde forte dicitur Vini
est eo quod inveniuntur, sicut nuz in actu secundo, quod sequi
vat alia cogitio, qua prima vultur? negat velle
deo, nuz potestibus potestibus, et alfonso obiectum est
logice, disputatione 44. resistentia et resistentibus
pluribus: per quod non mediis per sui notiam actualiter re
presentans, non est nuz in actu 2o; sed nuz forte
non per mediis 2o. 4o. Maior concedit, et minor
per mediis per sui notiam actualiter representans
per mediis per sui notiam actualiter motens ad cognitionem
obiecti, sed nuz forte non per sui notiam actualiter
motens: 4o.

Maior patet: nam nulla res potest ac
tualiter per sui notiam motens, nisi deus actualis cog
itio, sicut notia ipsius: sicut species infra, et per
cognitionem elevans ad visionem beatam, non per sui no
tiam, sed per se ipsam motens ad cognitionem nuz obiecti.
quod nulla cogitio sicut notia procedit ad elevandum
ad motum nuz, qua species ipsa, et illud principium
nuz, ele vatis cognoscatur. hinc constat minor: nam cog
itio directa per sui notiam motens per notiam, potens
motens ad cognitionem, per: at actualiter non motens
per notiam sui, siquidem, non dat notiam sui

18
Cui nulla cogitatio cogitionis. Directa, ac in
genus.

hec doctrina Clarior evadit solutione ad
adversarios, fundamenta. Primum, si cogitatio directe
capit. I ego intendo talis, exercita ut talis, go
Primum in actu secundo illius, digno antecedens:
cogitatio directe per I ego intentionales per primam, ex
actu talis, nego intentiones: I ego intentionales per
se exercita ut talis, concedo actus, et nego consequen-
tiam, igitur cogitatio exercita, non sit delinea
a intentionales, neque deinde, per passiva cognoscit
viam actus exercita, hec autem, non exercita, per
per se, igitur cogitatio. Cogitatio directe per unum
hoc, et determinat potius, ad percipiendum, obiectum, et per
reflexionem, cum cognoscit de actu cogitationis directe, non
adtingat. hoc autem, neque ad rationem, ne in actu
secundo perit exemplis spectet imperium, et primum
per elephantis ad rationem, beata, nam species imper-
ium, et principium elephantis habent virtutes intellectuales,
sufficientes ad rationem, nisi quae virtutes exercita
vitalis quando cognoscit. unde signa sunt in
actu hoc, sed ego, quare in actu hoc non fun-
t, ut communiter docet etiam, ab adversariis
et quidem, species, quae principium virtutes sunt
intentionales delinea intentionales, nam, ex inobis
sua sua genera sunt determinate, ad concurrendum, cum
potius intellectiva vitalis potius quae, cum, alia
potius, res debet, quod hec, tunc species, quae, pr-
incipium, virtutes, sine delinea intentionales

non exercere intentionem habere: nam species in
sua p[ro]prietate, qua in eis unit[ur] pl[ur]i[bus] specie, non
vero intentione valiter exercet; ideoq[ue] p[ro]prietate cognos-
cibilitate unionis non attingit, q[uo]d requirit ad ac-
tus 2°, 3°, 4°.

Secundum fundamenta, q[uo]d et s[un]t
tantu[m] p[ro]cedenti[um] sic format: ego p[ro]prietate
Intentione valiter representativa; sed cogno-
scit p[ro]prietate non cognita p[er] aliam cognitionem, exerce-
t ut ego p[ro]prietate: ego exerce ut intentione valiter
representativa. Dignus ideo: ego p[ro]prietate ut ego
p[ro]prietate Intentione valiter representativa, nego.
ut ego cognoscibile Intentione valiter represen-
tativa, concedo ideo: et dignus notis: sed cogno-
scit p[ro]prietate & exercet ut ego p[ro]prietate talis p[ro]prietate,
concedo notis: exercet ut ego cognoscibile p[ro]prietate,
nego minoris: cogno-
scit p[ro]prietate p[ro]prietate p[ro]prietate, et
quidem intentione valiter p[ro]prietate, at non intentione valiter
exercet: unde notate debet u[bi] intentione valiter
debet cadere non pl[ur]i[bus] supra virtute, &
representativa, sed et supra exercet ip[s]um.

Explicita doctrina
Vigilante cogno-
scit p[ro]prietate: cogno-
scit p[ro]prietate: ac curat illi sua ad p[ro]prietate, cogno-
scit p[ro]prietate non esse p[ro]prietate, ut notis, quia cogno-
scit p[ro]prietate ad p[ro]prietate, cogno-
scit p[ro]prietate, causa ad causa, et sub i[st]a p[ro]prietate,
ip[s]um, non uno ad p[ro]prietate, ta[m]q[uam] ad p[ro]prietate, cui p[ro]prietate
representatio. Tu ut ad p[ro]prietate, fortiter conditio in p[ro]prietate
cognoscibilitate p[ro]prietate, ut culubacino q[uo]d agno-
scit p[ro]prietate, p[ro]prietate autem

cognoscibilis, cognitionis directae, non recipit inveni-
 taliter à pota intellectiva, pducens cognitionem directam;
 colligitur, quod licet cognitio pota, quae cognitio directae
 cognoscibilis, non dat cognitionem directam, sed est pota
 virtus, representativa, illi tamen virtuti est exercitium, pro
 cognitione, in cuius virtute quae pota, representativa in actu, lo,
 exercetur ut talis in actu, lo, sicut accipit pducens, quae non
 virtuti eandem virtutem, pducens, sicut exercitium, in ca-
 usa causa fit causa in actu, lo.

Secundo colligitur, quod licet cog-
 nitio directa independenter à reflexa, reddat, modo,
 formam, obiectum, cognitionem, et quilibet intentionalem per
 formam, scilicet intentionalem, hoc non fit à adve-
 ni, nisi quia obiectum, ut representativa, est effectus, nisi per exercen-
 tis non est causa, pota, sed in se causa, motiva, generat
 pota in cognitione directa. Quarto colligitur, quod pota non
 est representativa intentionalis, ut quo, nam, ubi hoc dicitur, precise
 dat representandam intentionalem, actualiter, ut pota, et hoc
 non dat in cognitione, directa, ex ratione talis. Re-
 presentans, ut quo, factuale intentionale exercitium,
 causa, vel quasi causa, intentionalis, representans;
 si autem, daret in modo, actualiter, daret representans
 ut pota, quod non daret in pota, hoc enim, non exercet, pota
 ale intentionale exercitium, pota, cognoscibilis.

Colligitur denique,
 species, in pota, inveniendi, genere, obiectiva, sed pota,
 quae pota, sponit, cognitionem, obiectivam, nam, licet species, igno-
 rat, ab obiecto, nec, pota, cognitionem, nec, dispositio-
 tenens, ex parte, obiecti, sed, non, causa, setones, ex

parte cogitatio. Et dicitur tamen, clare percipio, que dicitur
a numero duodecimo, ubi dicitur, & tamen, ex hac nostra
conclusioni non ex hoc dicitur, proinde non dicitur in mente mundi, et
dignitate, cum dixerimus, non, et medius, per sui notitiam
potens. &

Sexta Secunda Reliquas in divisi-
ones enumerat.

Secundo dividit, in naturale, et
ad placitum. In naturale, et medius, ex natura sua
per sui notitiam, potens intellectus, potens representare. Et
fimus, qui natura sua, et ratione sui potest igne, represen-
tare, non ad placitum, et medius, ab extrinseca in pote-
tione per sui notitiam, & ut vox ista lapis, que in na-
turali, non ratione sui, sed ratione voluntatis hominis, et
ingeneratur, ad significandum, potens lapide, que, pariter,
ut, sed observabatur, quod eadem, res potest esse, naturaliter,
et ad placitum, in diversis, nam, vox lapis, in na-
turaliter, et ad placitum, et ad placitum, lapis, in super
eadem potest esse, naturaliter, et simul ad placitum,
nam eadem, obicit, sub diversa tamen ratione potest.
vox ista ego. In naturaliter, non, mei loquentis, et potest
effectus naturalis a me produci, et in, ad placitum,
mei, quatenus imposita ad me significandum.

Dico contra, non
ad placitum, sit, vox ista lapis, quatenus imposita
in, non, lapidis, quod lapis, representat, tanquam, non
naturaliter, et illius, per consequentiam, non naturaliter, sed
in, quod per virtutem, non, extrinsecam, representat, sed
ipso quod vox lapis, lapide, representat, illius, representat

ut q virtute, sibi inuicem ca: go. concesso auti nego
 consequentia, adprobatione, d'iquo tota, nuz nat
 rale i illud qd q virtute, ni specificatiue sunt
 inuicem, repentat concesso tota: qd virtute, sibi
 conp'etive sunt repentat, negotore, velle inuicem p
 m'it'at. nate nego consequentia:

Subiectum et subiecta
 et forma subiecti. Id qd denominat nuz, forma
 vero s' vniu' significatiua, aqua huc denomi' nat.
 sicut alibi conseruata, in subiecto qd d'ic' nominat alibi,
 et ex forma seu al'berine, aqua alibi denomi
 nat. hec virtus significatiua, s'v' forma que
 eisdem n'is s' h'or' in se, ut in fumo vniq
 n'is; alijs vero extrinseca, ut in voce lapis v
 lapidis. Cui libet no ut no, s'v' conseruati
 v' sunt utiq' e'p'entia s'v' virtus significatiua
 va. ad hec differentia d'at' in e' nuz, naturalis, ead
 p'latu: qd naturalis e'is, specificatiue sunt, sive ut subiecta,
 qd denominat significans et natura sua indigentes
 ab aliquo extrinseco habet s'v' id'ificatiua, v' virtute, aqua
 denominat nuz. nuz vero ad p'latu, similitud' conser
 uatuz, non habet talis virtute, nisi ab extrinseca
 nuz, voluntate, ut patet in voce lapis.

dices Contrarius
 naturalis: qd libet nuz v'atuz defendet a voluntate
 libera Dei, sed qd dependet a voluntate libera Dei
 non s' nuz nate: go qd libet nuz v'atuz, s' ad p'latu,
 non nate. d'ique tota: qd libet nuz v'atuz

dependet in se ipso a voluntate libera dei, conde-
pendens in voluntate sententia, nega. et; et dicitur simi-
litar posse nega. consequentia; finis est licet in exi-
tente dependeat a voluntate dei, et se, et ab intellectu
eo habet in se, nega. sententia, ignis, itaut, ut possit
tunc intentia, non indiget aliquo intellectu, et utiq;
neg. regentur.

Sed rogamus an predicta divisio non sit
adequata, itaut omne neg. debeat esse vel nate, vel
ad placitum. seu quidem, si an deat aliquod neg., quod nate, vel
neg. ad placitum, sit? Vnde predicta, divisione, non est
adequata, consequentia, et dicitur, neg., quod nate,
neg. ad placitum, si. tale si neg. est consuetudine, quod
medius, et spiritus accu. in se, per se, non dicitur, potius
intellective, potens representare. et eiusmodi neg. si
neg., sed neg. si nate, neg. ad placitum, quod dicitur, neg.,
quod non sit nate, neg. ad placitum, quod predicta divisio
adequata non sit.

Etiam consequentia legitur: mat.
sed utraque promissa, et vanda: per promotor. neg. et
consuetudine, si minus, per se, non dicitur, potens motem
potius, intellectiva, a motu, taliter, inferendus
dicitur; sed quod ita se habet, si neg. vere tale;
quod nam est consuetudine, si vere neg. motus
constat, veris enim, quam hic parti, et utique
est consuetudine, et per se, vane consuetudine,
nisi, potius, in se, motem ad inferendum, mo-
valent, homi, sic veritatem, esse hic partem.
Hoc si vera, et volent, adhuc: ut neg. ad

placitum

platus sicut verum sicut voluntas hominum tribuens
 vice v.g. virtutes significativas: quod utrumque
 virtutibus sicut verum sicut consuetudo ho-
 minum tribuens illi virtutes significativas non
 cum appetit quod aut voluntas hominum moraliter p se
 virtutibus possit velle lapidem dare virtutes significativas
 virtutibus lapidibus; et eiuusmodi virtutes requirentes
 virtutibus virtutes v.g. consuetudo non abrogata hominum

De ista non primis si lapidibus
 et n° 79 scilicet nunc est consuetudine nunc
 est nunc nunc nunc ad platus sicut quidem eiuusmo-
 di nunc non habet virtutes ex natura sua sicut
 ab inter se deo v.g. virtutibus, nunc sicut ab exteriori
 re causa consuetudine; in istis talibus virtutibus non ha-
 bet ex hominum impositione, sed sicut est repetitio
 actus usu: quod nunc est consuetudine nunc nunc nunc
 nunc ad platus sicut. Restat ergo nunc incommuni de virtutibus
 in nunc nunc ad platus, et ex consuetudine, ut ad platus, correcto sicut dicitur
 nec nisi dicitur obstat virtutibus hispanarum sicut dependentes a voluntate ho-
 minum quae illa utantur quae voluntas nunc non illis est nunc ad platus: sicut
 deo sicut dependit a voluntate hominum quod ad platus, non quod ad
 virtutes, virtutibus, hominum talis nationis.

~~De~~ in ista voluntate actus
 nunc nunc ex consuetudine requirentes, quod dicitur significativas nunc
 virtutibus venit est repetitio actus usu, accipit quod illud nunc
 obstat non significat a prima sua impositione, sicut nunc a
 prima sua virtutibus, vel impositione tale dicitur
 virtutibus obstat, virtutibus, non est consuetudine, sed
 nunc ad platus virtutibus. ideo nunc a nunc virtutibus

linaria, felis adianua, bat bico tabella ante di
versorū, na sunt non est consuetudine, sed ad placu
na, aprima sui instatione idē, qd modo, nificabant,

~~huc~~ Infes secundū: con
lucā, pulsatione, campanarū, subnoctis medius essent,
ad placu, vū orarū, quē in dicto tempore reserant: ad
hoc enī talis pulsatio innotua fuit. At eadē pulsatio
I nūc ex consuetudine vū medius noctis; siquidē, fest
reperita campanarū, pulsatione tali tempore e se ma
noctē, dignoscemus. infes deniq, nūc ex consue tu
dine non sic apelari, quō nō nouerit signi fīcari, hoc
omni nō comune ē, sed quā est usu iplō, v elacū,
repetitione, hanc virtutē, habet.

~~huc~~ Sessio 3a in quona, for pter
consuetudine vū eius representati vū nō ad placu.

Itūq, ut dīctum
an 17 I concretū qdā, est subcto qd, dēno minat
significans, et forma, aqua nificans dēno minat.
sic nūc Male fumus, v: et dīctū iplō, curuato, ran
quō, subcto, et ipsius cognosci vilitate, taqua, for
ma, vū cuius enū, motu, ad consuetudine, inē,
et ā quo fumus dēno minat vū. Similitē nūc,
ex consuetudine, habet suā, formā, nō nī
vū consuetudine, ā qua nificans dēno minat
vocat, qd, hīc quō nō, sūt illa formā, seu vū
vū nificatiō, quē, consuetudine, ad placu,
in se talis ē. Aliquē teste, apud passū,
anāga a se vū vū, significatiō, nī ad
placū, consuetudine, in quō dā, modo, sicut sive

sive accidenti valē relativo resultantē in volūto esse
 luntate illas imponere ad significandū. Proca, hęc viciit,
 et impugnat quia ad illud visio mo Samuel in usualogica ap
 hensiva a n° 38 erquide, quod modo non est itē fieri e,
 non potest fieri p ducere illuz moduz, seu relatione, leg, proqu
 voluntas imponens vocer ad hoc vel illud nē significandū mo
 do fieri non existit: non potest itē in tali modo resultantē
 vōto signi fieri valē ad platu, consistere, sicut res, tās
 eius modi virtus in quada, relatione non, ab intā fieri,
 ut comunior intē vōto sententia docet: nā, amē ab
 eis ad omne, virtus fieri, vō lapis vō ad hoc p cō, qd in
 potest ad lapidē, significandū, habet virtute, representat
 vā lapidē.

~~Inter~~ Inter libe et vōto virtute, vōto
 virtute, nē ad platu, consistere in specie vōto, et sua
 natura existentiā cognitionis obiecti, sed me hęc sententia
 admittit: independentes enī, atq, specie vōto, intelligit
 vōto, ignis vōto habere virtute, representatiō, ignis comunis
 virtute, sententia tenet virtute, vōto, vōto, nē ad
 platu, p forū consistere in natura vōto, et virtute imponen
 tes, sive vocer ad significandū, salē, moraliter p vōto
 vante. Ita Patē curado, vōto, vōto, a p vōto, vōto
 ga ad p vōto 13 vōto, vōto, vōto, vōto, vōto
 nova conclusio: virtute significati vōto ad platu, con
 sicut in voluntate imponenti, salē, moraliter p
 vōto.

~~Et~~ Et conclusio: p hoc p cō, qd in hac vōto
 lapis ponat virtute salē, moraliter virtute in vōto
 nentū, illaz ad lapidē, significandū: et p hoc p cō,

qd similis voluntas non ponat in hac voce vlicite, pone
si forte qd prima voluerat vtriusq; ad platum
nificativa, : go vtrius nificativa
ni ad platum p' forte pat' involuntate inponentis
salte; moraliter quare nre. Cetera legitime deducit an
te cedens p' q' simul explat. quando voce lapis cognos
cimus, ut in p' actas ad lapide; nificanda; hec
vox s'ue notat; nobis intus ad cognoscendum lapid
de; ut obiectu; p' ipsa; voce; representat; et consequen
ter intelligit' nre a doctis; et a p' actis; cognosca
ntes. Similiter non intelligunt' in voce vlicite
cu; ex defectu inpositionis naly obiectu; repen
tale respiciat.

~~Et~~ Et cu; vis illa nificativa, qua; vo
ci tribuit voluntas inponens h' voci intrinseca,
neq; illa; habeat ex consuetudine, requit' vocis ra
ne voluntatis inponentis, s'enu; non naly et
et consuetudine; sed ad platum. qd ulterius roborat;
no; si rogemus, cur ad nificandum parietis, uti
mur hac voce parietis, et non hac vlicite.? opte
me res d'emus. sedendo p'az naly, s'olaz, quia; s'az
non vero de inposita; qd parietis nificandus;
go hec voluntas seu inpositio s'ra p' solis ni ad
platum. imo vox ipsa ad platum, qua; hoc nre ex
plamur; pat' eius modi nre, in se esse nificati
vo, dependere a plato, seu a arbitrio hominis,
ideo q' nre arbitrariis etia; ab aliquibus
d'it.

~~Et~~ Confirmat' ipsa; conclusio nra dupl'

a paritate exterioribus vel alio more, ut autem
 est se non habentis illi valore, consistit fortiter in
 voluntate principis moraliter, p. evocante, quo volu-
 t, qd autem tantum estimeat: si n. dicitur virtus moraliter obli-
 gata in subditum, ad idem, ut consistat fortiter in volun-
 tate superiorum moraliter durante, qua superior p. cipit sub-
 ditos educare: qd a paritate virtus ad plura n. significat
 exterioribus in d. legis consistit fortiter in voluntate et ex-
 trinseca inponens moraliter durante, qua inponens
 obli. audentes h. Voc. determinator, v. n. in cog-
 nitione huius obli. determinati, sibi ut sapientis.

Sed obli. voluntate
 voluntas inponens virtus vobis ad n. f. eandem, s. e. f. a. l. g.
 aliquid causet: qd modus p. ad idem, sive relatione, va-
 let. sed debis conc. a. n. et ad grandis consequens. qd ali-
 quid cau. n. tan fortiter, qua, intentionaliter, concido:
 qd aliquid causet f. c. n. g. c. c. a. z, et n. d. v. l. t. m. a. z, volu-
 nans inponens, s. q. d. e. f. c. a. z, et causet fortiter, s. e. l. i. c. e.
 virtute, n. f. i. c. a. n. t. a. z, que, s. f. o. r. m. a. c. o. n. d. i. t. i. o. n. a. l. i. a. m, cau-
 etia, intencio n. a. l. i. t. e. r. cau. a. n. d. o. n. i. m. i. u. s. e. a. z, d. e. z, v. i. r-
 t. e. z, que, m. o. d. u. s. a. e. s. s. i. t. a. t. a. d. c. o. g. i. t. i. o. n. e. z, o. b. j. e. c. t. i. a. t. n. o. n. p.
 dicit aliquid f. i. c. e. z, consequens, s. n. o. n. cau. a. t. i. o. n. e.
 genere cau. d. z, e. f. i. c. i. e. n. t. i. o.

Obli. 2o et parte huius:
 species in p. s. a. s. n. u. z, f. o. r. t. e. qd s. f. o. r. m. a. n. i. i. n. s. t. r. u. m. e. n. t. a. l. i. o.
 qd f. o. r. m. a. z, s. e. u. v. i. r. t. u. s. n. i. f. i. c. a. t. i. v. a. n. i. a. d.
 p. l. a. t. o. z, qd quid, i. n. s. t. r. u. m. e. n. t. a. l. e. s. e. s. p. e. c. i. e. s. i. n. p. s. a. s. a.
 n. e. g. o. a. n. s. i. n. a. z, ut species in p. s. a. e. s. e. t. n. u. z, f. o. r. t. e.

debetur et cetera. Ceterum, omnia autem, nego coacti: for-
ma, seu virtus significatane ad placitum, et cuiuslibet
beatorum instrumentalis debet cognosci, ut inquam, moveatur a
dignatione, obedi. species autem, in ipsa non ita cognoscitur.

Obiectio 30: si virtus nisi fiat
va nisi ad placitum, per se, si scilicet involuntate, imponen-
tium moraliter durante, eiusmodi voluntas habere
per obiecto seipsam, sed hoc falsum est: per et conclusio nos-
tra, ex qua hoc inferitur. Et maxime, per dicta voluntas
habere per obiecto, virtus, nisi fiat, va: sed ipsa voluntas
seu virtus nisi fiat, va: per habere per obiecto, seipsam.
Obiectio 31: argumentum, et vera per ratione voluntas in
ponendo habere per obiecto illud, quod ipsa potest videtur di-
gnate, et obedi, non vero quod ex se, et solutus
sui, tamen, quae forma virtus, nisi fiat, modo, tamen
nisi voluntate, in praeferentia, voces

voluntas quod audientem voce, lapis
venia, in cognitione, lapidis, non autem, hi
voluntas quod vox lapis sit significatane
lapis, unde voluntas non habet per obiecto ex
se, nisi fiat, va, quae, ex se, et solutus
virtus, sed per obiecto habet a coacta, significatio-
nem, quae, virtus, et obedi potest virtus, per
voluntas per principis non habet per obiecto virtus
tate, autem, sed a coacta, virtus, per virtus, et
et consequenter voluntas principis non habet
per obiecto seipsam.

Obiectio 30: quando cognoscitur ob-
iectum, per me, cognoscitur virtus nisi fiat, va

; sed sepius cognoscit nuz ad platu, quin cognos-
 cat voluntas imponendi: qd hec voluntas non
 significat nisi ad platu. Similitas
 mentis eformari potest contra nuz ex consue-
 tudine: cognoscit eni nuz ex consuetudine, qu
 in cognoscat consuetudo. qd nuz ex consue-
 de non constituit p consuetudem, et qd p form-
 as. Similiter in moneta, cognoscit eni ipsius valor,
 quin cognoscat voluntas principis valentis:
 qd valor monete non stat p form in voluntate
 principis.

hec omnia unica distione solvas; sed
 sepe cognoscit nuz ad platu, quin e late, et qd
 gnate cognoscat voluntas imponendi, con ole
 not; qu in exercit et confuse cognoscat nego-
 re. Cum vocat audiamus lapidem, licet e late,
 et signare non cognoscimus voluntate, illos imp-
 onere, a d lapide significandi, nisi hominibus subte,
 confusus et e debeat alie voluntate, cognoscimus;
 na, si rogemus, cur audito hac voce, potius in huius, qua in alio
 us obis cogitacione, determinat, stat, res dicitur, quia hanc voluntate
 hoc obis p voce illa significat. Sed illud dico con succedente, casu
 motu.

Difficilius dicitur, si nuz cognoscunt pna ad platu, siquidem canone
 notato pane, audito nomine nuz imponit, stat, ad id impingit, a cunctis
 d hanc cognoscant nequie, confuse voluntate, imponere: qd hec
 non stat virtus significandi nisi ad platu. His notis, na, voluntas ipse
 realis; potia vero cognoscit in huius, pna realis. Huius notis:

licet enim aliquid existens dicitur quod non cognoscitur, nobis dicitur
dicitur, licet tamen, manifeste percipitur, non unquam importata, et ali-
os tunc, non autem, cognoscitur quod non. scilicet enim multum bruta
operantur, ut videntur invidiosum polare, cum nihil minus illa dicitur
non, habet minimum asensum, sed recurrimus in suis operibus
ad excitatio, speciem, vel ad naturam, potentiam, similitudinem dicitur
dicitur, vel quod de canis, in a virga fugit, vel maris garrula
conferunt, accedit.

Regalis hic iniqua, consistit moralis illa
remotio, voluntatis imperantibus, non ad platum, nisi fuerit a obiecta,
quod an 86 dicitur consistit per foris, non ad platum, 2.
Ideo consistit in eo voluntatis imperantibus, capis, ut ad
lapides, nisi fuerit, fuerit existens, acceptus fuerit, ut non sit
intractata. Veritatis potest esse vel foris, vel eque valens, vel
virtualis. foris est quatenus in tractatione elicita, quod foris est,
non vult quod cognoscitur, non cognoscatur, deinceps obiecta, illud ad quod
fieri debet, imperantibus fuerit. Veritas eque valens, aut virtualis
quod debet habere eandem, in ordine ad faciendum, quod non est ultra
non veniant in cogitatione, talis delectatio obiecta quod voce, illa, quod
quod prius illud obiecta, significabant.

Patet enim moralis Veritas eque
valens, vel virtualis quando voluntas imperantibus, memoria
boni, potius existit, vel licet memoria non sit elapsa
elapsa, sic tempus, ad quod voluntas illa se extendebat. Sic
licet non, licet non significat, la, ad platum, tamen veniunt
quod voluntas. Quod, quod ad hoc significandum, illa imperantibus
eque valens, Veritas eque valens, quatenus elapsa, fuerit tempus
ad quod illa se extendebat, et consequenter, voluntas.

ingonano, cuius quidam memoria in nobis adhuc preceat
Sed dices contra.

Si hodie imponerent vocem ultrivivam ad significandam aquilam, et
et cetera retractaret voluntas, que illam imposuit, tunc illa, et
audientes adhuc venient ^{verba} in cogitatione, aquilam; sed non ea, quae
est non nati, ut est cetera, nec ea, quae ex consuetudine hec enim no
ndat: quia vox ultrivivam etiam retractata voluntate imponen
te aquilam, significare ad platum; quia quia verbum significat
ad platum non statim potest in voluntate imponere. Ob hoc
na, non potest quis movere ex virtute representativa, que non
dat, est a significatione movere hoc summum pacis, quaten
us spiritus eterna existat. Verba civitas potest tunc disquiri: ad
huc venient in cogitatione, aquila, et voluntate de verbis, alij
vocant apprehensionem, si veniunt aut non ulterius

alij in iudicatio live ultimam aut
ultimam dicit: circa modum autem conceptus non
significans doctrinaliterque vocem: nam voces non
subsistent in his conceptibus in ordine ad app
mationem, vel ne rationem, illorum, aliter est vera hec
ratio: Seco factus in.

Suppono Denique contra Scotum
in primis dictione 17 questione 3, et Gabrie
lem in primis dictione 22 questione unica alij
citra 30, voces esse nam conceptus de verbis. Ita Di
vina Augustinus lib 15 de trinitate quod unum est
dicens: verbum quod foris sonat nunc verbum quod intus
locat et Divus Gregorius nuncius de creatione

hominis capere & humani generis intelligunt, sed
oculta manifesta. Et ratio, quia vocis ut media
apta ad humanam communiem habent eam salutem mo-
raliter utilitatem, conuenienter de verbis: quod dicitur
selectis moralibus ad conceptum de verbus; cuius autem
eius modi sunt cognoscibiles, sed etiam virtus
representativa conceptus, conuenienter & constitutiva
sunt.

His suppositis, ad hunc duos actus vocis de vol
vobis difficultatem. An scilicet imponentes voces
ad significandas huiusmodi vel similes actus volunta-
ris emiserint: volumus, quod audientes vocem Itus,
veniant in cognitione, prout et in cognitione conceptus
moralis, quod proferens illam vocem habet de pro. vel

ad huiusmodi actus habuerint, volumus, quod audientes
vocem Itus veniant in cognitione, prout qui dicunt
voces esse non ad plures non solum verum, sed etiam
conceptus de verbus tenent vocum impositiones prout
etiam actus, vel distincte emittit. Qui vero in voce
sententia, propter hanc sententiam actus elicui rob-
cent.

Sicut et non tenemus, propter hanc in nostris
actibus, scilicet: voces non requirunt specialiter in
positione, ad significandos conceptus de verbus,
ut sint media propter actus ad humanam commu-
nitatem, civilem & solitariam: quod huiusmodi conceptus non
sunt non ad plures, aut continentur & caput adven-

Rationum fundamentum, unde eorum legitime
 deducit. Et ergo aut: voces proprie impositae ad
 significandas res ut conveniunt eorum univocitate, et rati-
 onaliter loquentis sunt media per se apta ad hu-
 manum commercium; sed voces ita impositae non ha-
 bent speciale dispositioem ad significandas res ut
 conveniunt: ergo. Non sicut, et tunc per
 voces proprie impositae ad significandas res, ut con-
 veniunt eorum univocitate, et rationalitate loquentis
 sunt extra animam moraliter clari conceptus, du-
 bus, quando eorum manifestatio sequitur ad hu-
 manum commercium. ergo voces proprie impositae ad
 significandas res ut conveniunt & sunt media per
 se apta ad humanum commercium.

Hinc sequitur secundum

duos modos a certis: voces ut conveniunt eorum univocitate, et rati-
 onalitate loquentis sunt naturalia
 conceptus debent. Et conceptus vera-
 cibus, et rationaliter loquentis ut res et ab in-
 viduis conformantur, cum verbum per voces expro-
 sis; sed conceptus si conformantur eorum, ut verbum per se
 sunt naturalia conceptus; ergo non sicut sunt conceptus
 veracibus, et rationaliter loquentis conformantur
 veritate: veritas autem ita in conformitate conceptus
 mentalis eorum, verbum per voces exprimit ut cuius per se
 constat. Et ergo veritas conceptus veracibus, et rati-
 onaliter loquentis ut res et ab inviduis conformantur eorum

tunc sunt cuius manifestatio requiritur ad huma-
 num, & meritum: atque manifestatio concipitur per
 que indicatur, deusbus nullatenus sequitur ad
 unam, & meritum; ergo adceptus significandos
 instituit sunt. Pro quo ans: voces instituit sunt,
 ut sint media, apta, ad unam, conservandam, et
 ad illam finem, qui sine impositione operari
 non poterat, concedo: coadunam finem, qui sine
 impositione obiri non poterat, nego, et de quo
 consequens: ergo ad illam obiectum manifestandum, institui-
 re sunt, cuius manifestatio fieri non poterat nisi
 media impositione, concedo: cuius manifestatio fieri
 poterat sine impositione, nego, et non sub-
 tra concessa, nego, et ultimas.

Distinctiones ex pto:

ad humanam, comestam, habendam, voces sequi
 debant, quibus res manifestarentur: ideo homines
 cedunt imperantibus ad res manifestandas. ad au-
 tem imperantibus non sufficeret, ut homines fidei, prostant
 loquerentibus nisi hi quos aceptor de ipsis rebus
 habere, manifesta rent, inventa, tenentur, ut
 per se imperantibus ad res significandas, per latos non
 ab homine veridico, valeret operari, significans per
 damentem, ad dignoscendum, quid indicent, vel quod con-
 ceptus, ipsos per latos deservit per voces glorio. Inolem
 nime de quietate fuit imperantibus ad significandas, & ceptus,
 cuius, cuius, manifestatio fiat per voces et significantes ad ho-
 me veridico glorio.

18
Sed contra 10: quia: homines voluntarie adfuerunt
animo merenti, scilicet, manifestationi, & voces, haec sunt
singulae ad res significandas, sed etiam voluntarie con-
ceptus manifestationi, & voces: quia haec etiam, in se, non
sunt adcepta manifestanda. Ideo, potest utro-
que negare: vel si tractu negotii: quia tunc
voluntate voluntate absolute efficaci concedo. quia
voluntate voluntate, ut unum, nego, &, et nego, de quo semel
libet: sed etiam voluntate voluntate absolute effica-
ci, nego, nego: voluntate inefficaci, sed non absolute
efficaci, concedo, nego, et nego, idem. voluntate utro-
que bono res et conceptus & voces manifestari: at
ut videtur voces secundum se nil omnino mani-
feste voluntate moraliter absolute efficaci, volun-
tate eas significare haec, et haec, &. Utroque, ut in
ipsis vocibus ut conuenit ut veritate, et
rationalitate loquentis inuenient in oblatu, &
manifestatione, scilicet conceptus & voces,
voluntate huius futuritatis, inuenit unum, est unum, idem
tendebat.

Inter 10: voces solus ut rationaliter
placere significat res eo modo, quo requiritur ad hum-
anum, comertum, nam ad huiusmodi, minime deservit
unum & voces amantem, habere, sed hoc non pro
voco non est impositas ad res significandas: quod
voco solus ut rationaliter placere significat conceptus
modo ad humanum, comertum, requiritur, non
bat voces non est impositas ad res significandas.

ad cognitionem rerum. Ne ex improbitate uel uocis ad se significan-
das ad hunc valentem, et oracitate loquentis sequitur
omnis qd voces eque immediate attingerent, et concep-
tus delictis, et cu hoc significat ad humanum, et metalingui-
cimus suffragis, et specialis, impositio, uocis ad conceptus
significandos.

Propono 1o: si uoces non sunt impositae ad
significandos conceptus, eorum manifestatio est qd accidens,
et per intentionem talis loquentis, quae uoces imponentia;
2o. Et auo quoad primam partem: licet ualis unio
medicamentum inferat in humore cepto, aliquis uires
sanitate, quae intendit, hoc tamen fit omnino acci-
dens, nec enim manifestatio non intendit ad hunc
et qd simile. Et auo eadē 2a partem:
quia si impositio uocis eas non imponentia,
ne ad significandos ceptus: qd tones non in-
tendunt ceptus, manifestatio uel per uoces qd eorum
manifestatio est per imponentiam intentionem.

Confirmat primo
si uoces non sunt impositae ad se significandas
qd accidens omnino se habet qd licet loquen-
tis ad istas significandas: qd si uoces non sunt im-
positae ad significandos ceptus qd accidens se habet
uoluntatis loquentis ad istos manifestandos. Con-
firmat secundo: he, uoces inductio, conuictio, et
similes significant, etiam iuxta nos ceptus est et
impositio, et omnino accidens se habet uoluntatis
uoluntatis significatiue uoluntatis loquentis: qd uoces qui-
bus qd accidens aduenit modus ualis operatiue

non reduit mediā p se, sed p accidens apta ad
humanū, dmetū, independenter ab ingratia ne

Ad hanc

negans coadunata p paret: ad primū, p
tione, res dēt nula, esse coea; si enī, a
gatu, suporat, nula lat in summe medica,
men intentio sui ceptus manifestandi, quā
na, qd dicitur modi manifestis pō omniūq
accidens. unde conciso aia, nego coea, dōp
avitas: qd manifestā ceptus non in
mente medica men, invidit dicitur dolo
quante, quan
dō talis manifestis ad humanū, dmetū, rē
quē hō
tūco: qd iā, et si in summe dēt vale
mōvū, ad hē
bendū, ceptus circa sanitate, non dāt
mōvū, ad illū
manifestandū; Nam aī, nō dēt
humā, ceptus
et dicitur ad manifestandū, concepta. unde
cū manifestis non p
accidens, ceptus in catione, salū, dicitur.
quā dicitur, pō in catione
manū, dmetū, salū, dicitur
invidit ceptus manifestis
ne, ad hē dmetū, rē quē hō
ad dē, pō dicitur, constat in
numero III.

Ad hanc confirmationem, omnes aī, qd salū
si loquat dicitur non impedit alia
necessaria; ingratia vest
ad hanc dicitur conceptus qui hōc
tūco ad hōc verū dicitur; non pōt
pōt dicitur. omnes, ingratia,
ard, et nego coea; na salū, dicitur
voce, ingratia, non pōt
facere qd dicitur, dicitur voce,
dicitur ingratia, coea.
Valitas vero supōt dicitur
necessaria, factū, qd dicitur
ad hōc dicitur, et talis opōt
dicitur dicitur, coea
pōt, ut constat dicitur. dē
confirmat, factū, dicitur

ad significandas res q̄ hoc p̄sō, q̄ voces p̄ferant ad hunc veri-
tatis, et aliter operantur, et utina valia ceptū: nā in go-
no vocū, solū se habet tanquā requirē, non tanquā cons-
tituē, ut voces s̄r̄na conceptū. Sicut ad īva volun-
tate p̄ndet, q̄d sumus existat, et nihil omnino sumus
non est maḡ ad p̄latū, sed nate ignis.

Suberiori dictione, in se
Vigentes colliges 1o: q̄d licet audita hanc vocē hoc q̄
fērentē valia, et veraciter deveniamus in conceptū,
huius ceptus mentalis hoc, et auditis hīs vocibus am-
plē, in cogitōne, huius ceptus am-
plē, et non vice versa hoc non p̄venit ex cogitōne vocis īl-
ad p̄latū, nisi ceptus mentalis, sed hōnes ut
p̄ndunt et valiter se habent, vobis conformari so-
lent, et debent conceptus mentales quoniam redde qui
hū agit p̄stulat. Colliges 2o mendacē, non idē
nō, quia voces īlūs significatōne habere ceptū, dōre,
q̄d rēp̄ta non habet p̄dmerari quā p̄latū rē, ali-
et ac rē, concipit, sive quia externa loquutio cui inser-
no iudicio non conformat, ab hoc omnino requirit
vocū in p̄sō de significandas ceptus.

Colliges 3o: voces am-
tis, et ebris̄ p̄tōre, significatas non deservire
ad humanū, et mētū, ut p̄te placeat hōne talis,
et mētū in eaq̄, dēfūmōne, et cōnstitū, valia
is, et p̄r dēntis, quē in cogitōne, conceptus mora-
lū dū cure colliges dēntis, mōre, non īp̄sō
dēntis p̄ntis, ex eo p̄sō q̄d auctōr locutione,
expedit ab eo p̄ntis, ~~et~~

hominibus adhibenda. Ita partes continentenses, aut
 age disputatione 13 logicæ no 25, et cetera nonnulla re
 cunda omni no opposita tenet scripturas non significare est
 impositio vocis. Nam tunc resenti res quasi in ea pa
 ra concan disputatione 11 logicæ Sectione 1 Partem eade
 disputatione 8 logicæ Sectione 3 numero 29, cum quibus
 per nova conclusio: Scripturae non sunt impositae ad
 significandas voc. pl. scripturae inveniuntur et in ordine sunt
 in ordine ad humanum, & mentium, ut sup hanc defectu, et
 ut; sed ad hoc non equantur in potio scripturae, ad signifi
 candas voc: 20 §. Tot non navit ab actu varijs no pl.
 scripturae, sufficienter sup hanc defectu vocu, in ordine ad co
 mentum remanent, hoc scire, qd ad entitates significantes
 in potione, qd presentibus est in potione vocu significantis
 sed hec, solus, significant ex in potione re: 20 §.

Confirmat

per hoc scire, qd vocu sine in potioe, ad significandas res sunt
 dia se apta ad humanum, & mentium, inesse sentis: 20 § hoc
 scire, qd scripturae sunt in potioe, ad significandas res sunt
 dia se apta ad humanum, & mentium, inter absentes. ar
 & constat ex dictis disputationum. hinc tunc scripturas esse
 ad platum veritas, ut continentas aut, valitate, et veritate, scilicet
 tis. Sena malia scripturae, dicitur scripturae, et vari, ea, de qua
 dedimus an. 17.

Sed et contra lo: scripturae, in potioe, sunt
 & ab omni humanum, inter absentes; sed ad hoc scripturae
 & nota vocu: 20 ad hoc significandas sunt in potioe, pro
 parte. Tot constat, et no pl lo: multo res scribent epistolae

ponitur se talibus, et talibus vobis placuerit: go. Secundi: quidam
genua poemata inspicit multoties adnotata, vocat: go. Sed ut
poemata, peto quae sic multoties loquens ait: et talibus, et talibus
ultra scripsit: go. vos inspicit sunt adnotanda scri. parva. Te
citare poema inspicit multoties carmina, que scripsit: go. recita
tio, sic vox inspicit ad scripturas manifestandas. Dicitur
concesso ante, nego vobis. ad prima, priora concessio ante, nego
coea.

Itaque per vos obsecro, qui n° 126 supra videmus, dari solent
ut scripturas aliquas, que, vobis ea, que vos obsecras significante,
ut hec scriptura vos. sicut dicendum, a b adversa est dari vos,
que scripturas ad plura significante ea, que, vobis, ut vos scripturas,
quoniam inde inferat vos significante ad plura scripturas, nec
scripturas vos representat. Ad la, priora, concessio ante, nego
vobis, nego coea. Itaque legens poema vult innotescere, vo
cas, quae scripturas per vos esse significatas, si aut multoties
vos per scripturas sustinuerunt, quoniam vos inspicit si
ne ad scripturas manifestandas.

Secundum, et infero: go.

Scripturas sustinuerunt per vos, sed hoc non habent ab ino in
selo, neq. ex coniectura: go. ab ino, voluntate: go. scripturas
et imperia sunt ad vos significandas. Itaque arguitur,
in vobis per scripturas aliquando sustinuit. Concedo ipse
istius generis coea, ultima. Scripturas sustinuerunt ex plura
casu, per vos non ad significandas vos, sed ad nota
ndas res. Sicut ante, per alio sustinuit non se per vos. Itaque
si per vos depicere coea alia, marmorea, sustinuerunt
quoniam marmo res. Sicut, igitur depicere, sed coea

126

• Hæc ideo sustinetur significare, quod ubi dicitur
do I materialis, nam ut forte sit, sufficit se significare, ut
sententia idipsum, quod uox ipsa significat.

Dicitur 2o. Similia
vel impotio uox grus, ita ut transiret ad significandum lapide
de, uti hec impotio grus non grus, sed lapide, significat, sed hoc
falsum est, si scriptura grus non significat ex impotio uox
grus: go scriptura grus significat ex impotio uox
grus: Et not. si scriptura grus non significat uox grus
, mutata impotio uox, adhuc in scriptura grus mane
ret eadem uox significatio, qua grus habebat. sicut quia uox
ignis significat ignem, et non fumum, uariata uox grus,
non uariat significatio fumi. Similiter quia igo marmore
uox agari significat cesarem, et non picem, agari, licet mu
tet significatio ignis marmore, non uariat significatio grus.
go I.

Respondeo ad arguendum, dicens: Similia
vel impotio uox grus, et cetera scriptura grus non grus
uox, sed lapide, significat necesse est, nego ignis; non grus,
sed lapide, significat non necesse est, hoc est, potest non si
ficari, concedo ignis; eadem uox, divisione accipere potest, no
uox, divisione, ex pl. grus uariata uox, significatio
augli modo ex impotio uox, grus uox, obine impo
sitionis, quæ modo habent, licet non uariata. Si grus
modo modo eveniret ignis grus, sed non falsum,
nam, ordo presentis impotio uox grus et scriptura
licet uariata significat eam, de omnino re, in de si uox
grus transiret ad significandum lapide, etiam lapide uox

excuse scripturam prae. Si secundo modo id est falsa
et non vera. Licet enim vox prae transierit ad significandum
lapides, adhuc scriptura prae prae significat. /

Hinc apertè
vao dictionis dare ad idem argui: mutare nificatione vo
cis prae mutaret in necessario scriptura prae posset enim in
mutari si volent homines servare ordinem in potis nificatione
modo observant, et consequenter falsum, qd necesse
non mutaret, cui necessarium non sit prae in potis or
dine, non transgrediendo. Ad duplicem paritatem facile vede
t: mutare nificatione vocis ignis in idem mutare nifi
catione vocis furus, quia vox ignis, et vox furus se
cundum se et independentes ab in potis nificatione, servato prae in
potis ordine, in se invicem non sunt ad idem obiectum nifi
candum, sicut vox prae, et scriptura prae, ad eundem pa
ritatem de igne marmorea idem dicendum, qd de scriptura
et voce. nam ut ab igo vox prae, quae marmorea in se invicem
sunt ad idem obiectum representandum.

Dias tertio: scriptura obiecti
tamen aliquid manifestat, sicut in re aliquo, in existenti
pariter ad aliquid manifestandum: ergo manifestat vo
ce, obiectum: ergo scripturae in potis sunt ad idem nifi
candum. simile arguere eformari potest vice versa,
ut per vocem obiectum nificare scripturam, obiectum.
id est ergo omnibus respondentibus distinguendo idem: scriptura
na obiectum aliquid manifestat per accidens, sicut
similitudinem, concedo: aliquid manifestat eam quae
mediis per se nota, representans, nego idem.

vel placitas similes, quibus dicere potuerunt, vae, esse
ignem, articulatam, et esse eformata, quibus dicitur in
hoc ad puritatem inspiciendam. Sed si agendum ad proprietates
notarum, absolute.

Hec a levigataque, quod verum, ut si hanc esse
quod verum, nec levigata aliquando conueniat. Hic autem, superius
suis, de ignibus notis, hic agendum. Magna igitur arguendum conuen-
dum, nimirum plura agitabat, quod intel. vacantes nos, et ipso
tio hec, utrum, nimirum, ego, ad placitas, ad id, ut, ex parte
nu, nate, vel ad placitas, et, et, ad placitas, defendunt, cui pa-
te obiedo controversia. Et hoc, puncto, secundo, resensio, verum
vini, hinc, sententia, quae, ut, accipit, non acquiesco. Ideo de
placi conclusionem, mente, nescia, quae.

Sed prius, regno, quod non
neque, ut, intelligimus, exemplum, illud, quod, placitas, sic, ponit
immutant, in igne. Exemplum, aliud, in igne, et, in, aliud. In igne, si
illa, quae, prius, in, igne, eformata, et, in, aqua, ex, ter, in, operta. Secundum
quod, extrahitur, nescia, existit. loquitur, prius, de, ignibus, species, seu, ad
vires, expressio, nate, ignes, similes, et, in, quae, ut, colu, et, vapore, nate,
nate, ad, placitas, nate, loquitur, de, ignibus, nate, ut, si, in, igne, ego,
placitas, in, speculo, et, in, aqua, he, eni, sunt, nate.

Sic, prius, conclusio, ignes
ad, vires, et, se, non, sunt, nate, ad, placitas. Et, conclusio, nulla, dat, voluntas, in
pore, ignes, ad, nate, placitas, quod, non, sunt, nate, ad, placitas, quod, non, vbi
voluntas, esse, omnino, signata, et, in, nate, quod. Nescia, nate, ego, hanc, de
nate, tali, voluntate, vapore, nate, placitas, si, et, eni, voluntas, hec
nate, adhuc, ego, si, in, quod, nate, vapore, nate, placitas, quod, nate, de, hanc, quod
mo, quod, quoniam, ego, et, nate, si, placitas, nate, hoc, eni, quod

non est per se ad placitum; nam vox propria repræsentat, etiam si significatio volens
propria repræsentat. Sed contra. primo: nam, cum vox propria non ha-
beat proportionem ad se ad significandum, propria indiget voluntate in
ponere ad illud significandum; igitur autem, cum sit manifeste proportio
ata ad representandum, propria, talis voluntatis non indiget.
Secundo: quia si homines non impediuntur voce propria, tunc
vivunt ad abolendam aliam virtutem significativam; propria non suffi-
ciat, ac igitur etiam si homines conveniunt ad aliam virtutem, nisi ca-
lida abolenda, ad huc illa, consistat.

Respondeo secundo: quod quavis
igitur habeat de se virtutem, repræsentat, hoc non est idem, quod
accidat voluntas hominum voluntati, et generis significare sunt
propria propria. Sed contra. primo: nam, hoc, quod dicimus omnino
per se, et per se indubitabile, sicut in utilitate est voluntas hominum
inponere, cum sumus ad illud significandum: cum sumus indepen-
denter a tali voluntate ex se habeat virtutem repræsentat, et
vis. neque, dicitur, non est in alia voluntate, proinde ad representandum, dicitur,
cum virtutem proinde sepe exprimitur nomine, ut consuetudo
vobis, quod dicitur, voluntas proinde repræsentat. nam, contra. primo: quia etiam, igitur
non repræsentat nomen proinde. significat ad placitum, et talis proinde
corum. si enim nomen proinde in genere exprimitur, proinde, quia in alia
via, non habent proinde, ut proinde nomine cognoscatur, proinde, quia etiam, igitur
generis, cognoscatur sine nomine; qualiter recognoscimus, et oculis
videmus hominem, et tunc de eius nomine investigamus.

Sic la conclusio:
generis ad virtutem, ex se, sicut non habet proinde. Secundo: igitur, quia etiam, igitur
natura, in se, in se, ad cognoscendum, dicitur, quod non habet proinde.
consequenter legitima. Secundo: igitur, quia etiam, igitur, natura, voluntas

ad representandum, & totum: quomodo in aliis, ad illi cognoscendum, quod autem.
Igitur ipsa natura est prevalens, sed nullo finis agit opera
re, qua, representat totum: quod confirmat igitur se fecit ad exemplum
propter, sed quibus effectus. In naturali sua causa: quod igitur naturale pro
igitur. Maior liquet: nam propter concurrens in genere causa, exemp
laris adigenz, efficienda, autem pictoria pictore, insoruit, ut si ~~in~~ ⁱⁿ ~~re~~ ^{re} ~~erigens~~
caus propter conformata, unde coliges quod in ipsa ^{natura} et essentia igitur
claudat sua ad propter, tunc cuius necesse igitur propter cognoscit,
quoniam inobedi ad propter cognitione, et in hoc scilicet ratio naturalis.

Argues hoc contra alia

conclusionem: Diverso modo representatio cessat, necessarium;
Sed hic diversus modus. Igitur cessat inpositio ad cessat, rep
resentandum; cessat vero non sit inpositio adigenz, representan
dam: quod igitur representat propter, quia inpositio. quod quia illius, ^{ad}
ad placet, confirmat. pictor non solum vult, quod igitur cessat
exterior, sed etiam vult, quod cessat representat: quod cessat depen
det a voluntate pictoris non solum in existendo, sed etiam in
representando. autem propter: pictor vult, quod igitur sit similis cessat, sed
et similis cessat, et illi representat. quod vult quod cessat, repre
sentat.

Ad arguendum concessa tunc nego. Diversitas illa
scilicet in essentia, autem in re, quae cessat, similis igitur natura
sua, et primario non ordinant ad representandum, igitur
sed ad ornatum ipsius cessat, sicut et ornatum substantiae.
acervo similitudo igitur natura haec, et primario ordinant
ad representandum propter, non enim ex cogitatione. Similiter
tunc igitur quae propter, representat. Ad confirmationem, concessa
autem;

negocii: quia ut dependet a voluntate peccatoris in re
sentando requiritur, quod voluntas peccatoris sit vitiosa in facta
toto, quia habet igitur, quod falsum, ut patet, et tunc
tunc solutio hanc paritatem: quando pro loquitur glo, et animo
in ex voce cognoscit a glo, vult glo, quod suavitatem fieri
glo ipsius pro, et tamen nullo dicitur, quod vox pro sonus ad
latum ipsius pro, sed nate: similiter ergo quia nos in casu

Argues 2o contra
secunda conclusionem: Ideo igitur est naturale, et cogit, quia
a se, et independenter a voluntate exponitur, et
nullo pro igitur, sed de simili patet non reflectit ad rationem
natale: go. hoc notat: quia pro simili, et tunc conatus
concedit, pro, et tunc, nate pro. Insuper anhelitus mas
ter prima parte questionis de articulo et incorpore tunc
habet: sed ne ipsa similitudo speciei, sicut, et tunc
re, sed sequitur ad rationem, igitur, quia ut au
gustinus dicit l. 88 questionum, ubi, ob, notat
igitur alcerius, quia de lo et pro: go d.
negocii, et tunc argumentum: siquidem, vas in
nate, et tunc in ingenio sane similitudine, ut bene
quod vas alata in argumentum, et tunc dicitur, et
sed consistit in similitudine ordinata et tunc, et tunc
transit ad argumentum, et tunc, ut dicitur in 113, quia
ordinationem, nec pro, et tunc, nec uno, ob, in alcerius
habent, et tunc, in transce ordinatio, et tunc, et tunc
fecit et tunc, et tunc.

Sed in vas, et inferi: go igitur, et tunc, na
reptat, quia, et tunc, et tunc, et tunc, et tunc

est nunciale sui generis, sed circa hoc: seu effectus sui, sic autem, ita causa
 I nunc, effectus: go. Respondeo dices in principio, sumatly propter reduplicandem, utia
 uita scilicet esse, plaris, absurdus n' indeo, in eo appropius simile huius huius
 uis. Itaque et ipse, conatus sua Itequeus esse, plaris pro ipse, ut pote pro ordinata ad huius
 reg' concordis. iura qua, doctrina, sic consequens p' huius, disques: go ipse nunc, D
 quia ipse a natura sua effectus esse, plaris, concedo coa, quia ipse accedens
 effectus D, nego coa.

Ex his doctrina, qua, dignitate dependuntio vasuaz.
 igo instituta sanaua, et ante aduip' conatus sui, esse, plaris dices
 inferi, quia sumatly propter ipseus cuius go ipse nunc, alius, principib' huius, huius
 reposita, qua, representat. hinc Itequeus huius huius. Itequeus ad iudicandus
 fundam'entis, ipse huius huius huius, quia huius huius: go ipse huius huius
 salus, moralibus, et conuersationibus, moralibus, et conuersationibus fundam'entis
 Itequeus huius huius. Itequeus huius huius, si qd huius huius aliquando est huius huius
 caduntur sine go ipse, hoc n' colit, ut ipse huius nunc, nunc, ad huius huius
 uenit go ipse, igo consequit' huius, habere, et Itequeus huius huius huius, ad ipse
 uolunt' affirmandus ipseus, factus, est ad aliquid representandus, hoc
 ad huius huius ipseus, non metafisice, aut fisis, sed moralibus inferi.
 si ut mater quae significat uel representat amore, felicitate, et caritate aliqui
 ando de mater sine amore huius huius.

Ad huius conuersus huius huius huius
 dicitur, intelligi uia notabis primo: ipseus, non refertur ad ipseus ipse
 uane talis coloris, dis potione, et qua, forme, ad equas, sed in uide
 qua, forma est, ad equata confurgit ex talis coloris dis potione,
 et talis con uinatione ad uidentis, uigora in obca, uigora huius
 confurgit uae effectus esse, plaris a natura, et ante in uenit ad
 representandus. notabis 2o: obca possibilis se, que a uenit huius
 na debet cognoscit quoad huius, quae diuina ad uae, representata m

notabis de nig; tenebras nescimus absentis lucis; tenebras enim erat
sentia lucis. Torsiones idem, et hæc pro sufficiant.

Controversia de devocibus per apprehensionem coram
dentibus. Plura deo tradidit nec nostris superioribus placuit;
nec àronibus acie flet: mala accipere, si veraciter sapientia
contra nostram ad loca percurrat, traxerit, viam ad ultimum
viam, et planarum conante, in lumine ipsi operamur. Hæc
ad disputationes nostras, quia ad hunc usque, verum
progrederemur.

Disputatio hæc fuit terna loci nata,
et quæ eius divisiones 2. Sæcio Prima terna, tunc defi
nit.

Dot æternus, si nominis et æmon ændat, multatque, habet
usurpationem, in, enim operationis motu; in, operis alicuius
fines; hæc primus, et ultimus, alicuius tunc, partem, in, facti;
sed ut ut patentes hæc, à verbo instituto sunt per verbalium.
Sermus igitur, ut dialecticæ, consiliorum, dicitur à terna
ndis, et finitibus si logismi, repetitionibus, cui, in, cas
etiam 2.º de prioribus, et posterioribus resolutione dicitur. Sicut
mos retexere, et velut in prima dementia revo
care, ut inde ipsius prius dicitur ignoscere. primus
hæc est ut habet in prioribus, et quæ in prima, in, facti,
deinde priores dicitur in sua parte, et, in, materia, re
mora, quæ partes tunc, apertis ternis, dicitur. ternus
aure, et, apelo, in, quæ, res, in, prius, ut, dicitur, et, in, quæ
dicitur, ipse, et, non, et, ad, ad, et, dicitur.

Hic vero philosophus, terna, non
finitibus bene notare resolutiones communi, et, tunc, quia
dicitur

huc conueniunt membra diuidentibus tenui, in quibus, et id de quo
 dicitur, quod contra recte, definitio nis reles; tunc quae in omni
 nuz obscura et suo defito minime clauor, iustitiae tamen
 barba, ne a philosopho, principe dicenda mus tenui, sic
 definitio. pars prioris loci doctrinaliter absoluta. ut neci
 modo notoz, definitio nis luceat, notoz loci prioris, loca, esse
 enunciationes, aliter de aliquo, ita, qd esse gra, totuz
 locuz, in quo erit quasi partes reperiunt. Sed scilicet de quibus
 enunciat dicitur subiectuz, id qd enunciat, dicitur predicatum,
 et id medium que enunciat, et dicitur copula. Ita prioris affirm
 aua, quando media copula affirmat aliquid de aliquo.
 nega uerbo, quando aliquid de aliquo negat.

En exemplis in haec pro
 ne affirmati prius hoc, prius id de quo enunciat se
 scilicet homo, unde prius subiectuz. nec id qd de quo
 enunciat, et predicatum. uerboz et copula, siue loca
 unio, qua uniant, et copulant loca subiectuz, et predicatum
 tuz. Ita, aut in hac ordine negati prius non hoc, in
 qua adhuc uerboz et copula, licet enim in particula
 non neget, et separet prius, atane hominis, tamen co
 pula uniens, et copulans subiectuz, et predicatum,
 in ordine ad totuz locuz constituenduz.

De de oculo

cu: na, ut noto secundo, pro loca et compositi
 locuz ad similitudinez compositi fieri, et si
 aut in composito et reperiuntur, aut per se ab
 solue ingere re et pro, modo et et forma, et et pa
 rs modalis in genere et pro, qualis et unio et ca

lura, duo dicit. et separata, que ita collocari
 potest in pronuntiatione suo obco nificet, ut vox grus, et
 ita e seposita doctrinale, ut non sit moda-
 in eoz, genere doctrinale. ex quibus constat de
 fitione, primo tradita, recta esse, quoniam
 a conformis T veli preta defitione tradita, ut
 ppendenti contrahit. Secundo quia exornata
 ad mente, aristotelis, unum est planum, p ordi-
 ne, ad pitione, consideranda; nil enim piteci
 us dicit ordine ad totu, locu, constituendum,
 quale T pio, qua, pars iprius pitionis, ideo ut con-
 formis ad philosophi doctrina, distimus ter-
 nus esse pars pitionis, non vero dictione.

Tertio secunda obiectio nes
 solvunt.

Obicit primo: scilicet aliquid sit ter-
 nus, quoniam sit pars pitionis loci doctrinaliter
 absoluta: go scilicet aliquid sit ternus, cui
 non conveniat data primo defitio: go non
 defitio recta non T. De ans: vox grus ut
 a pitione T ternus, sed vox grus extra pitione
 non T pars pitionis loci Q. go. Deo novis: nec
 ut separata pitionis, qd pitione, non constitu-
 rit: go. nego ita, ad pitione, aliquo ita;
 vox grus extra pitione, non ternus actualiter actualiter
 reteratit, concitit ita: n T ternus actualiter
 ter actualitate virtus, nego ita: et novis, aliquo,
 sed vox grus extra pitione, n T pars pitionis acc-
 tu-
 ali-
 ter

Aliter ratiō, n̄ an: ad p̄ionē, dē quo mare; vox p̄ionē p̄ost a
 n̄ n̄ p̄iōe iñḡiēre, c̄^{at} mare, n̄ p̄iōe unū locū in mare, c̄^{at} d̄iōe
 mare; q̄d n̄ p̄iōe unūficare nequidē, actualiter t̄. n̄ p̄iōe
 a d̄iōe, maioris d̄iōe an; quādo p̄iōe v̄otū, q̄d p̄iōe, iā n̄ ex
 locū p̄iōe subcty c̄^{at} iā n̄ existit moraliter subcty, n̄ an; et d̄iōe
 quo d̄iōe: go. talis v̄otū n̄ p̄iōe unū iñḡiōe c̄^{at} n̄ p̄iōe
 unū locū, n̄ v̄otū. P̄iōe v̄otū i totū locū, subcty, v̄otū, p̄iōe
 ea, quā partes illū v̄otū, n̄ d̄iōe simul existit v̄otū p̄iōe, n̄ c̄^{at}
 q̄d existit moraliter, quādo sine morali iñḡiōe p̄iōe,
 locū v̄otū, moraliter, et locū unū inuēre, si q̄d p̄iōe, locū v̄otū
 unt, t̄ aut tota morali existit.

Obiōis 2°: in hac p̄iōe n̄ v̄otū

n̄ i totū, l̄ n̄ v̄otū p̄iōe locū d̄iōe absolute, e d̄iōe
 i totū: go. d̄iōe d̄iōe n̄ v̄otū p̄iōe v̄otū; sed n̄ v̄otū n̄ v̄otū:
 go. concedo mare, n̄ v̄otū, ad locū p̄iōe d̄iōe mare, p̄iōe
 locū d̄iōe n̄ v̄otū p̄iōe v̄otū n̄ mare, p̄iōe locū
 locū, p̄iōe locū cuius t̄ c̄^{at} n̄ v̄otū; p̄iōe locū v̄otū
 negonō. Nō v̄otū v̄otū i p̄iōe v̄otū n̄ v̄otū, quē locū
 aliquē negat. Nō v̄otū v̄otū i p̄iōe v̄otū, si v̄otū
 negationis locū. Q̄d v̄otū igit̄ v̄otū v̄otū v̄otū, n̄ v̄otū
 v̄otū n̄ i atq; v̄otū v̄otū n̄ v̄otū, q̄d p̄iōe v̄otū v̄otū
 ca v̄otū, v̄otū, si v̄otū v̄otū, quē p̄iōe v̄otū v̄otū
 v̄otū, v̄otū p̄iōe locū, et v̄otū v̄otū, et
 n̄ v̄otū, v̄otū v̄otū; v̄otū v̄otū n̄ v̄otū p̄iōe
 ut p̄iōe v̄otū n̄ v̄otū v̄otū v̄otū.

concedo mare

obvius 20 in hac p[ar]te naba v[er]o. Prus n[on] J hoo v[er]o logi separant, sed
 q[ui]d[am] separant n[on] J p[ar]tes p[ro]tionis 20. De Ma[ri]o stat na[on] i[st]a p[ar]te
 rione subca[us], et p[ar]t[em] lege separant. Consp[er]it d[em]on[st]r[ati]o modo se
 het cola J i[st]a p[ar]te a p[ar]t[em] a p[ar]t[em], ac cola n[on] J i[st]a p[ar]te, sed i[st]a p[ar]te
 v[er]o lege univ[er]s[al]i 20. In naba loce separant, negomare, i[st]a
 i[st]a p[ar]te d[em]on[st]r[ati]o, i[st]a p[ar]te subca[us], et p[ar]t[em] ob[er]a lege se
 parant 20. Nos lege univ[er]s[al]i n[on] aliud J qua, p[ar]t[em] univ[er]s[al]i
 subca[us], semp[er] eni[am] ac det[er]minat[i]o univ[er]s[al]i de alio, si b[e] hoc
 p[ar]t[em] q[ui]d[am] cola a p[ar]t[em], vel naba, dat[ur] loq[ui]t[ur]. D[em]on[st]r[ati]o cola
 naba, et a p[ar]t[em] p[ar]t[em] i[st]a p[ar]te, qua J p[ar]t[em] ob[er]a subca[us], et p[ar]t[em]
 for[um]. De v[er]o eade[m] ob[er]a univ[er]s[al]i. De q[ui]d[am] v[er]o cola univ[er]s[al]i p[ar]t[em],
 et subca[us] for[um], si licet v[er]o, qui p[ar]t[em] p[ar]t[em]. Ex q[ui]d[am]
 h[uius] p[ar]te ad p[ar]t[em], ad qua, v[er]o p[ar]t[em] n[on] cola.

~~Prus p[ar]t[em] naba, et v[er]o p[ar]t[em] d[em]on[st]r[ati]o, d[em]on[st]r[ati]o p[ar]t[em]
 univ[er]s[al]i p[ar]t[em]. Prus p[ar]t[em] naba, et v[er]o p[ar]t[em] d[em]on[st]r[ati]o, d[em]on[st]r[ati]o p[ar]t[em]
 v[er]o, et naba p[ar]t[em] naba, et v[er]o p[ar]t[em] d[em]on[st]r[ati]o, d[em]on[st]r[ati]o p[ar]t[em]
 p[ar]t[em] naba, et v[er]o p[ar]t[em] d[em]on[st]r[ati]o, d[em]on[st]r[ati]o p[ar]t[em]
 v[er]o, et naba p[ar]t[em] naba, et v[er]o p[ar]t[em] d[em]on[st]r[ati]o, d[em]on[st]r[ati]o p[ar]t[em]~~

Obvius 4 silv[er]o
 tantu[m] v[er]o constaret, sed p[ar]t[em] p[ar]t[em] constaret,
 si v[er]o est p[ar]t[em] p[ar]t[em] doc[um]entaliter absoluta.
 20 De: i[st]a p[ar]te constat in hoc silo: omnis h[uius] p[ar]t[em]
 sed p[ar]t[em] h[uius] 20 p[ar]t[em] p[ar]t[em]. i[st]a p[ar]te v[er]o i[st]a p[ar]te
 n[on] p[ar]t[em], ac q[ui]d[am] a deo rest[er]it. cu[m] que lib[er]a p[ar]t[em] con
 sit subca[us], et p[ar]t[em] d[em]on[st]r[ati]o, et con p[ar]t[em] que lib[er]a

prope constat duabus partibus propositi loci, doctali-
ter absolute: po. d'quo idem: sicut tribus tantum, et isto
natura, et specie distinctis constare debet conceptus.
Tribus tantum, tribus partialibus, et solum n. distinctis,
constare debet ergo idem: et similiter distinctio
re, negationis.

His si legistis, corruptionis loci de
verba, subeunt usurpationem. His si legistis con-
surgit ex extremis, et medio sicut constata
tribus: ut, autem, in illo recto ex extremis sicut
et medio, unicus, tres sunt sicut sicut, et extremis
partes, et medio, sicut conflantur ex pluribus trans-
itionis loci, quorum, licet quilibet sit totalis in se
constitutive tri loci, non sicut totalis in se trans-
logistica. idem, dicendum, in qualibet propositio, que
plures tribus vobis significandi importat: in
hac re, spiritus pro sicut valde sublimis, que li-
cet unico subiecto, et unico dicitur constet,
constat tamen pluribus tribus partialibus: nam vox pi-
nove tres sicut, sicut voces pro valde, et sublimis
tri sunt, et nilominus constatare unicus, subiecto,
totalis, et unicus, totale plicat.

Secundo aliquot dubia eno-
dant

Dubitabit primo, an copula sicut tribus loci?
respondeo ut supra innuimus, copula, ex se, et ma-
nus solius copule, seu expressa, vane talis, non
est tri, loci. Ad responsionem sicut primo: quia copu-
la utriusque talis n. sicut pars prioris loci, doctali-
ter, lura,

terni loci sunt copulae, ubi, in quibusdam propositionibus
 vult: ideo ex consuetudine in responsione re dicitur
 gula, uterque, inuenit copulae, solus, si uel et
sarane talis non esset. Secundo notabit, quod
 ubi philosophi additio est per elidit inueniunt
 copulae, est ut uult pars linca: Solus enim
 significat, quod signosum uel, quia, sine in quibus
 tri loci inueniuntur arbitras copulae, cogit
 ablati copula, remanet ut subcon, et applicat, ut
 ut, quia ad sententiam, tri aliquam conducatur uel
 ad, si uel dicitur, aut uel est, aut copula.

Quarta

Secundo, in uocis non significat uel uoluntate
 tri loci, neque reddo, et, pariter, in uocis
 in quibus sumalibus, et alij, conueniens utro
 uel, ad, hinc, se, dicitur, p. tri: in locis
 debet esse pars pro non loci; sed non uel dicitur
 liter significat, non hinc pars pro non loci;
 go, uel dicitur, ab ad uel, uel, et uel, uo
 cis non significat, dicitur, uel, sunt pars
 pro non obicit; go non sunt pars pro non loci, angro
 nstat in hac parte, uel dicitur, in dicitur, et
similiter, quas pro affirmat ad uel, in qua
 subintelligunt alij, uocis dicitur, significat,
 tas, uel dicitur, sententia dicitur, uel dicitur
 explat: uel dicitur non, in dicitur,
 in qua ut uides uoluntate, et in dicitur, sunt
 oblati demonstrata p. uocis, et q. ad eo pars uel

17
proxi obcaus

Consequenter ad hec colliges primo,
voco etiam doctrinam significatam non esse quia
liber eto locus, quando in proprio materiali
tanquam, et obcaus ponunt, ut in hac parte: plu
tot, inquali pro, non sicut locus est et
tas ut talis, id est non ponit quae, Subcaus,
forte pro supponere, sed ponit pro materia
in tanquam, et obcaus. Subcaus autem forte dicitur
proxi in hoc, vel quia simile, quod dicitur: no
men pro tot. Colliges secundo, proxi etiam
in egra, et materialiter tanquam supponat nisi,
tanquam, ut in hac: quis pro proxi, et
proxi pro materialiter tanquam supponit, sub
intelligit enim, hec vox, hec oratio proxi pro
proxi. Idem dicendum in hac et similibus
proxiibus a non est id est libera non
libera.

Dubitatis tertio, an ad
verba, et eos ut oblicui sunt proxi et libera casus
oblicui sunt casus distincti a nominatio lib
vi alij ita se habent in parte ut pariter
conducant ad hoc in parte, et non in se
quatur Subcaus alij vero nihil conducunt,
nisi quod vane proxi et libera ut proxi et libera
eo oblicui. Primum patet in parte: ha
bens proxi / Deo amicabile et amabile

simplex quanto adest in p[ro]p[ri]e copositiua sit
 eius locus 2° di' simus an' tot' p[ro]p[ri]e, in integrum
simacualiter variet' sup[er]ior' n' e[st] eor[um] loc[us] mo
 do dicimus, p[ro]p[ri]e, in p[ro]p[ri]e, in integrum, sup[er]ior' do,
 valuer' de eor[um] loc[us], ut in hac p[ro]p[ri]e conposi
 va. gr[ati]a e[st] h[ab]e[n]s, in ead[em]. unde p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]e
 e[st] h[ab]e[n]s, doct[ri]nales sup[er]ior' eius loc[us] f. rap[er]t:
 quia e[st] p[ro]p[ri]e in ead[em] simplex f. sub[er]o, p[ro]p[ri]e n[on]
 composit[us]: sub[er]o, aut[em] f. p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e n[on] loc[us], do
 valuer' absolute, et con[tra] e[st] p[ro]p[ri]e n[on] eius, nec
 obstat, p[ro]p[ri]e, h[ab]e[n]s, p[ro]p[ri]e, in ead[em] copula:
 hac etia[m], f. eius p[ro]p[ri]e, n[on] quide[m] non ob[er]at,
 n[on] est ead[em] minus copula, sed ead[em] minus sub[er]o.
 2° Sec[un]do q[ui]a dicit[ur] op[er]a solent.

Op[er]a f. con[tra] p[ro]p[ri]e dicit[ur]. id q[ui]d loc[us], unde
 in p[ro]p[ri]e f. eius; sed copula in con[tra] p[ro]p[ri]e n[on]
 e[st] loc[us]: q[ui]a in p[ro]p[ri]e n[on] p[ro]p[ri]e f. eius, con[tra]
 mat[er] f. unificat[ur] p[ro]p[ri]e n[on] p[ro]p[ri]e, in ead[em] toti
 us p[ro]p[ri]e: q[ui]a unio loc[us], quae f. copula f. f. eius
 tot[us] loc[us], n[on] p[ro]p[ri]e. Con[tra]mat[er] secun[do]
 in hac p[ro]p[ri]e f. f. copula, p[ro]p[ri]e f. f. sub[er]o, q[ui]a
 f. eius. q[ui]o i[n]t[er]o: id q[ui]d loc[us], unde in p[ro]p[ri]e n[on]
 quae p[ro]p[ri]e doct[ri]nales, ter abso[lu]ta f. eius, con[tra]
 do: id q[ui]d loc[us], unde tot[us] quae p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e n[on]
 f. eius, nego tot[us]; et de quo p[ro]p[ri]e; sed copula
 unde ea, quae p[ro]p[ri]e doct[ri]nales, ter absolute
 q[ui]a p[ro]p[ri]e modali e[st] n[on] e[st] con[tra]. Ceteru[m] in ead[em] p[ro]p[ri]e n[on]
 sub[er]o, p[ro]p[ri]e, q[ui]a et n[on] e[st] h[ab]e[n]s; hoc a[n]t[em] dicit[ur] a[n]t[em] p[ro]p[ri]e n[on]
 q[ui]a p[ro]p[ri]e, q[ui]a p[ro]p[ri]e sub[er]o, q[ui]a p[ro]p[ri]e, q[ui]a p[ro]p[ri]e n[on] e[st] h[ab]e[n]s.

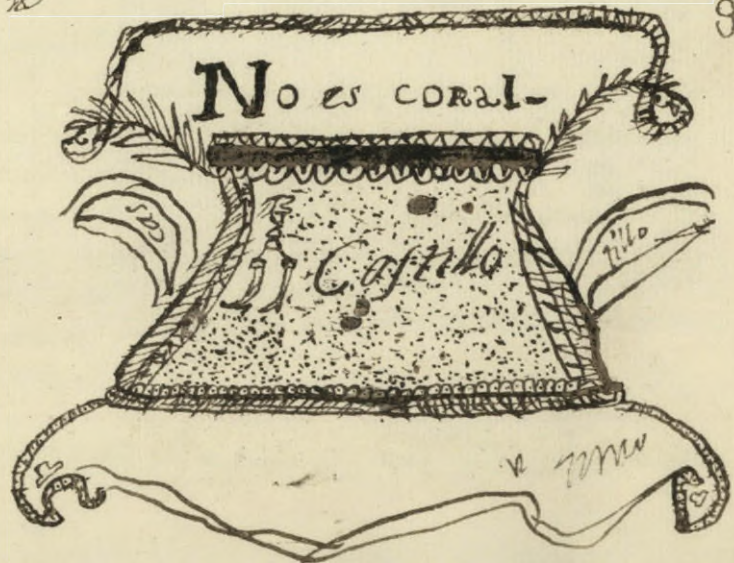

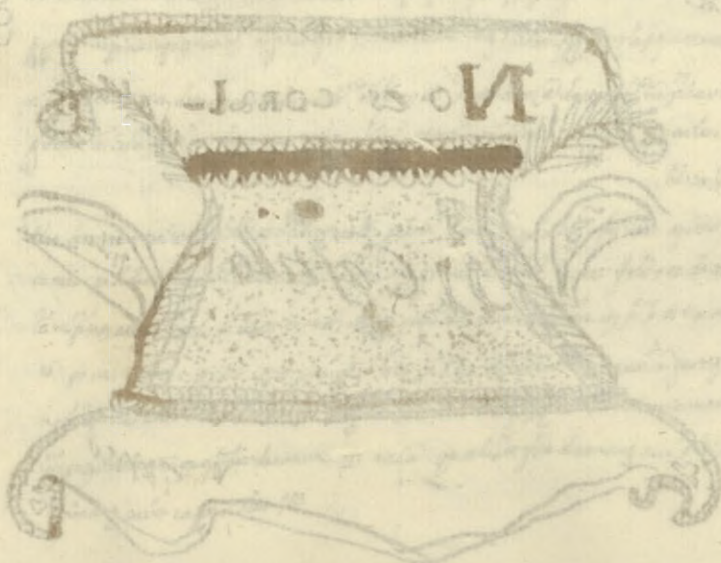
Neuget nos, qd pntia nra est uos claret de quadi nalis intrinsecamedita
 raturu quasi inuolucra obia rege; regu raturu, regu raturu, et inuolucro alit
 pntia reddat pntia. Pntia filio, et doctore qualiter uoz pntia nra pntia mediat,
 et alit uolucro uoz, unde infirmitat, qd uoz pntia masculis uolucro clarior pntia
 doctore, quoz ha pntia media uoz pntia doctore significare poterit uoz, cur ne uoz ha
 ad uolucro uoz leg pntia. ledra si pntia pntia a uolucro pntia uoz pntia uolucro
 teris uoz pntia clarior pntia doctore, quoz ha pntia uolucro pntia pntia pntia go
 clarior uoz pntia pntia pntia uolucro pntia, poterit uolucro uolucro uolucro
 et significare, et dicitur ad ignat pntia poterit doctore, et inuolucro uolucro leg pntia
 nra 186

ledra nra quoz libet pntia uolucro clarior, imma clarior, et uolucro pntia uolucro uolucro
 uolucro; subuolucro uolucro uolucro uolucro uolucro uolucro uolucro uolucro uolucro uolucro
 nra pntia pntia, itaq; et uolucro uolucro pntia uolucro uolucro uolucro uolucro uolucro uolucro
 itaq; nra uolucro uolucro uolucro uolucro uolucro uolucro uolucro uolucro uolucro uolucro
 itaq; et angelu masculu dicitur: nra uolucro uolucro uolucro uolucro uolucro uolucro uolucro
 et id minime nemus, ad as erimus, nra uolucro uolucro uolucro uolucro uolucro uolucro uolucro
 lego 187

lego
 dicitur

1800
1800

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

42

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

ni fiat autem, & proinde, quodam, que quidem, sunt, &
 positus intelligi necit. et hinc in incongrua notabilis
 variatione, dicitur, tunc, dicentis, hanc ne, s: conuise
 cat autem, & proinde, que, da, ex qua, in, fere, circa
 trinitatem, copula, nec, in, raptione, se, ila, & licet
 & ubi, in, significari, vas, na, copulata, de, uero
 & significari, red, nec, uero, dicitur, & significari, quando, n, dicit
 aliquid, simul, significans, ut, n, dicit, in, raptione, ila:
 go. Contra, s, dicitur, na, licet, d, d, d, d, copula,
 extra, p, ad, n, significari, adhuc, p, t, i, o, i, la, non, e, p, t, o, r
 at, et, consequenter, in, raptio, na, p, i, l, o, r, u, q, u, i, p, e, r, i, t, q, u, o
 p, a, r, t, e, n, a, m, o, s, a, l, i, q, u, i, d, n, o, n, s, i, g, n, i, f, i, c, a, r, i, u, t, r, e, p, u, a, t, u, r, u, t, d, i, c, t, i, o, n, e
 u, t, a, p, p, t, e, r, e, n, o, u, i, s, n, e, c, o, p, u, l, a, r, e, p, a, r, t, e, m, s, i, g, n, i, f, i, c, a, t, e, r, a, n, t, u, r
 a, p, p, t, e, r, i, o, g, o.

Huic, n, dicitur, in, p, t, e, s, a, n, t, u, m, d, e, m, a, r, t, i, n, u, s, e, l
 d, i, a, l, e, c, t, i, o, n, e, c, a, p, i, t, u, l, i, u, m, u, b, i, a, t, u, r, d, e, u, a, c, i, g, e, n, t, i, n, e, p, t, e, n, e, a, r, t, e
 u, t, u, l, t, i, m, a, i, n, c, u, l, a, t, a, a, d, u, l, t, i, m, a, t, a, p, h, i, b, i, t, a, n, u, l, a
 c, u, r, a, s, e, c, u, n, d, u, m, d, e, l, i, n, q, u, a, s, t, e, m, e, n, t, u, m, e, d, e, t, a, u, t, a, u, t, e, m
 p, a, r, t, e, m, n, e, p, a, n, i, s, a, u, t, e, p, u, s, e, t, i, n, a, u, t, a, u, t, a, u, t, e, m, i, n
 d, a, t, o, r, g, o, s, e, n, t, a, r, t, e, s, e, u, s, n, e, p, a, r, t, e, n, a, p, h, i, l, o, s, o, p, h, i, u, t
 c, u, r, a, s, d, e, u, i, s, d, i, s, t, i, n, c, t, i, o, n, e, d, i, u, i, d, e, n, d, i, s, e, t, u, s, a, u, t, a, r, t, e
 u, i, u, e, n, i, e, n, d, i, g, o, n, e, d, i, s, t, i, n, c, t, i, o, n, e, n, e, c, e, s, s, a, r, i, a, s, i, n, d, i, c, t, i, o, n, e
 R, e, s, d, e, t, c, i, t, a, t, u, r, s, e, n, t, i, o, n, e, a, u, t, a, l, i, i, n, g, e, n, i, o, s, o, h, i, s, a, u, t, a, u, t, a, u, t, e, m
 n, e, n, o, n, p, h, i, l, o, s, o, p, h, i, e, n, o, n, i, n, t, e, l, i, g, e, n, t, i, b, u, s, p, h, i, l, o, s, o, p, h, i, e, a, u, t, e, m
 a, c, a, d, e, m, i, a, u, n, i, u, e, r, s, i, t, a, t, i, s, s, a, n, t, d, o, c, t, o, r, e, s, a, u, t, o, r, i, t, a, t, e, e, x, i, p, t, o, s, i, n, t, e, n, t, i, o, n, e
 e, s, s, i, o, n, e, p, h, i, l, o, s, o, p, h, i, e, c, a, p, i, t, u, l, i, u, m, u, b, i, a, t, u, r, s, i, n, t, e, n, t, i, o, n, e, e, p, u, s, p, r, i, m, o
 I, n, p, a, r, t, e, s, e, n, t, i, o, n, e, s, a, u, t, a, l, i, i, n, g, e, n, i, o, s, o, h, i, s, a, u, t, a, u, t, a, u, t, e, m, i, n
 o, d, i, n, q, u, i, d, e, m, q, u, e, p, r, i, m, o, p, o, t, e, n, t, i, a, i, n, s, t, r, u, m, e, n, t, a, q, u, a, p, a, r, t, e, m
 e, t, q, u, a, i, n, c, o, n, g, r, u, a, s, e, n, t, i, o, n, e
 d, i, s, t, i, n, c, t, i, o, n, e, s, e, t, s, e, n, t, i, o, n, e, p, a, r, t, e, m, a, u, t, a, l, i, i, n, g, e, n, i, o, s, o, h, i, s, a, u, t, a, u, t, a, u, t, e, m, i, n

menatione debet scilicet in eis se sequi; in actione
aferencia quidem, de quibus in dictis libris, quibus
ne, oblationibus conditionibus sane fortiter, quibus ab
vera substantia, alia copula, et quibus alia, sed alio
in qua de tractavimus. hinc prout dicitur verba age
mus quia quid dicitur, et cum modo dicitur dicitur faciendo
quodammodo, et progre adagavimus.

Spolium quod dicitur in
dividit, cum vane significatio, cum vane modo, nisi cana
cum demum vane non significat, vane significans dicitur
et primo incompletum, et complexum, quibus plures
qui coalescit ex plurius tribus, aliter dicitur cana dicitur
cum in opusculo aliquomodo unita, sed in opusculo
sola, aut vera opusculo grammaticali. Et quibus
Tunc opusculum hinc intransitivum, tunc intransitivum, tunc
et transitivum significans. nec opusculum hinc, tunc
cum, cum nulla habeat unitam. tunc hinc opusculo hinc
de copula loci intransitivum.

Idem hinc res quibus, quibus in qua
bi unita in vera opusculo grammaticali. Idem hinc tunc
nunc na, dicitur de, et minus ex quibus opusculo in minus in pluri
one prout significans. Tunc opusculo hinc, tunc, tunc, aut tunc
et dicitur grammaticali unita, hinc opusculo, tunc, tunc, tunc,
qui copula grammaticali unita tunc unita, tunc unita in
unita. Tunc in opusculo qui in coalescit ex plurius tribus. Tunc
et hinc, omnia, tunc.

Secundo dividit vane significans
nunc in categoriam, et in categoriam. Tunc
dicitur, qui in aliquid dicitur nunc nunc
et opusculo aliter, et prout, tunc. In categoriam
nunc qui in aliquid dicitur nunc nunc
alio

de terminant, et omnis, nulus, mixtus, quia utroque parti
 ter horum aliter consistit, ut omnis hoc nemo, quibusque
 dicitur nulus hoc. ut hinc difficultas, nunc omnia a nona
 adiectiva sunt et sunt categoriamati. Non dubitat de ad
 uelivis, que substantia veponunt, hec enim et categoriamati
 esse sunt, cum aliquid determinate significare nesciant. neque
 dubium de adiectivis, que nec determinata, forme, aut
 substantia significant, ut omnis aliquid, quia a ista sunt
 et sine categoriamati. nam se solis nescire nesci
 cant.

Dubium 90 de his adiectivis, que determinata nesci
 ma, licet in determinata substantia significant, et ad
 bus, indies que albedine, ut etiam determinate
 significant, licet in determinate substantia has formas
 habentia. iudicio cum parte obedi hic concipi
 ut utroque, pfecta adiectiva esse terminos categoriamati
 ticos, nam vox categoriamati est, facto ad
nificavit, sed non albis, pfecte nificavit
 forme determinat, 90 bus categoriamatis. Insequi
 dicitur categoriamati, que absolute ponitur, ne
 ficata, sed etiam albis absolute ponit, ne nificata,
 catat, sicut albens, pfectus albus, dicitur
 categoriamati. Porro ex parte dicitur tunc prima
 parte questione 3° articulo 3° idem exemplum
 vi, albus adiectivus. De 9° categoriamati
dicitur, que absolute ponit, ne nificata, citat ali
qua supposita, ut alio circa hanc, cum dicit
non albus.

que verba clara et generalia
 ferentia, hanc, pfectum, quod albus, pfectus
 et aliquid pcepta. prima ppositione

in categoricos, aliter in categoricos: nam quia aliquid
 determinat a se significat, ut albedo, id est aliquid est coloratum
 in se in tali loco, et proprio ad se habet, quod non dicitur
 ut dicitur substantia, aliter autem ad se habet, ut dicitur se habet
 significat, ut maxime, valde. Ideo tres singulares
 esse dicimus in genere: tres in categoricis et tres
 simpliciter significatos, quod aliquid negantur. Et rursus
 in uno, quia diversi obiecti habet huiusmodi: prout
 fuerat in omni palatio, ac huiusmodi. prout in uno
 sed huiusmodi in huiusmodi prout a se categoricis
 omni: prout aliquid simpliciter significat. unde dicitur
 significat huiusmodi in se dicitur, nisi in huiusmodi dicitur
 ut dicitur non a se dicitur, nisi in huiusmodi, imo dicitur
 prout quia causa a se dicitur in huiusmodi in huiusmodi
 dicitur concipitur, non tollit dicitur, prout dicitur, sed dicitur
 aliquid. Et quibus prout tres in categoricis et tres
 consistunt in huiusmodi, et dicitur prout dicitur.

Sexto 6° aliquid in divisione

tradunt.

Huiusmodi significandi dividit tres primo
 in verum, et abstractum. primus qui significat se, prout
 substantia habentis, et forme habentis: ut albus qui se exponit
 habens albedinem. secundus qui in se habet, prout forme, ut albus.
 sed notatio, ad hanc. si dicitur in se requirit eiusmodi obiecti, significat
 et substantia, et forme, vere talis, sed dicitur quod dicitur obiecti, nisi
 cui, ad hanc forme, et vero subiecto dicitur: ut prout in se
 dicitur omnipotens, qui se exponit, habens omnipotentiam,
 et huiusmodi habens in se verum substantia, nec omnipotentia vere talis
 ma, cui ut in dicitur, subiectum dicitur, et dicitur
 in denominatum, et quidditatum. primus est qui

nificat in seculo subiectu, et forma, in obliquo, ut albus,
hoc, habens albedinem. 2us qui nificat subiectu, in seculo, et etiam
formam: eg hoc, qui sic exponit habens, et humanitas.

Indicabitur 1° tunc, deno-
minari, nificat subiectu, et forma, a subiecto dicta; tunc
autem, qui dicitur nificat subiectu, in seculo, et
et forma, in seculo, nificat subiectu, in seculo, et
et forma, cum subiecto eadem nificat. 2° tunc, dicitur
denominari, posse esse substantiu, ut philosophus. 3° eundem, tunc
posse et quidam dicitur, et denominari, esse in seculo, et
ut tunc dicitur, qui si dicitur de seculo, tunc dicitur
tunc enim, nificat forma, a subiecto in seculo. Si uero de
homo dicitur denominari, nificat, siquidem, dicitur, in
obliquo, ut posse forma, a habente dicta; quod: quodlibet
connotat ea, quod dicitur, quod, denominari, esse substantiu
in seculo, et forma. Diversitas tunc, in eo quod dicitur, quod
tunc forma, et essentialis in seculo, et dicitur, subiectu,
in seculo, denominari, autem, forma, essentialis, in seculo, in seculo, subiectu,
na, hinc, et extrinseca, hinc, oportet notabis, multiplici-
ter, esse sensu, particulis, reduplicatiue, ut, putat, de: nam, mo-
do denotat, in seculo, quod dicitur, particulis, apertis, et in seculo, dicitur,
nificat: eg ignis, qui, applicatus, dicitur. Quod, denotat, apertis,
dicitur, ignis, ad, ad, esse, in seculo, dicitur, modo, de, reduplicati-
o, dicitur, in seculo, dicitur: eg, prout, ut, albus
curra, hinc, ut, solus, denotat, albedinem, comitari, prout, cor-
renat.

Reduplicatio autem, putat nunc, nificat, et dicitur
enim, intelligi, potest: nam, dicitur, et in seculo, prout, esse
nificat, et dicitur, in seculo, subiectu, quod, fo-
ma: eg, albus, tunc, a, dicitur, quod, sic, exponit,
habens, et albedo, tunc, a, dicitur, ut, dicitur, dicitur,
tunc

na, si eius dignitas dicitur in coelestibus sed divina est.
Ius dicitur?

eius, qui eadem dicitur in coelestibus appellat. qui significat plura, de quibus
singulis dicitur potest. ex hoc. nota: eundem tunc potest
dicitur, rursus, et rursus colere. Ex civitate in pluri
in civitate, sed in dicitur, et rursus dicitur. Secundus
qui in numero singulari, sunt ad invicem, in plurali uno coelestium.
Secundus dicitur, non in dicitur, ad quod dicitur, in ep: na, tunc Deus necesse
locutus, nec dicitur dicitur.

Pare in notat, dicitur in primo
in universalis, et singulari. Universalis, qui significat ra
ny, communicabilis, plurius, et in primo in multiplicabilis:
ex hoc, qui significat natura humana, communicabilis, pro, pro de in
quibus in multiplicabilis. Tunc singularis, qui significat rane, in
in multiplicabilis, ex pro. Tunc singularis potest esse
et rane, super particulari, et in dicitur, vni dicitur. Primus
qui significat rane, ex modo significandi convenientia, vni dicitur
dicitur in dicitur. Ex pro, tunc hoc, qui significat natura
humana, in dicitur, et dicitur, ad rane, dicitur
in pro dicitur ab omni dicitur.

Ius dicitur, in dicitur, in dicitur
qui significat rane, ex modo significandi convenientia, vni dicitur
et in dicitur in dicitur. Ex aliquid hoc, qui ita
significat natura humana, in dicitur, in dicitur, in
in dicitur, dicitur, non dicitur an hoc in dicitur,
in pro, plus, tunc singularis potest esse, ep: vel pro
singulari, in pro, in dicitur. Primus, qui significat ra
ny, in dicitur, et in dicitur, in dicitur, ex
pro. Secundus, qui significat rane, in dicitur, in

h^{ic} in infinitantur, sumitur, exponitur sic: aliquid dicitur
 ad equo currere, in qua pro se nec affertur nec
 equus currere, et est verum, si currere bene, quia
 quid dicitur ab equo, si currat in equo. particula ergo
 test. affertur subter, vel copula, & dicitur.

Quando particula
 affertur copula, semper sumitur nuncius, et pro sumitur.
 v.g. plus in se. quando affertur particula, semper
 sumitur in fine sententiae, et pro sumitur ad dicitur in se.
 to. v.g. plus in se. quae si est pro se, plus in se
 al dicitur alio. quando denique affertur subter, po-
 test sumi nuncius, in se sumitur. v.g. in plus in se,
 si non est sumitur particula, semper, plus in se,
 si non est infinitantur, huius aliquid dicitur pro se.
 educta, particula, cuius si sit particula, sit
 affertur, alioquin non manentis, non nisi nuncius,
 particula non sumitur nuncius nisi in se affertur
 et exponitur a se, sed debet futurum esse equo
 sententia, pro se, et pro se.

Sed ex huiusmodi
 te sit difficultas deinde de arguendi a ergo
 fito ad in se, et e contra: pro se resole
 tione pro se, et tunc alia, est ut in se,
 alia, ex in se, ex in se, si quae in
 omni mania, nec seclatit pro se, et
 dissona, nec in se, sed. omni
 famul; sed plus in se, pro plus in se
 in quo latio voca est et in se, et ma
 na, servata eam in se, et in se.

dispositio est: vg omis hoc Samel, sed lapis Thoo,
reoc infero: golapis Samel. latio est in maris, sgu,
soby nare obca circa qd versat, recta concludit, et ita
n concludit, simasit, mutes: vg prus curit: go
mobet, qz latio bona, ex vi maris, invo e' la mures,
ahuc servata eade' r'osa, dispositio, re' r'anda:
vg prus sedet: go mobet.

hoc p'mis: ad ero loq'tio
in affirmativa de ubo infito vg n' p'ru Turrens
n' r'et r'atio est in forme, ad p'rtione, na
va, de subco fito, vg: go prus n' Turrens.
va: 1^a q'ua p'ra, et equo simul curit, ad huc
e vera p'ima p'rtio, et 2^a falsa, simil' r'ati
dal' r'atio a 2^a p'rtio ad 1^a: quia n' m'ne
currene, vera hic: prus n' Turrens, et hic
non p'ru Turrens sumto n' inf' r'ante, f'alsa
ad ero: q' p'rtio affirmativa de subco fito n' va
let r'atio est in forme ad nava, de subco infi
ro: vg ab hac prus Thoo, n' valet, go n' prus
non Thoo. si quide, scant' r'ate vg p'rtio
na, scat' qd aliquid dist' r' p'ra, si licet
plus n' hoo: unde p'ima vera, et 2^a
falsa. simil' r'at' anava de ubo infito,
n' p'ru n' Thoo, n' inf' r' affirmativa de sub
co fito vg prus Thoo na, hec f'alsa,
et nava it' r'eva, cu' aliquid dist' r' a
p'ra, si licet plus n' sit hoo.

Asca 20: vg
tion' nava de p'rtio fito: vg prus n' Turrens,
si copula sumet in d' copula, dat' r'atio
in forme

ad affirmandam duplicato infito. goprus in lapis. tunc copu-
 la sumit in copula, quando p[ro]p[ri]e enuntiat p[ro]p[ri]e abut
 eo, qu[od] a forme, et negat existentiā subiecti: et p[ro]p[ri]e in hoc
 casu ex ponunt sic: prus in lapis: go prus in lapis.
 dat in qua, clario ex vi forme, et ad si: quasi duo extrema sint,
 et p[ri]m[us], n[on] s[ecundus] bene infit, p[ri]m[us], et aliquid distu[al]i: un-
 de fit q[uo]d se prus sit, et n[on] sit lapis, ut affirmat. 1° p[ro]p[ri]e, est vi for-
 me infit p[ro]p[ri]e, si sit, et aliquid distu[al]i, a lapide, q[uo]d a p[ro]p[ri]e
 affit.

Arca: q[uo]d in materia duplicato fito, hec est: prus in lapis,
 si copulas una in vi verbi, n[on] vacillatio ad affit
 etiam de p[ro]p[ri]e infito, et p[ro]p[ri]e in lapis. sumit copula in
 factu, quando in solo enuntiat p[ro]p[ri]e de subiecto, et ad h[oc], hu-
 ius existentiā, affirmat, et negat. Et ita sunt copula si ex po-
 nunt p[ro]p[ri]e: prus n[on] existit lapis: go prus existit in lapis.
 ex la p[ro]p[ri]e in infit: neq[ue] p[ro]p[ri]e existere, una in la, et
 vacilla. si autē, supponat subiecti existentiā recta vacillatio n[on] p[ro]p[ri]e
 p[ro]p[ri]e existat, et n[on] sit lapis, in qua enuntiat legitime infit.
 go prus existit distu[al]i a lapide.

Materia de difficultate existit in copulatione
 affirmanda, de duplicato infito, an recte sit infit in materia, a p[ro]p[ri]e
 caso fito. inter reverendos alij affirmant regan talij in p[ro]p[ri]e
 p[ro]p[ri]e, de cetero vocale si: ac unigite 1° a p[ro]p[ri]e affit ea de p[ro]p[ri]e
 caso infito goprus in lapis valeat distu[al]i ex vi ma-
 terie ad materia duplicato fito, et prus in lapis. ac ex
 vi forme, n[on] vacillatio al^o ad la: et ita si: quia
 vacillatio materia i[st]a n[on] est recta p[ro]p[ri]e. in h[oc] p[ro]p[ri]e, etiam
 in hoc: go amal in hoc: hoo in copus: go hoo in copus.

in quibus non valet relatio: siquidem, si verum sunt, quae sunt, falsae: non
in dicitur haec pro vera, in sensu reali: dicitur in parte: et ta-
men in eodem sensu falsa: haec dicitur in parte: pro la est
non inferre.

Respondeo resansione aliqui: deus tenet, ad quibus
a se dicitur debet eo ipso negari identitatem: quod appone non ce-
identitatem, extrinsecam, bene valet relatio ad quibus, et pro,
identitatem, nempe. la, si: sed haec pro, pro in lapis a se
magis dicitur, pro a lapide, et haec pro in lapis negat
identitatem, pro cuius lapide: quod. sed contra. si: na, licet totum, en-
tium una verum, si, minor subsumta falsae, et resensio veritas
his minime pro pro ita pro in lapis, non affirmat dicitur
omni, pro a lapide, sed, si dicitur a firmat, et identitatem, pro
cuius aliquo dicitur a lapide. parte in his pro non: pro in
copus. Unde haec dicitur in parte, quae verum sunt, et sunt fal-
se, si affirmaverit dicitur, reale, in eo pro, et corpus, et
intellectus dicitur, et parte.

Sed insurgunt: ex eo quod haec pro, pro in
in lapis affirmat identitatem, cuius aliquo dicitur a lapide, bene va-
let dicitur, pro a lapide: quod ad lapidem, pro in lapis,
bene valet ad haec: quod pro in lapis. disquiritur: ex eo
quod haec pro pro in lapis affirmat de bene inferre et verum
non dicitur, pro a lapide, sed: bene videtur ex eo for-
mum, negans, et contra, sub eadem dicitur, et identitatem, pro
cuius aliquo dicitur a lapide bene inferre, pro, si dicitur a lapide: ad haec
relatio est in mari: na, servata eadem, eorum dispositione si maria
munt non valet relatio: siquidem, in hac pro: in parte dicitur, et
non valet relatio dicitur, cuius aliquo dicitur a parte, scilicet cuius

lio: et hac autem idem non infirmitas in reducta, et pariter
diverdy in hac p[ro]p[ri]one p[ro]p[ri]us.

Sed in casu reu[er]s[us]: eomodo, quo a f[er]re d[ic]t[io]n[em]
tio, n[on] d[ic]t[ur]as: go eo modo, quo vera h[ab]et in p[ro]p[ri]us, u[er]u[m] u[er]o
hac p[ro]p[ri]us: go hec 2^a sine infirmitate thodisic: sed h[ab]et p[ro]p[ri]us
In p[ro]p[ri]us u[er]u[m] in sensu d[ic]t[io]n[em] ual[et] i[n] a d[ic]t[ur]a, quatenus p[ro]p[ri]us
p[ro]p[ri]us, qua u[er]at anima, disqu[er]it a p[ro]p[ri]o: go in eod[em] sensu u[er]u[m] p[ro]p[ri]us
p[ro]p[ri]us: hoc est, p[ro]p[ri]us, qua constat amo n[on] p[ro]p[ri]us: sed conu[er]s[us] n[on]
l[ic]et u[er]u[m], s[ed] p[ro]p[ri]us n[on] a p[ro]p[ri]us, eosensu quo disqu[er]it a p[ro]p[ri]o ad h[ab]et falsu[m]
I ex hac p[ro]p[ri]one, p[ro]p[ri]us in corp[or]e infirmitate u[er]u[m] p[ro]p[ri]us, h[ab]et p[ro]p[ri]us p[ro]p[ri]us.
u[er]u[m], qua l[ic]et a f[er]re d[ic]t[io]n[em] ad p[ro]p[ri]us, p[ro]p[ri]us a p[ro]p[ri]us, al[ic]u[m] e[st] p[ro]p[ri]us
sa. I tunc, negat om[n]i[u]m idem p[ro]p[ri]us p[ro]p[ri]us; u[er]u[m] p[ro]p[ri]us u[er]u[m]
in d[ic]t[io]n[em] s[ic] maligna n[on] u[er]u[m].

Sicut d[ic]as ab hac p[ro]p[ri]one, p[ro]p[ri]us p[ro]p[ri]us
id[em] de qua l[ic]et p[ro]p[ri]one a f[er]re d[ic]t[io]n[em] infirmitate u[er]u[m] u[er]u[m] et infirmitate
me ad n[on] u[er]u[m] ex p[ro]p[ri]o f[er]re, u[er]u[m] p[ro]p[ri]us; s[ed] h[ab]et absolute
abs[ol]ute l[ic]et p[ro]p[ri]us, ualere aut[em] ad l[ic]et, s[ed] l[ic]et l[ic]et l[ic]et
p[ro]p[ri]us, ut u[er]u[m] negat id[em] u[er]u[m], sub eod[em] em[en]do sensu, p[ro]p[ri]us a f[er]re
d[ic]t[io]n[em] a f[er]re. si hoc d[ic]as, n[on] t[er]m[in]u[m] id[em] u[er]u[m] u[er]u[m], ad h[ab]et
t[er]m[in]u[m] restricta ad u[er]u[m] u[er]u[m] m[en]te, u[er]u[m] u[er]u[m] u[er]u[m]: at u[er]u[m] l[ic]et
e[st] u[er]u[m] mod[us] infirmitate, et similit[er] p[ro]p[ri]us n[on] e[st] p[ro]p[ri]us, absolute
se loquendo falsu[m], s[ed] p[ro]p[ri]one a f[er]re d[ic]t[io]n[em] infirmitate e[st] u[er]u[m] p[ro]p[ri]us
me d[ic]t[ur]a u[er]u[m] ad n[on] u[er]u[m] d[ic]t[ur]a f[er]re.

Ex d[ic]t[is] collig[er]e p[ro]p[ri]us:
qd[si] p[ro]p[ri]us a f[er]re d[ic]t[io]n[em] s[ic] d[ic]t[ur]a infirmitate s[ed] h[ab]et n[on] d[ic]t[ur]a p[ro]p[ri]us
u[er]u[m] u[er]u[m] d[ic]t[ur]a u[er]u[m] u[er]u[m], ut e[st] p[ro]p[ri]us infirmitate u[er]u[m] u[er]u[m]
d[ic]t[ur]a f[er]re: u[er]u[m] h[ab]et p[ro]p[ri]us: h[ab]et In h[ab]et u[er]u[m] infirmitate h[ab]et go
n[on] l[ic]et u[er]u[m]: qu[ia] s[ed] d[ic]t[ur]a h[ab]et a bonu[m], s[ed] u[er]u[m] u[er]u[m]

infringendos. hinc acri animosius ardeat cogitandi, so dicitur quod nullo
 an scilicet vras supra transcendens potest imponi. quoniam nimirum impo-
 lecta, quoniam non sunt inualis bonis ab illa ne expeditur, si qd vauo
 formis iudicio obta inuincere impossilla. scilicet, ut inmeagile
 sio, Deo annuente, scilicet, ubi la go quoniam, usq; iotibus incedit
 ta, libenter supedito.

Uisio 2^a de p^rioribus et locis. de ista loca
 in supposito explat.

Supo, que 1^a in loca p^rioritas. Flare loquen-
 do sp^rio unius gale. Dicitur in actiua et passiva. Sp^rio
 unius ad faciendum, qd aliter faceret, si ad se: sic p^ris supo-
 nit p^res. ponit enim ad faciendum, qd ad se faceret, nadeo ad p^rone-
 andu, scilicet, vel puniendy. 2^a sp^rio unius ad faciendum, si uer
 capiendy, qd aliter faceret, hinc p^ris, ut dicit p^ris, qui recipientior
 es, et auerbiunt obstantia, naq; que, regit, si ad se et in huerent. For-
 cius sumit supo, in doctraliter significand, que loca supo, dicit
 dit.

Hec loca supo sic defit, subiectum in p^ris obta do-
 traliter significat. hinc scio hinc manus generis, p^r qd conueni-
 + loca supo, cu; aliter ab ipa, cu; supo, hinc scio p^ris, p^ris
 igitur capax, que licet supo, n tamen loca. Veliqua uerba du-
 na differentia. ex qua deficio, rapax et, habere acri, et passiva
 supo, acco; naq; agit, qd obta agere, si ad se. ut vox
 p^ris que p^ris obta ponit, et ex itat, p^ris, et cogitio, p^ris
 que ex itat, ipse p^ris, si ad se, p^ris: siq; de, eade, vox p^ris
 p^ris loca, claudicata, et denominatione subiecti, et p^ris dicit
 it, quas p^ris ipse p^ris ad se, p^ris.

Adrogat hinc, an p^ris obta
 supo, acri, an passiva? conueni p^ris hinc et ali quos re-
 ens iotes acri supo, loca, p^ris ad se, hinc acri, et passiva

Notatio 2^a: n. solus, subiectus, sed etiam predicatus habere accu., et pava, suppositionis.
 Notatio 3^a contra aliquos, sed pot. n.az. licet predicatus n. patiat subiectus, sed
 e contrario subiectus patiat predicatus: hoc tamen plus patiet, qui p. r. u. obiecti, pa
 ceat, si adiecta p. r. u. n. Part. l. e. n. applicatione, sui ad p. r. u. n. subiecti, et deus
 natione predicati. Unde q. au. n. ta. subiecti, quia predicatus accu. supponit, cu. p. r. u.
 cognitione, et p. r. u. n. suorum obiecti. ex. i. e. n. Notatio 2^a: n. omne suppositione
 accu., et pava, e. s. suppositione, loci: p. r. u. n. q. u. d. e. z. accu., et pava, supponit q. u. d. e. z.
 i. n. t. e. r. a. d. i. c. t. a., et e. m. p. r. e. x. n. r. e. p. o. n. i. t. l. o. c. p. r. e. g. e.

Notatio 1^a: e. u. o. l. o. c. a. l. i. b. n. e. z. i.
 cavas supponere ta. accu., quia pava p. r. e. b. u. s. n. f. i. c. i. a. t. i. o. n. i. s. f. a. c. i. u. n. t. e. n. t. i. s., et p. a. t. i. e. n. t.
 t. q. d. v. e. r. i. t. a. t. e. f. a. c. i. u. n. t., et p. a. r. t. i. e. n. t. s. u. p. o. n. u. n. t. v. e. r. o. v. o. c. e. d. i. c. t. i. s. e. n. a. c. t. u. h. i. q. u. a. n. t.
 a. d. s. u. n. t. v. i. i. n. a. c. t. u. 1°: q. u. a. n. d. o. v. e. r. o. v. o. c. a. s. t. r. i. b. u. n. t. e. n. a. c. t. u. 2°. s. o. d. i. c. t. a. l. i.
 i. n. t. e. r. a. d. i. c. t. a. n. u. m. e. r. o. 299, t. u. n. c. s. u. p. o. n. u. n. t. i. n. a. c. t. u. 2°. n. o. t. a. t. i. o. n. e. 3^a. v. o.
 c. e. s. p. r. e. d. i. c. t. a. s. s. u. p. o. n. u. n. t. a. c. c. u., n. a. m. e. z. p. a. v. e. p. c. o. n. c. e. p. t. i. o. n. e. s. a. d. v. e. r. o. s. V. o. l. e. 3^a.
 q. u. i. a. v. o. c. u. s. e. t. i. a. m. a. g. u. n. t. q. d. f. a. c. i. e. n. t. s. u. p. r. a. s. n. p. r. e. s. c. r. i. p. t. o. s. m. a. n. u. s. f. e. s. t. a. r. e. n. t.,
 e. x. i. s. t. a. n. t. s. u. b. i. e. c. t. c. o. g. n. i. t. i. o. n. e. v. e. r. a. V. o. l. e. 3^a. q. u. i. a. v. o. c. a. s. n. p. a. r. a. u. n. t. i. n. p. r. i. o.
 n. e., q. d. s. u. p. r. a. s. m. e. n. t. a. l. i. s. p. a. r. t. i. e. n. t. i. s. a. d. e. s. e. t. p. r. i. o. n. e.

Curis v. n. z. p. r. i. p. i. n. d. i. c. t. i. e.
 n. o. m. i. n. a. h. a. r. u. p. p. r. i. o. n. e. z. p. r. e. v. e. r. a. s. p. r. i. u. s. h. o. o. p. r. i. u. s. f. a. c. i. e. n. t. i. a. s. i. n. q. u. i.
 b. u. s. 1^a v. e. r. a. s. i. q. u. i. a. v. o. c. p. r. i. u. s. s. u. p. o. n. i. t. p. r. o. o. b. i. e. c. t. i. v. o., d. e. q. u. o. c. u. y. v. e. r. i. t. a. t. e.
 p. r. e. d. i. c. a. t. h. o. o. 2^a a. u. t. e. m. f. a. l. s. a., q. u. i. a. v. o. c. p. r. i. u. s. n. s. u. p. o. n. i. t. p. r. o. p. r. i. a. m. n. o. n.
 t. a. l. i. q. u. e. d. e. p. h. a. b. i. t. o.; s. i. a. u. t. e. m. p. r. i. o. s. u. p. o. n. u. n. t., a. b. d. u. b. i. o. p. r. i. o.
 h. e. c. e. s. t. v. e. r. a., c. u. y. v. e. r. i. t. a. t. e., s. u. p. r. a. s. a. m. e. e. x. t. r. a. n. t. a. t. u. s. d. e. p. e. s. e. a. c. c. u. s. i. n.
 n. u. s. P. e. t. h. a. z. h. a. n. z. s. c. r. i. p. t. u. r. a. s. s. u. p. o. n. u. n. t. a. c. c. u., et p. a. v. e. p. r. e. b. u. s. p. r. i. p. a. s.
 n. f. i. c. i. a. t. i. o. n. e. p. r. e. s. c. r. i. p. t. u. r. a. v. e. r. o. s. o. b. i. e. z. a. c. c. u., n. a. m. e. z. p. a. v. e.

Notatio 6^a: n. omne
 n. f. i. c. i. a. t. i. o. n. e. z. e. s. t. l. o. g. a. s. u. p. o. n. i. t. o. n. e. z. f. u. n. u. s. n. a. z. h. i. g. n. e. n. i. p. r. e. s. t. e. t. e. t. e. m. q. u. i. n. u. n. t.
 s. u. p. o. n. i. t. l. o. g. e. p. r. i. o. n. e. h. e. n. i. p. r. e. s. c. r. i. p. t. i. o. n. e. v. o. c. a. l. i. s. n. i. d. e. s. t. a. c. l. o. g. a. s. u. p. a. r. t. i. c. i. o. n. e. z. p. r. i. o. n. e.

nepos doctrinalis sicut est ubi, forte, lyola predicat, lyola dicit, et ponit in
priori ad faciendum, et patendum, quod obicit, facit, et patet in
re est. Notandum denique, vocis non nisi predicat, ut videtur; ite, vocis
nepos, ad obicit, et cadit obicit, quando non sunt et, si quando ma
xime obicit, ponit in re non supponit lege pro suis obicit, tunc
non recedant ut subicit.

Ad hunc rationis calicem, lingua habet, que
na, sicut priores de subico non supponit, si de subico non supponit: na, ap
ud dialecticos hoc verbum, supponit, pava, que, neutraliter accipitur: con
de equo bene dicitur, et non supponit obicit, ac non supponit obicit.
Sicut igitur de subico non supponit, ita lingua ex parte subici affert for
lit, et actualiter aliquid ipse subico non conveniens, lingua subici
non existit pro tempore differentia, que per colat, ingrat. Exemplo
de hunc: primusque incognibilis, curio. primus incognibilis curio.
adamas curio prima, et 2a sunt de subico non supponit
ca, ex parte subici in 1a parte, in 2a actualiter affirmat in incogni
curio ipse subico non conveniens. 3a que, pro ingrat per hunc
non actualiter existenti, subici, que ad curio requirit, curio
adamas non existenti, repugnat.

Hinc obicit: omne prius affi
mavit de subico non supponit, curio predicat, forte, et obicit
lit exigat subici existenti, esse falsum, et adamas curio 2a pri
us, na, de subico non supponit, quam vis predicat, ex parte subici
existenti, esse curio, et antichristus non loquitur. 3a prius, que
curio, veritate dicitur, et que ad obicit non dicitur de subico
non supponit esse curio, et hoc Jamal: antichristus hoc: ne omni
prius, sic exponit: antichristus non existit curio hoc non existit
hoc est amiel. hinc hec pro antichristus existit falso, et
non est de subico non supponit, quia existenti, que ad prius

labes, utraque superioris communis a comede speculo. Trinitatis tri' communis, in plingu
lis inferioribus, sed p' speciosos singulorum, qui subcontinentur, v.g. in inscriptione
omne amalgit' in arca noe. Id' unius cuiusq' speciei aliqua amelia quiescit
in arca noe.

1^a Subdit' superioris legati' in dist'ntibus, copulata, et dicitur una
v.g. 1^a Trinitatis tri' communis p' omnibus, et singulis inferioribus, ut vobis
quolibet vocat' ab alij' parte velle p' hanc dicitur: v.g. omnis homo animal,
ubi nunc omnis homo distinguitur superioribus, ut dicitur, et singulis hominibus,
et de quolibet vocat' p' dicitur posse et animal. 2^a Trinitatis tri' communis p' omni-
bus inferioribus simul sumis, ita ut de singulis vocat' in parte velle p' hanc
p' dicitur: v.g. mund' p' hanc sunt quatuor, ubi ligatur n' p' hanc velle p' hanc de qua
libet parte, quia h' parte r' ponit' copulata. 3^a Trinitatis tri' p' hanc de qua
libet inferioribus sumis v.g. aliquis homo currit, ut h' aliquis homo r' ponit' legi,
legi p' hanc, lanceo & c. sic de reliquis hominibus. Dicitur ad sumis.

Accedens in una supra
no subdit' in supra rone, in dicitur, velle p' hanc, et dicitur, hanc Trinitatis
tri' p' hanc de qua dicitur in dicitur ex parte mal' dicitur autem, ex parte obedi' v.g.
aliquis homo currit, in qua p' hanc, currit de dicitur de dicitur autem p' hanc
in dicitur ex parte modi dicitur p' hanc p' hanc, dicitur in dicitur, sic confus
a/ subdit' tri' p' hanc dicitur in dicitur ex parte modi, quia ex parte obedi'
v.g. aliquis equus requirit' ad equitandum, quia p' hanc p' hanc, hanc dicitur
equus, ita r' ponit' ut dicitur de dicitur equo velle p' hanc requirit' ad equitandum.

Secund' superioris inferioribus, quae
impomat p' hanc ut dicitur facile dicitur in superioribus velle, et p' hanc p' hanc
v.g., aliquis equus currit, in quatuor equis habet superioribus dicitur
v.g. dicitur, si tunc tres equus impomat, facile p' hanc aliquos equos
ad dicitur, et dicitur absq' dicitur, hoc equus currit, n' ita velle,
quand' de superioribus dicitur, velle p' hanc, n' ita velle p' hanc, hanc
aliquis equus requirit' ad equitandum, n' p' hanc p' hanc equus dicitur

unus apud predicari de pluribus, cuius predicari verificari potest de omnibus, quod
significat cum universalis, et genus de pluribus, species: vera est J. supotio.
Ipsius J. unus apud J. de pluribus. Constat et J. in hoc J. na amal
hoc ubi loco est amal de cuius rubrica ad huc quibus, et cuius ob hoc adsequi
et denotat ob hoc prioris est: falsi, et tunc h. supotioes. et per hoc, de hoc,
gignit J. hoc.

Sexio 3^a supotio nuy na, et velat omni supotio na velat.

Na supotiois loge dicitur quodammodo, quod est categoricus ad un.
ta dicitur in modo, supotiois nuy dicitur in modo: na supotiois universalis J. v. et tunc
omnis, quod est semper, utique. na supotiois universalis na et tunc nullum
quod nullum na supotiois particularis J. v. et tunc aliquid, aliquid
ab alio dicitur. supotiois particularis in modo, tunc aliquid nuy quodammodo
aliquid nuy, aliquid nuy, et hinc similia. alia denotat tunc supotio
na confute, et necesse sequitur.

Hic adverte oportet quod dicitur in

ceve immediate ad J. v. et tunc, alios vero mediate, et J. v. et tunc. J. amal.
nuy omnis apud immediate tunc hoc et mediate tunc amal. ut autem
facilius percipias quomodo na h. et tunc operantur, sequentes vel J. v. et tunc
habenda sunt. Ita videt: quando J. v. et tunc tres collectivas, nuy uni
verbiale a J. v. et tunc dicitur tunc immediate, et dicitur subdistingua
one mediatu: et omnis hoc J. v. et tunc, unde nuy omnis facit galitudo
suponit distributive, et ita fiat deversus: quod per J. v. et tunc, et plus J. v. et tunc.

Deinde factu est tunc amal supotiois de

omni subdistinguaone, et significat de tunc J. v. et tunc omnis hoc J. v. et tunc amal, et
dicitur amal de ac cu J. v. et tunc J. v. et tunc tres collectivas nuy univ.
le apud nuy facit galitudo suponat distributive, sed et galitudo
pra dicitur, et tunc in praepositione: mundi partes J. v. et tunc, et qua
gigni necesse h. dicitur: quod Europa J. v. et tunc de. dicitur J. v. et tunc
versale nuy de tunc tunc tunc immediate, quod mediatu:

vg nulus hoo J bar, ubi ex parte subea nō fit assensus: go nulus hoo J bar: nōq̄ plus
 O. Ex parte auct̄ gāicari nō: go nulus hoo J hic lo, nōq̄ cā lo O.

Inveia rela J: nūq̄ a p̄m̄ particula
 nō det̄nat̄ subd̄iuntione nūq̄ ea, med̄ia, quā, im̄ed̄ia, v̄ gal̄i quod d̄ic̄t̄m̄
 J hoo. ex parte subea d̄ic̄nd̄a nō: go thoc̄iōm̄ J amal, t̄lud̄ in̄ v̄m̄ J amal
 O. ex parte auct̄ gāicari nō: a b̄i quod v̄m̄ J huc̄ amal, v̄b̄ t̄ud̄ amal
 O. rela J: nūq̄ p̄aūc̄ul̄at̄ n̄ary, im̄ed̄ia a p̄m̄o rub̄m̄, fac̄it̄ud̄
 d̄iunt̄iōn̄e d̄ic̄t̄at̄, et p̄aūc̄ul̄at̄ d̄iunt̄iōn̄e r̄ip̄on̄e: un̄ d̄ic̄t̄at̄ p̄t̄iōn̄e et
 qūis hoo n̄ J eqū, ex parte subea nō d̄ic̄nd̄a: go l̄h̄ic̄ h̄ic̄ n̄ J eqū,
 t̄e hoo n̄ J O. ex parte auct̄ gāicari nō: go a l̄i p̄t̄iōn̄e n̄ J c̄e p̄t̄iōn̄e,
 nōq̄ l̄e p̄t̄iōn̄e O. S̄ rela J: n̄ary

S̄ rela J: n̄ary auct̄at̄at̄ in̄ n̄ary, quā d̄ic̄nd̄a n̄ d̄ic̄nd̄a
 un̄ d̄ic̄nd̄a a p̄m̄o, ut v̄l̄ d̄ic̄nd̄a un̄ d̄ic̄nd̄a a n̄ary ut n̄ary, eod̄e m̄o
 hab̄ent̄, ac n̄ un̄ d̄ic̄nd̄a: solū d̄ic̄nd̄a n̄ary, q̄a v̄l̄ d̄ic̄nd̄a un̄ d̄ic̄nd̄a a n̄ary
 n̄ary, v̄b̄ n̄ary d̄ic̄nd̄a, v̄g v̄l̄ d̄ic̄nd̄a J ac n̄ary, et al̄i, n̄ary d̄ic̄nd̄a n̄ary,
 n̄ary al̄i. Al̄i, et al̄i n̄ary, eod̄e m̄o d̄ic̄nd̄a n̄ary, et al̄i d̄ic̄nd̄a
 d̄ic̄nd̄a d̄ic̄nd̄a d̄ic̄nd̄a, quā d̄ic̄nd̄a n̄ary d̄ic̄nd̄a, v̄b̄ n̄ary d̄ic̄nd̄a
 n̄ary, eod̄e m̄o d̄ic̄nd̄a, ac n̄ d̄ic̄nd̄a a d̄ic̄nd̄a n̄ary d̄ic̄nd̄a: v̄g n̄ary d̄ic̄nd̄a
 J ac n̄ary n̄ary, n̄ary, n̄ary d̄ic̄nd̄a, ac n̄ary d̄ic̄nd̄a.

Inveia J: n̄ary sup̄t̄iōn̄e d̄ic̄nd̄a,
 quando p̄m̄o J a p̄m̄o, causant̄ in̄ n̄ary, quā a p̄m̄o n̄ary d̄ic̄nd̄a
 n̄ary, et auct̄, p̄m̄o n̄ary sup̄t̄iōn̄e d̄ic̄nd̄a, causant̄: v̄g n̄ary
 p̄m̄o n̄ary a p̄m̄o, al̄i quā v̄l̄ d̄ic̄nd̄a a d̄ic̄nd̄a, quā d̄ic̄nd̄a n̄ary.
 h̄ic̄, et al̄i quā v̄l̄ d̄ic̄nd̄a a d̄ic̄nd̄a, et al̄i quā v̄l̄ d̄ic̄nd̄a a d̄ic̄nd̄a.
 h̄ic̄, et al̄i quā v̄l̄ d̄ic̄nd̄a a d̄ic̄nd̄a, et al̄i quā v̄l̄ d̄ic̄nd̄a a d̄ic̄nd̄a.
 ad h̄ic̄, et al̄i quā v̄l̄ d̄ic̄nd̄a a d̄ic̄nd̄a, et al̄i quā v̄l̄ d̄ic̄nd̄a a d̄ic̄nd̄a.
 va n̄ary n̄ary sup̄t̄iōn̄e, confusa: n̄ary: quā in̄ h̄ic̄ a p̄m̄o, al̄i quā v̄l̄ d̄ic̄nd̄a
 n̄ary a d̄ic̄nd̄a, et al̄i quā v̄l̄ d̄ic̄nd̄a a d̄ic̄nd̄a, et al̄i quā v̄l̄ d̄ic̄nd̄a a d̄ic̄nd̄a.

4° gornaceus st. v. l. 3° fit descensus p. suppositio neq. deservit, de verna,
 ad inter particula l., qui integras partes disiungit, si aliquis loquitur
gohic hoo loquitur, l. hic hoo loquitur

4° Demig. fit descensus p. suppositio neq.
 disiungit, sp. v. l. multa particula l. disiungente n. integras, suppositio
 partes, inter partes n. supra liber, sed supra partes simul
disiungente cadat: eg. aliqua navis requiritur ad navigandum; gohic
navis, l. hanc navis, l. hanc requiritur ad navigandum. ut liber requiritur
disiungente enunciat de omnibus navibus; n. avoc, de qualibet de nave:
n. eni, reca dicunt: gohic navis requiritur, l. hanc navis requiritur, l. hanc
de, nula de nave requiritur, ut quolibet supplicat. hucusq. dicitur, ut
enim, n. a constru obervanda l.

Hic inquires, quana negotia habeant
 velia ca. 2 relativus g. dicitur memoria raminis peducis ep. v. v. v. v.
hendo. Relativus l. se haber ta, qua, tra veringens subcti, ut om
nino hoo, qui loquitur currit, ubi relativus, qui restat in subcti hoo
omnino a significandis solos hones loquens, de subcti placitum.
 2° se het ta, qua, subcti integris g. dicitur, ut pro plangit, qui egit,
qui pro equivaler huic copulaver, pro plangit, et pro egit.
 3° se het ta, qua, quid proprietate ex parte subcti, ut pro qui egit, de
ca., in qua relativus, qui dicitur copula implicandis, qui implicat,
a invalent cu, subcti pro, cu, quos, subcti subcti, compositi, si,
pro legens docet.

Ad negatione, igitur se ideo: relativus negatione sup
nunc de mo se, qua suppositio cas ans, si donec ut ubi relativus. ut liber neg
re. navis liber ca requiritur ad navigandum: relativus ipse haber suppositio,
quod: quia si liber navis constru non relativus, ubi subcti suppositio
g. sp. v. l. hinc implicat, gohic relativus hinc ca, de suppositio

ac uno, ut patet in hac ordine, hoc videtur, et quodammodo videtur: ubi autem hoc
supponit de se tunc, hinc est, ut quodammodo videtur, sed ex parte superioris tenetur
videtur supponit, falso sic dicitur, exponitur sic: pro J. videtur, et quodammodo
videtur: pro J. videtur, et quodammodo, quod, ut patet, falso.

Exist

Reliqui tunc, pro parte, exponunt.

Reliqui tunc, pro parte, exponunt, qui ad aliquid sunt suppositio tunc, a visis nec dicitur
et sequitur. 1° J. status, qui videtur in primo J. factis secundum J. per unum, et per
impositum, et color. patet in hac triplex ordine: a datus peccati, quod dicitur
anteriori tunc, et dicitur. 1° ad amur in 1^a ordine, et color, ad scripto dicitur
ad te, pro J. per unum. pro in 2^a ad te, pro J. per unum. ante videtur in 3^a ad J. factum
2^a ad J. factum, et dicitur, J. status in primo J. factis secundum J. per unum, et per
visis nec dicitur de unum, a datus, pro J. color, impositum: et quod videtur, ubi
la dicitur te, pro J. per unum; subita, visis nec dicitur supponit pro J. factis secundum
te, pro J. factum, idem sic exponitur: qui factum est, nunc videtur.

3^a J. ampliatio, qui

J. status in primo J. factis existenti tunc in J. in dicitur tunc, pro J. impositum
tunc, a datus, et aliter: et omnino J. ampliatio, in qua pro, licet color dicitur
et te, pro J. per unum, subita, in, et dicitur, pro J. ampliatio, extendit tunc
omnes omnes tunc, et, et tunc, qui factum, dicitur, et tunc, pro J. factis
dicitur omnino J. per unum, et dicitur. 1° J. status in primo J. factis
plura dicitur, ad J. factis dicitur. 1° J. status in primo J. factis dicitur
et dicitur, et dicitur: et J. status, ubi dicitur omnes tunc, et dicitur
dicitur tunc, ad J. factis ad J. factis, et dicitur. 2° J. status in primo
in J. factis, et J. status dicitur. 3° J. status in primo J. factis, et J. status
tunc, et dicitur, et dicitur.

Remota. ad J. factis in tunc, et dicitur, et dicitur
ad J. factis, et dicitur. in tunc, et dicitur, et dicitur: omni tunc
currit

go omnis hoc albus currit. n. vero sic: omnis hoc albus currit: go omnis hoc
 currit. itaq. anxia hoc n. vero, sic f. dicitur ad necio q. n. n. vero ad ca:
 n. vero currit. v. g. n. omnis hoc albus currit: ubi inferas: go omnis hoc
 currit: ubi currit, n. omnis hoc currit. Inde inferas: go omnis hoc albus
 currit. g. dicitur diminutio, f. g. dicitur si q. ab alio nisi currit, ad
taq. n. p. dicitur, secundum quid. nam albus ad albi: v. g. erip. T. albus
secundum dicitur: ubi trus albus, qui albi absoluti n. p. dicitur diminutio,
q. albi n. p. dicitur secundum quid, aut horum albi solum quasi albi
trus.

Notat ad affectu re re diminuti n. valere ad affirmare v. g.
 p. dicitur, seu n. diminuti: v. g. T. albus secundum dicitur, n. valet q. dicitur,
invalens ad necio, absoluti trus: v. g. erip. T. albus secundum dicitur,
go n. T. albus. anxia n. autem trus diminuti, n. valet ad necio q. dicitur
simpliciter: v. g. trus n. T. albus secundum dicitur: non valet, go n. T. albus
trus. ut enim, trus dicitur absoluti albus n. requirit q. dicitur capitulum
ipsum sicut albi. Hinc patet discrimen diminutionis, in re trus trus,
q. dicitur invenit in capitulum trus coarctat ad pauca et obscuras
diminutio vero non partem trus obscuro n. p. dicitur.

Nota aliteratio, f. g. dicitur trans
lati appropria ad impropria n. p. dicitur. v. g. hoc procur, ubi trus hoc nam
in procur exagrat ad trus trus n. p. dicitur, quo trus trus n. p. dicitur,
ad aliud impropria n. p. dicitur, sicut trus trus, et trus trus.
aliteratio a diminutione differt, in capitulum trus aliterationis ampli procur
n. p. dicitur, quod n. p. dicitur trus trus: nam q. dicitur secundum
dicitur n. p. dicitur trus trus. Hinc et trus aliteratio appropria
in trus ad trus trus: v. g. trus trus: go trus.
1^a trus trus trus trus trus, f. g. dicitur trus trus trus trus trus
trus trus trus: v. g. trus trus, ubi trus trus trus, trus

Ad id insup: potius pave ponit proba: p que verba nomen de se
ab omni n. pro. nomen siquidem p. n. s. facit ab ea, & p. s. r. p. o. n. e.
et n. p. s. e. d. q. d. o. b. e. a. n. s. p. a. r. a. s. i. d. e. s. e. t. q. d. s. p. a. v. e. r. s. u. p. o. n. i. t.
i. u. r. a. d. i. c. e. a. et licet nomen acc. etia. sup. o. n. i. t. h. a. b. e. a. t. q. u. a. r. e.
n. u. s. f. a. c. i. t. q. d. o. b. e. a. n. s. f. a. c. i. e. r. e. n. p. o. n. i. t. a. d. e. s. e. t. n. i. b. i. n. u. m. u. r. a. o.
n. e. n. n. d. e. p. r. i. m. u. s. i. n. o. r. d. i. n. e. a. d. a. c. c. u. s. r. e. p. o. s. i. t. i. o. n. e. i. n. h. o. c.
r. e. p. e. r. i. t. e. n. a. l. i. t. e. n. a. t. u. r. a. s. q. u. e. n. o. n. a. n. t. i. p. a. r. a. a. u. t. e. t. e. c. a. d. e. p. o.
v. i. s. i. n. s. o. l. u. s. n. o. m. i. n. u. s. r. e. p. e. r. i. t. i. t. e. d. e. o. i. n. o. r. d. i. n. e. a. d. h. a. s. p. o. s. i. t. i. o. n. e.
n. e. n. n. o. m. e. n. d. e. f. i. t.

Verby s. vox cetera cuy re pot unius
p. r. e. o. r. a. t. i. o. n. i. s. t. r. o. s. p. e. r. v. o. c. a. t. i. o. n. e. s. u. n. i. t. u. m. u. y. n. o. m. e. n. a. d.
d. e. s. i. n. t. u. r. p. e. r. u. n. i. u. s. u. y. r. e. p. o. t. e. d. i. f. f. o. r. e. a. c. o. n. d. u. c. t. i. o. n. i. d. u. s. q. u. i.
i. u. t. p. a. r. t. e. s. o. r. a. t. i. o. n. i. s. u. n. i. t. a. n. s. a. d. h. e. c. t. r. e. p. u. s. i. n. r. a. t. i. f. i. c. a. n. s.
n. e. i. s. d. e. v. o. t. a. n. t. p. i. u. s. p. r. o. s. i. p. e. n. i. u. s. p. e. n. i. u. s. p. e. n. i. u. s. q. u. e. d. e. s. i. n. t. a. t.
Verby. I. d. e. n. i. q. u. i. u. n. i. u. s. p. r. o. r. a. t. i. o. n. i. s. t. r. o. s. q. u. i. a. d. e. v. o. t. a. n. t. e. r. e. b. i.
I. c. o. p. u. t. a. n. t. s. u. b. t. e. r. a. n. s. e. p. t. e. r. a. n. s. s. e. n. a. p. l. i. c. a. n. s. p. a. r. t. i. c. u. l. u. s. s. u. b. t. o.
u. o. r. i. n. h. a. c. p. a. r. t. e. h. o. s. t. a. m. a. l. n. o. t. a. b. e. s. n. o. l. u. y. u. o. r. t. u. s. p. r. o. s. i. p. e. n. i. u. s.
i. n. d. i. c. a. n. t. s. e. d. e. t. i. a. q. u. i. u. s. v. i. s. t. e. m. p. o. r. i. s. s. u. p. e. r. c. a. d. a. d. u. s.
t. a. b. e. s. v. e. l. f. a. l. s. i. t. a. t. e. s. p. r. i. o. r. i. s. q. u. i. a. s. i. n. t. e. d. e. p. r. e. s. e. n. t. i. v. i.
f. i. c. a. t. I. s. i. n. t. a. r. u. o. r. u. m. i. f. i. c. a. n. t. p. r. e. s. e. n. t. q. u. i. t. q. u. a. p. a. r. t. e. i. n. h. a. c.
p. a. r. t. e. a. d. a. n. s. u. s. e. x. i. t. u. s. q. u. i. n. o. n. d. e. s. i. n. t. a. t. i. t. u. t. n. o. n. d. e. p. r. e. s. e. n. t.
d. e. p. r. e. s. e. n. t.

Oratio s. p. l. e. x. u. s. u. s. s. u. b. t. o. s. e. t. v. e. r. b. o. i. n. t. e. n.
u. n. i. u. s. o. r. a. t. i. o. n. e. s. u. e. n. i. t. d. e. p. t. i. o. o. r. a. t. i. o. n. u. m. q. u. i. o. p. i. o. n. e.
I. u. g. i. v. e. n. i. e. n. s. cuy audacia et orationi quod p. r. o.
s. p. r. i. n. c. i. p. a. l. e. s. o. r. a. t. i. o. n. i. s. p. r. o. p. t. e. r. a. t. i. o. n. e. q. u. i. a. d. e. p. r. e. s. e. n. t. i. u. s. s. e. n. s. u.
r. e. l. i. n. q. u. i. t. 2. a. a. u. t. e. p. r. o. p. t. e. r. a. t. i. o. n. e. n. i. l. u. d. p. r. o. p. t. e. r. a. t. i. o. n. e. s. e. n. s. u. a. l. i.
d. e. v. o. t. i. n. o. t. a. a. d. o. r. a. t. i. o. n. e. s. i. n. r. e. p. u. b. l. i. c. i. s. e. t. p. r. o. d. i. c. t. o. s.

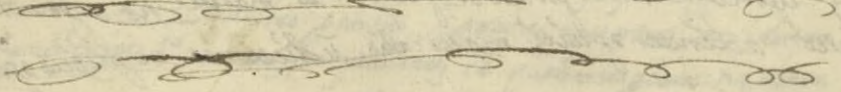

. necesse est ditionem hanc sine cognitione ducentem, aut primam
 ditionem aut liberationem vg supra curat ego lego
 6° impossibile quando effectus ditionis repugnat a ditione:
vg iuris talis. pro hypoteca dicitur necessaria stringere
 dispensata, impossibile, prope fuerit ditione. hypoteca in po
 si sit alias in p^o latore in adiecto, alia legitima in p^o
 tota in adiecto i^o cuius ditionem repugnat pa
 ro alio ex parte ditionis vg supra sit eo uti talis
 ut ditionem palis repugnat pro eo leo schena ex p^o
 rep^o ditionis legitima i^o dicitur condicionary
 dicitur repugnantem hoo her. vg ali^o t^o h^o uti t^o
leo uti ditionem repugnat n repugnat pro ditione
leo.

Dicitur quinto in simpliciter, et postea
 1° quod unum hanc colit principaliter su^o enumerationis
vg hoo i^o al^o pro^o qui dicitur n^o habet in p^o a^o un^o d^o d^o
 cola principaliter ita^o d^o motet n^o h^o et d^o cola
 mi^o h^o principaliter, et n^o enumerationis real^o imple
 tionis unde ipso simplex

Composita quae copula principalibus estat copula grammaticali
sententia, quae se de univoca, ut est pro die collectiva, ut praevidetur,
et loquitur pro cubito, et ceteris sedet: si vero sit adverbiva, vel
adverbiva est pro: ut praevidetur, lianos sedet. Ineptio opposita
diviniva potest esse egregia, lingua. esse propria, si una passiva
vera, et altera falsa: ut praevidetur, tu sedet. ut egregia, quan
do una passiva vera, altera vero, l. falsa, l. vera sic: ut praevidetur
sed lianos sedet.

Sed notandum: pro non, forte simplex, potest esse
qualiter opposita: qualiter pro non, quae sunt subiecto et pro non
li pro non solvas basilium s: ut omnis hoc jamal, quae for
te simplex s. ut omnis pro jamal copula parallel.

aliquis hoc cubito exponit l. praevidetur, l. plus videtur. l. ita,
virtualiter composita, forte simplex pro, contingit vera,
sive sit adverbiva, sive divina: ut manus calida, manus
calida. adverbiva divina affirmativa, existens sicut manus, exist
ten calidus, et existens unione, in manu s. hava negat, ma
nu existens, l. existens calidus, l. unione, unde de prioribus
potunt tripliciter pro non aliter pro non, divisiones enumerare, quae
poterimus suade viderimus.

Ex 3° quid materia, forma, qualitas, et
quantitas pro non exponit.

Materia prioris duplex, alia exterior, sive circum,
aliam interior, sive intra. materia circum, l. ab exteriori,
sive ad exteriora pro, sicut subiecto obiecto, et obiecto pro
ay. de materia haec proca disputatur. materia pro, pro non
desert ad interiora optima materialis, si dictiones ad exteriora pro

pro: sicut materia ex qua fit domus de lignis lapidibus. forma pro
nis / dispositio eiusmodi dictionum. nec dispositio nisi variata
natura potest, licet eadem materia ex qua permaneat. unde hoc est pro
nisi / pro 2° dispositionis, in fortibus, variationis, variat. sic p
us / in hoc si autem pro ad instar opposita fit / in dicitur subiectum, et
p dicitur forma erit materia dispositio, non coordinatio tunc erit for
ma, et coloratio.

Quantitas proinde / exentio, et limitio subiecti ad
plura / pauciora obiecta. quantitas hoc / qua duplex.
universalis, quando subiectum afficit non universaliter ut omnis
hoc / tamal, particularis, quando afficit non particulariter,
aliquid hoc / curit singularis quando subiectum / singulariter: eg
pro / amal. et tunc in dicta quando subiectum / domine
nullo non quantitate afficitur / et amal / hoc. quantum ad
exterior, limitio subiecti, quia ex subiecto et non explicata mensura quantitas, quod vult / et
non aliquid certum sit partiale subiectum, sed erit inspicendum necesse subiectum / et aliquo
rationis / dicitur, quod pro / quantitate particularis pro necesse aliquo, licet obliqua
operationum / sit quantitas universalis.

Observandum / quod quando subiectum proinde
transponitur, affertur / plura non diversa, supradictis, tunc pro / et generis
mixta / et omnia hoc, et aliquid / que / tamal, quod quantitas mixta dicitur
quia affertur non supradictis universaliter, et particulariter pro / particularis
indistincte / alia / pro / dictionis indistincte, alia / dictionis dist
ctae / ita / cuius subiectum / hanc partem, quod / dicitur: et / tamal / hoc.
ne / cuius subiectum / eque, aut minus partem / quod / dicitur: et / hoc / tamal
Vale / hoc / tamal.

Qualitas proinde / proinde ipsi proinde accidere
licet ubi infero / unitate, et / dicitur / et / quod / proinde: nam dicitur

veritas aut falsitas prout, adhuc manere possit eade[m] sollicitudo
 eundem omnia sibi in secula veritatem, ut patet in hac prout, prout curat,
 que in instanti a, in quo prout curat prout, et falsitas in instanti
 b, in quo non curat in quibus; affectionem, et rationem in eadem quali-
 tates prout; nam affectus, intuitus prout in secula prout, et ipsius sen-
 tentia differentia, ut patet in hac prout, prout prout que prout affectio-
 nem differentem essentialiter ab hac prout in prout. veritas igitur in quali-
 tate perfectiva, et falsitas qualitas imperfectiva prout.

¶ Ex hoc unde desumit matia circa quod prout?

Difficultatis nucleus, que ab auctore dicitur in secula veritatem, in hac
 cogit matia circa quod prout desumit ab habitu dicitur
 obiecti ad predicatum obiecti; sed inquiritur an eiusmodi matia
 desumenda sit a sola habitudine subiecti obiecti ad predi-
 catum obiecti secundum se, an vero ab habitudine subiecti obiecti
 ad predicatum obiecti, que enuntiationem prout. in utroque
 sentitur discrimen in his prout: prout prout, prout in prout.

1^a matia asuit utraque prout in matia naturali, si verum
 saria: quia in utraque subiecti obiecti secundum se
 independentem a denuntiatione existit necessitas predicati ob-
 iecti. contra vero autem dicitur dependitur obiecti prout se
 in matia necessaria: quia subiecti obiecti prout dependit
 et ab enuntiatione dicitur necessaria habitudine ad predicatum
 obiecti prout. 2^a et in matia impossibile: quia subiecti ob-
 iecti dependentem ab enuntiatione foris necessario repug-
 nat predicato obiecti.

¶ Solvitur difficultatis resolutionem, supra
 namque prout prout ordinem, seu habitudinem, que subiecti dicitur
 ad predicatum. habitudinem nullam in potentia prout prout

27
esset, esse necessario, ut patet in illa p[ro]p[os]it[i]o[n]e p[ri]mo. 4. colu.
p[ro]p[os]it[i]o[n]e a p[ri]mo, simpliciter in materia necessaria e[st] necessario vera, et na[m]q[ue] nec
esset falsu[m]. Ergo p[ro]p[os]it[i]o[n]e p[ri]mo. 4. colu.

It[em] p[ro]p[os]it[i]o[n]e in materia necessaria e[st] a p[ri]mo
na[m]q[ue], quae na[m]q[ue], e[st] simpliciter vera: p[ro]p[os]it[i]o[n]e cu[m] t[er]m[in]e, co[m]m[un]e n[on] habet, et si
liber[is] na[m]q[ue], si p[ro]p[os]it[i]o[n]e talis sit ut sub[st]antia simpliciter habeat ad p[ri]mum, et
deum vero necessario exigat rebus, tunc p[ro]p[os]it[i]o[n]e in materia necessaria
na[m]q[ue], sed in materia vera, ut ex di[sc]uss[i]o[n]e p[ro]p[os]it[i]o[n]e sequitur necesse.
dicitur in materia in p[ro]p[os]it[i]o[n]e, p[ro]p[os]it[i]o[n]e na[m]q[ue] e[st] necessario vera, et a p[ri]mo
na[m]q[ue] necessario falsu[m]. ut p[ro]p[os]it[i]o[n]e p[ri]mo, p[ro]p[os]it[i]o[n]e p[ri]mo, quae y[es]t[er]na
p[ro]p[os]it[i]o[n]e, 2^a a p[ri]mo p[ro]p[os]it[i]o[n]e.

Ex his arguitur respondet.

Arguitur 1° negatio aliquid amari in hoc in materia necessaria
sed rebus obicitur illud dicitur necessario habitudine ad p[ri]mum
obicitur secundum se, cum aliquid amari habeat in materia
homo: ergo mater patet: na[m]q[ue] p[ro]p[os]it[i]o[n]e in materia necessaria in nec
sario falsu[m]; ita aut[em] p[ro]p[os]it[i]o[n]e in materia vera: ergo ad arguitur
de non do mat[er]i ad p[ri]mum dicitur p[ro]p[os]it[i]o[n]e: p[ro]p[os]it[i]o[n]e na[m]q[ue] simpliciter
in materia necessaria in materia falsa, sed do p[ro]p[os]it[i]o[n]e na[m]q[ue] in
tuali[te]r p[ro]p[os]it[i]o[n]e in materia necessaria in materia falsa in
p[ro]p[os]it[i]o[n]e igit[ur] p[ro]p[os]it[i]o[n]e, aliquid amari in hoc in materia
p[ro]p[os]it[i]o[n]e, et exponit sic: vel amari in hoc in materia
p[ro]p[os]it[i]o[n]e in hoc: unde p[ro]p[os]it[i]o[n]e cum multiplici[te]r sic, e[st] in materia
p[ro]p[os]it[i]o[n]e in materia, p[ro]p[os]it[i]o[n]e in in p[ro]p[os]it[i]o[n]e, 2^a aut[em] in materia
na[m]q[ue], et cum adicitur p[ro]p[os]it[i]o[n]e dicitur, rebus, q[uod] dicitur
et p[ro]p[os]it[i]o[n]e sic vera, illo[rum] aliquid amari in hoc, vera.

Arguitur 2° ergo necessario p[ro]p[os]it[i]o[n]e p[ro]p[os]it[i]o[n]e, quae
in e[st] lapid[is], sed p[ro]p[os]it[i]o[n]e necessario in materia necessaria

venit adimpleto pcepto de audiendo sacro, & sermone ipse nro
& ceteris, licet adimpleto sermone & respiciat.

In alio: solvendis ma
1° hanc p^otionem, ignis est frigidus est in materia succi impossibili:
quia sic necesse est, ut abesse frigiditas: potest tunc
in materia mixta sic unione. quia ubi mixtus potest frigiditas
cum igne ungi. 2° hanc p^otionem ignis calor est in materia ignis: quia licet
ignis necessario exigit calorem & unione fieri habet, non enim exigit calorem habens
per se, imo identitate repugnat. unde impossibile est ignis esse calorem. 3° hanc
p^otionem ignis est calidus est in materia necessaria, quia ignis naturaliter necessario
exigit subiectum habens calorem. demum hanc p^otionem, grauis existens in amal est in
materia sanguinea: licet enim prout necessario exigit per se calorem, non
exigit amal existens. unde subiectum prout scholasticus in d^o p^otionem ad
est in existens amal.

Disputo 2^a Maria circa quod aliquam p^otionem exponit.
Exiit tunc de Maria p^otionem p^otionem in d^o p^otionem.

P^otionem p^otionem in d^o p^otionem, est de d^o p^otionem, aut subiectum p^otionem
est, seu super d^o p^otionem, hanc, ut amal hoc. Licet ergo, est in
est p^otionem in d^o p^otionem, in quibus materia sic d^o p^otionem in d^o p^otionem,
via est in d^o p^otionem, in d^o p^otionem, in d^o p^otionem, in d^o p^otionem, in d^o p^otionem,
in d^o p^otionem, in d^o p^otionem, in d^o p^otionem, in d^o p^otionem, in d^o p^otionem,
est in materia sic d^o p^otionem, in d^o p^otionem, in d^o p^otionem, in d^o p^otionem,
hoc. suppono 2° subiectum in d^o p^otionem, in d^o p^otionem, in d^o p^otionem, in d^o p^otionem,
d^o p^otionem: sic ergo hanc, in d^o p^otionem, in d^o p^otionem, in d^o p^otionem,
hoc, tunc est p^otionem absolute falsa, et in materia in d^o p^otionem, in d^o p^otionem,
pono: in hanc suppono, in d^o p^otionem, nec colat in d^o p^otionem, in d^o p^otionem,
in hanc, in d^o p^otionem, in d^o p^otionem, in d^o p^otionem, in d^o p^otionem, in d^o p^otionem,
in hanc, in d^o p^otionem, in d^o p^otionem, in d^o p^otionem, in d^o p^otionem, in d^o p^otionem,

Cum quibus sit una solutio per predicatio
 nis indifferens in materia lege contingente. Sed apud per se unum
 est fore et lege indifferens ad predicatio. In materia lege contin
 genti; sed ita. si haec subest huius generis amat s. h. v. g.
 go. Sed ab actu subest tunc subest enim in materia necessaria
 na propla cuius subest lege et fore et lege per se unum
 materia lege contingente subest go lege, et fore et indifferens
 ad predicatio. Et generis subest tunc propla. In materia
 subest enim ut per se unum an. b. c. idem al. in subest
 et fore et lege in aliquo ad predicatio. go. Et non in materia
 an. d. e. unum, et lege et lege, ne lege et adit. g. d. e. f. g. h. i.
 go. s. fore et lege indifferens. go. an. d. e. unum et lege. f. g. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z.
 leg. h. v. g. g. o. d. e. f. g. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z.
 est lege contingens.

In fine: leges quae sunt in materia lege contingente
 in go h. v. g. al. h. v. g. In materia lege contingente. Proce
 dunt ita. In materia lege contingente, quia subest pro se unum
 go; nec fore excludit predicatio; sed subest et. nec lege
 fore, nec lege excludit predicatio. go. sed fore et lege
 v. v. v. d. e. f. g. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z.
 sua recessio d. e. f. g. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z.
 g. o. s. a. l. t. e. r. u. m. e. t. c. e. t. e. r. a. In materia lege contingente
 t. sine d. e. f. g. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z.
 pro se unum et lege. quia nullam continentiam. Per se al. e. d. i.
 quae exigit, ita amittit eam nullam continentiam. In materia lege
 t. u. e. t. e. r. a. In materia lege contingente. In materia lege contingente
 m. i. s. s. e.

Probationi namque respondens adveniens. Animal in per se

propositione et Animal contractu, sed tale Animal a homine
sicut contractu. Unde Animal et in logicis indifferens ad ho-
minem; sed hominem exigit, propositio haec est in materia neces-
saria. Finit autem responsio huiusmodi proloquio: valia sunt subiec-
ta qualia praemittuntur a predicari, ex quo inferuntur predicata
determinata quae haec, quae requiruntur ad veritate propositionis.
Haec praedicatum homo in illa propositione determinat
subiectum Animal, et facit illud praetali animali, sed pro
animali contractu respondet, sicut in hac propositione ho-
mo in illa propositione determinat subiectum animal, et fa-
cit illud praetali animali, sed pro animalis contractu re-
spondet: sicut in hac propositione: homo est curans, et
praedicatum curans determinat subiectum homo et
respondet non pro homine intensivo sicut, nec pro omni-
bus hominibus; sed praetali determinato, ex quo fit, quod
uno tantum homine curante, vera est propositio.

Secun-
da est primo et haec auctoritati doctoris et Aristotelis ma locuti-
one: si animal in praedicta propositione respondet pro ani-
malis contractu et praedicari; etiam in hac propositione
homo est albus, subiectum homo respondet pro homine
determinato ratione scilicet praetali casto albus: propositio quae
non est in materia logica contingenti; sed necessaria, et dicitur
enim hunc sensum homo est albus est albus: casus praetor-
quor, non est a materia in se qua ab adversariis con-
fatur. Sequitur enim primo: nullam dari propositionem
contingentem veram. Secundo nullam dari propositionem
praedicationis inveniunt. Ratio huius nam propositio praedi-

predicationis indicet illa, esse cuius subiectum latius patet predicato, sed
iuxta adversarium, quolo quom illud non permittit, subiectum latius
avere predicato: cum subiectum Animal v.g. vi. predicati contra hatur ad ra-
le determinatum animal. g.

Contra est secundo ex eodem accipimus: si an-
imal in illa propositione respondet pro animali contracto, de illo predicantur
per se, et si per accidens predicatum homo, sed de illo per accidens, et si per
se predicatum predicatum homo. g. Patet primo maior: si animal in
illa propositione respondet pro animali contracto eadem est. Si pp. Animal
est homo, ac sic animal rationale est homo; sed de subiecto huius pre-
dicatur per se predicatum homo g. et de subiecto illius. Ratio huius minor
est: quia tunc enunciatur per se predicatum de aliquo subiecto, quando
addita supra tenet subiectum partitio reduplicativa adve. nat. veritas propo-
sitionis, sed sic se habet per se propositio: nam pp. Animal rationale est
homo, eque vera est enunciatio particulam reduplicativam: v.g. Animal ra-
tionale in quantum animal rationale est homo. g. de subiecto huius pp.
Animal rationale est h. enunciatur per se predicatum homo.

Modo sic:

ad qui si animal in hac pp. animal est homo respondet pro animali contracto:
equivalens tunc animal rationale est homo. g. sicut de subiecto huius etiam
addita reduplicazione, potest enunciari homo, etiam potest enunciari de sub-
iecto primis addita reduplicazione sic: v.g. animal est animal, sed in quantum
animal est homo, sed sic: et absolute. Alia: g. animal in illo propositione
non est subiectum equivalenti subiecto huius, animal rationale est homo
g. non est animal contractum. Primum rationis nobis in adversario validi-
tate impetens desumitur ex doctrina Aristoteli primo posteriorum capite
4. dicens, id quidem quod univocum significum com petit ex se dicimus: id autem
quod hanc conditionem, et gradus accidens.

Quia verba ista explicat

na prae intellectus sui exempli: veluti si ambulante quopiam cursum cavent
 id accidens dicimus; n̄ enim obipsum cursum cavet; quia ambulavit; ac cum iugula-
 tur quispiam motum dicitur; id per se dicimus; obipsum enim, quod iugula-
 batu motu est: & iuxta mentem auctorelli, id per se competit aliam, quod ab
 illo est inseparabile, cum illo quo cognoscitur nemi dicit; sed tale est subiectum cur-
 sum in illa pp̄e & de illo per se enuntiamus Tomus. Insuper triplicem enun-
 tiamodi modum idem dicitur philosophus libro 1° posteriorum capite 1°; et bene nota-
 bi poterit Cardinalis de Sigo: primus modus dicendi per se in predicando: est
ille in cuius de subiecto enuntiamur sua predicata essentialia: vt Tomus est ani-
mal rationale.

Secundus modus est per se ingenerandi qui est ille vicium enuntiam
 de subiecto predicatum formaliter ad ege distinctum; sed amplexu meta-
 phisice inseparabile: vt Tomus est visibile, quod predicatio propria est sed per se
 nis metaphisice in parte sui metaphisice radus. Tertius modus est per se exist-
 ens, in cuius de substantia verificacens est esse per se ad distinctum
 accidens, quod est ens in alio. Vnde de substantia dicitur e esse per
 se in cavando, convenitque idem Caccia, de quibus non per accidens
 sed per se predicantur productio effectus vt cognaturalium. Sic et
 chus calefacienti per accidens de aqua, et per se de vore predicantur.

Quibus modis predicandi per se enuntiam
 textibus Angelico Magistro, et filipono, quorum ad hunc potius con-
 tinenti censu, concludit philosophus reliquos modos predicandi, qui
 in distictione asserunt, et modos dicendi per accidens. Tunc sequuntur
 hoc in de veritate argumentum: predicatum homo quod de anima-
 li enuntiamur in Tomus pp̄e animal est homo, ad nullum ex asiona-
 tis per se modum dicendi modum per hunc: & si dicitur, sive enuntiamur
 per se de animali: & subiectu animal illius pp̄e est subjec-
 tum animal contractum; predicatum Tomus enuntiamur per
 se

se, primo modo ex argumto a philosopho. nuncque etiam addita sub-
iecto ad duplicatone, per vna illa pp. Summar est homo.

Sancti manu posita numero 323. nam h. homo non predicatur de ani-
mali, tanquam, tanquam predicatum essentiale animalis, neque pre-
dicatur tanquam, tanquam in se, sed ipse, neque tanquam substantia
per se existens, ne denique tanquam effectus cognaturalis animalis.
p. predicatum h. homo in illa pp. pertinet ad rationem dicentis per accidens
dicitur animal logice indifferenter, seu accidentaliter logice se
habet ad hominem; q. animal in predicta propositione h. est ani-
mal contractum. Nec peractam rationem in linguis prototypi-
cum illis ad ad versarij alatum; quod et saluum est in sensu ab-
ipso alato, et recipitur a Doctoribus subtili, et sexa fides pluri-
bus alij, quod citat, et sequitur acuriosius notat.

Sed admit-
tunt actione hoc sensu illud est, quo supposita veritate alicuius pp.
si ad huius veritatem requiritur, quod subiectum formale supponat pro aliquo ob-
iecto, quod haberi potest ambicio formali, retenta sua significatione, pro
illo supponit ex omnia predicari, v. g. in hac pp. ceteri vident, nec sunt ceteri
ter, qui vera supponitur. Predicatum videntis, s. xij. ad veritatem, pp.
quod subiectum ceteri retenta sua significatione supponat pro iis, qui
sunt ceteri, quod obiectum haberi potest ambicio ceteri. Ex qui-
bus sic ad qui ad veritatem huius pp. Animal est homo non requi-
ritur quod subiectum formale Animal supponat pro anima-
li contracto, sed sufficit si pro inuenio animalis supponat. Imo
si pro animali contracto supponeret inuenire significatio ignis:
pp. enim predicacionis indirecte, transiret ad pp. predicacionis di-
recte: q.

Pater ex dictis ad pp. illa, homo est cursum ab ad versa-

uti alata in qua, et similibus alijs non inmutatur significatio et
 subiecti, ex quorum predicantibus dignoscitur supposito subiecto, sed
 impugnationibus seu respondentibus aduersarijs hanc pp^o animal
 ut animal, seu in quantum animal, est homo, falsam uero
 si dicitur qui baleret eo ipso quod aliquid sit animal est homo
 et ueram si equi baleret. Tunc ergo quod Animal sit Animal est homo
 qui est sensu quod conuenit uisitati Tabernaculi hanc, animal ut anim-
 al est homo, et uice uersa iudicatur, falsa. Sed contra est quod si
 animal in illa pp^o est animal contractum admitteret duplicatiorem
 ad hoc pp^o Animal est homo ualere de sensu distributionis per singu-
 la indi uera hominum, sicut ualere de hanc, animal Rationale est
 homo, et hoc animal Rationale est homo, et illud C.

Sed subie-

tum animal in illa pp^o non admittit de sensu distributionem, q^{uod}
 est animal contractum. Quod uergetur ex tunc Tomo Opusculo
 D^e de uisitati Tabernaculi, ubi ait animal in quantum animal signi-
 ficat quendam essentiam, quae non est inuisibilis, nec particula-
 ris: q^{uod} animal in quantum animal, animal in genere animal contractum:
 Contra est secundo. Nam si animal, quod est subiectum p^{ro} p^{ro}
 pp^o est animal contractum nullum est repositum questionis: si quidem
 animal contractum dicitur, et ad Tomo, est homo, et pp^o quae eadem
 formaliter est animal Rationale est homo. Sed hoc
 pp^o predicantibus dicitur, q^{uod} est prima.

Ex quibus hoc conficitur argam-
 entum. uel, utroque animal in illa pp^o respondit pro animali con-
 tracto, uel non? Si hoc secunum habentur uerum, tuncque subiectum
 respondet et iudicatur legitime in defensione ad illud. si quidem p^{ro} p^{ro}
 catur homo combentur posse subiecto animal, et animalis ualere
 ueritate fixatur ut cumque animal sit, sed et hominem in combentur
 necessario

necessario neque realiter idem, trahitur cum animali utcumque animalis, & hominis, n̄ convenit animali per accidens logica. Prima consequenti a fine datur doctrina philosophi primo posteriorum capite 2. nam quicquid per se convenit, n̄ convenit per accidens: sed necessario subiecto in se ipso; quod quid necessario convenit subiecto necessario convenitur realiter eorum, ubi utrumque ignunt, materia autem subiecta ex eo constat quod homo n̄ identificatur cum animali: in equo, v.g.

Arguetur: hęc pp̄ affirmativa et necessaria vera, sed pp̄ affirmativa vere necessaria vera est in materia necessaria: nulla enim affirmabilis est pp̄ affirmativa et necessaria vera, quę in materia necessaria n̄ sit. Confirmatur, ex necessario non nisi negatum; sed ex hac pp̄ in materia necessaria homo est animal inferatur per conversionem, animal est homo, & hęc etiam est in materia necessaria. Confirmatur 2: pp̄ affirmativa ideo est vera, quia affirmativa convenit etiam necessaria, quę negatur subiecti cum predicato, sed pp̄ animal est homo, est necessaria vera, & affirmativa necessaria, convenientias subiecti cum predicato, et consequenter dicit necessariam habitudinem ad predicatum.

Ad argumentum sup̄ dicto, congrua maiori, negando minorem, cuius probatio n̄ videtur: primo quia ab ad versariis eius extra questionem dant nulla affirmativa pp̄ indefinita affirmativa et necessaria vera, quę n̄ equivalet universaliter et tamen hęc animal est homo, etiam apud ipsos universaliter equivalet, aliter eret falsa. 2° quia extra questionem n̄ assignabitur pp̄ indefinita, affirmativa, et necessaria vera, quę simpliciter n̄ admittit, et tamen pp̄ affirmativa etiam apud ipsos illam n̄ admittit, & disparitat: quod in reliquis

quo plura in quibus resuiores oportere utant, in hac sibi cogit
 ne, maria in forma inamibile in sententia probata
 te unione in maria, et solent esse res et inamabilem, et inam
 Solz, hec pro maria in forma inamibile, vna, equi
 ter fice necessaria, quia subter maria identit fiat in res
 de uti subter habere, in quo abes nequit obliquus, sed licet
 formz abes et. au. hoc in res, quibus oportet non necessari
 o fia vna, p. d. uca, nilominus n. non maria fia necessaria,
 eam maria fice nungunt, et res, quia subter, et eam
 ria fice in d. f. ad g. d. t. - simile et go imp. tione n.
 hec pro amal hoc vna p. d. idem, qui dat h. o. d. ubi
 et p. d. t. a. n. non maria necessaria, quia habere ad h. o. d.
 ut p. d. in resuore, n. necessaria, et lege ad idem vna ad p. d.
 eam;

Sed statz arguas 3. amal in la p. tione Tamal vna
 auz; sed amal vna, n. lege in d. f. vna ad long. go. p. d. mal. sui
 at amal vna, p. d. t. a. n. hoc nungunt de n. f. i. o. d. d. t. a. n. vna
 amal q. d. in resuore; n. vero dem f. i. o. d. in d. t. a. n. q. d. non in f. i. o.
 ra, n. amal vna: go d. t. a. n. n. at p. d. t. a. n. in d. t. a. n. vna
 p. d. hec pro amal d. h. o. o. equi abe h. u. i. a. l. i. q. d. amal d. h. o. o.; sed
 subter h. u. i. a. n. Tamal vna, go d. t. a. n. p. d. d. n. amal in la p. tione
 ne n. et amal vna, at amal p. d. t. a. n. a. l. i. f. i. o. d. h. o. o.
 nis; sed n. f. i. o. d. p. d. mal. ut maria etia q. d. p. d. n. d. g. r. a. n. d. i. g. n. e. s. a.
 et debet vna habendo subter oblati secundy n. at p. d. t. a. n. vna
 oblati, secundy se; sed habendo amal p. d. t. a. n. n. habi
 endo subter oblati secundy se; amal em, secundy se
 n. p. d. t. a. n. go.

Sed arguas n. maria. b. o. o. a. t. o. n. e. d. a. t. a. n. e. p. p. u. e.

subiecti ad p[ro]p[ri]etate[m] n[on] ans, ad huius p[ro]p[ri]etate[m] sedo ans, et n[on] cog[no]scit
 tunc dicitur p[ro]p[ri]etate[m] dicitur in dicitur, quando subiecti super p[ro]p[ri]etate[m]
 et hinc dicitur in hoc p[ro]p[ri]etate[m] dicitur in dicitur, quod dicitur dicitur
 dicitur in dicitur, et dicitur in dicitur, hinc dicitur in dicitur
 in dicitur, unde dicitur in dicitur. Hinc dicitur
 n[on] 332 et sequente. ad h[uius] p[ro]p[ri]etate[m] dicitur in dicitur: h[uius] p[ro]p[ri]etate[m]
 equivalet leg[is] dicitur in dicitur, h[uius] p[ro]p[ri]etate[m] dicitur in dicitur, sedo, p[ro]p[ri]etate[m]
 dicitur in dicitur, n[on] dicitur. Hinc dicitur in dicitur
 ut p[ro]p[ri]etate[m] dicitur in dicitur, dicitur in dicitur in dicitur
 a lege dicitur in dicitur, in dicitur et la. h[uius] p[ro]p[ri]etate[m] dicitur in dicitur
 abstracte exerceat in dicitur in dicitur in dicitur in dicitur
 in dicitur; hinc dicitur la.

Ad h[uius] p[ro]p[ri]etate[m] sedo dicitur, de p[ro]p[ri]etate[m]
 p[ro]p[ri]etate[m] fundamentali, dicitur: ad huius p[ro]p[ri]etate[m] dicitur
 dicitur: ut dicitur circa quod dicitur, dicitur dicitur habitudo h[uius]
 dicitur dicitur secundum se, h[uius] p[ro]p[ri]etate[m] dicitur in dicitur dicitur
 dicitur a subiecto dicitur in dicitur, aut dicitur
 dicitur in dicitur, sedo: dicitur dicitur dicitur a subiecto
 dicitur in dicitur, n[on] dicitur. Hinc dicitur in dicitur
 n[on] 320. dicitur p[ro]p[ri]etate[m] dicitur circa quod dicitur a subiecto dicitur
 dicitur in dicitur, quia dicitur dicitur dicitur
 ne h[uius] p[ro]p[ri]etate[m] dicitur in dicitur, quia dicitur dicitur
 qua dicitur in dicitur dicitur in dicitur dicitur dicitur
 dicitur. unde hoc dicitur in dicitur fundamenti talis dicitur
 seu fundamenti ad dicitur, ex habitudo h[uius]
 huius dicitur in dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 in dicitur circa quod.

Hinc dicitur dicitur de dicitur in dicitur dicitur dicitur

exadit necessaria. Ugama I hoc, equo leo go si uny
 soly p dicitur pto est necessaria p t oca. ut uny integry
 p dicitur sit stringens, supicit si det aliqd stringens ex parte
 p dicitur: go tunc inferioribus est stringens: pto uia
 qua p dicitur omnia stringens est stringens: go. Iste lo: in
 hys amaldat, qd n exigat, in repugnet et longi ad amal
 in hac p tione amaldat hoc n repugnat et longi: go. Iste p:
 go. U. I qd amal p tione sine hore qd a p tione n de aliqd
 isto ab hore, equo qd n I qd p tione sine hore p tione n de aliqd
 ore: go amal exigat estentat qd hore.

Ad arguere res ad digne
 eridans: si p tione de amali intersivesunt omnia U, nã
 no: de amali exensivesunt, vado ans, a in uolgensu coeq. h
 de amali exensive sunt p dicitur omnia inferiora, itaq p tione
 e in mania necessaria: tunc em, amali traas ad singula inferi
 da de singulis necessario p dicitur. Si autq de amali in
 nãivesunt inferiora p tione p tione in mania stringens, p tione
 dicitur hore qd nã. I qd nã amali nãivesunt sunt, p tione
 uno ad hore; itaq qd indifferens ad longi, equo U, et ad hore
 qd aliqd inferioris exigat. Iste hoc inã nã, qd nã sit p tione
 qd nã. I qd de amali inãivesunt requirunt p tione
 casu omnia inferiora; tunc em, ubiq qd est amali, et omnia
 ia inferiora nã summa cent. I qd hore p tione est U, amali
 in quarey amali. I hoc, leo U, que quã p tione p tione p tione
 p tione p tione p tione.

Ad hã p tione hã quo manz: nu
 U amaldat, qd nã repugnet, in exigat ex super dicitur
 hã hã hã: ex super generio nã hã, et scã hã

sequens eadem dictione excipienda. Per ratio ut amal
exige potius hanc, quia aliquid est verum quod venit in adinvenit
in amali, sed ad de cetero de generalitate hoc autem, habet
ex parte quod dicitur non autem ex parte subiecti: unde subiectum
nec loquitur de ferens. ad id quod formationem, ratio autem, non est cog
noscit quod hoc non possit esse sine amali non quod amali non possit
esse sine hunc, ut possit esse in eodem. unde licet de hunc
non possit affirmari esse sine amali, potest affirmari de amali
ali et sine hunc, per id quod in de ferentia subiecti amali.

Argues 5. subiectum amali in illa parte
aut supponit simpliciter aut personaliter, sed non per se, quia
de avorsupponere simpliciter non valet de sensu ad in
feriora: ut hoc species non valet: quod prout species; a de
aliquid amali valet de sensu hic: quod hoc amali hoc
libud amali hoc: quod supponit quod hoc valet. at qui etiam
generis amali tractum. Per: tunc veniet de sensu
de, per hoc eadem tractum, aliquid amali hoc: quod hoc amali
aliquid hoc, libud amali de. arguit: subiectum amali
malum deificat illa ratione: quod amali tractum
et coe, amali deificat illa ratione, amali existens
hunc: nam amali attingit hoc de, ut idem ad hunc, quod

Ita arguitur, res de dea mar, quod hoc
non; supponit quibus subiectum amali in illa parte simpliciter, hoc
quod non valet de sensu de: amali, quia subiectum amali non est omnium
aliquid, nec aliquid amali, sed inveniunt amali, ut ex parte
mum, et ab eo ita dicitur non valet de sensu, licet habeat ad de
sunt ut, sive extendere, et hoc sufficit ad arguendum libud
sunt, sicut supponit ad amali, quod non ad arguendum de amali

hoc albus hoc, hanc partem accidentalem, ut hoc albus talis: dicitur
 & questionis pcedere, in quibus pcedat venio subcooptio rari partem
 et erit, talis in pcedenti sunt in vicolo, sui inveniuntur ad alia, ut pcedat
 existat albus, existat albus. Si enim dicitur sumat in vi sub co optio
 et erit in materia singulari, ut pcedat existat subco rariens.

Dico 2° quod subco accidentali
 & pcedat, cuius pcedat rariens venio subco, rariens partem essentialis,
 hoc accidentali in materia necessaria, ut venio in duplici asingnata
 pcedere. ita angelicus mater in 2° distinctione 2^a, questione 2^a Ruric
 mus, cardinalis delago, pcedat in materia, et non rariens. Et sub
 co pcedat pcedat pcedat exigat pcedat pcedat: go. Pcedat: sub
 co pcedat pcedat pcedat pcedat pcedat, cuius pars pcedat pcedat
 erit; talis exigat pcedat pcedat, ut pcedat pcedat: go. non in
 pcedat, et maior ex eo rariens, quod subco pcedat pcedat pcedat pcedat
 et huius scriptus hoc albus, et obco pcedat pcedat huius scriptus
 hoc, hoc huius albus; rariens obco hoc, sive obco albus pcedat huius
 obco hoc albus: go.

Pcedat albus: quia huius hoc albus pcedat
 hoc in materia necessaria: go et dupax huius, hoc albus hoc: hoc albus vel
 hoc huius pcedat: quia huius hoc albus exigat huius albus; ita hoc albus
 exigat huius: si enim exigat huius, exigat huius, cum utiq; pcedat, quia
 rariens & rariens, quia pcedat pcedat rariens, utiq; ad huius rariens
 ne: ut hoc albus, in pcedat huius albus pcedat: pcedat rariens rariens
 rariens. ita ut pcedat pcedat et numero 3° ad, et sequenti.

Pcedat ad huius rariens
 et pcedat et utiq; in materia necessaria, rariens subco rariens huius
 utiq; huius: ut hoc albus ut albus utiq; absolute albus, et in rariens
 subco, sed pcedat huius, et rariens in materia necessaria. Ita pcedat

hac ex parte subca. albus pro nō nō adferat exipie reduplicatio, apud impū
 dicitur go pōtō I in mari dicitur ut arca. hac in eis: nō, huc pōtō, hac albus salubris
 I necessario vobis: go subca. albus nō I hoc pōtō pōtō, sicut hoc ut pōtō
 lū, sed ut hoc ut habens albedo. De locis: si hoc in tali pōtō nō
 minus pōtō pōtō. sicut dicitur ad pōtō albus, ut in hac
 pōtō, hac albus typamānū, sicut ad pōtō grammatice usque
 pōtō, siquidē hoc pōtō pōtō. hac nō minus in dicitur pōtō
bedō, quod ad grammatice.

De 2° inscriptione: hac albus albus hac
albus sicut de pōtō ex parte subca. hac si huc hucus inveniō
 idē enī I dicitur huc in ordine a subca. ac subca. albus
 cave in velle ut albus. si huc, infero: go pōtō pōtō I dicitur
 ut veras, qd pōtō colā in velle, ab adversariis nō in velle
 sed pōtō: huc pōtō hoc albus I dicitur velle: go et velle hoc
albus albus. hac pōtō pōtō, quā dicitur pōtō, sicut hoc pōtō
huc dicitur ad pōtō, sed si in tali pōtō, hoc albus
hucus hoc pōtō pōtō sicut dicitur ad pōtō: go.
 Ad enī facile assignabitur, ut hoc in pōtō dicitur
 sicut ad albedo, et in tali hoc similis hucus nō ita
 hucus.

De notabīs rebus q liberis pōtō nō est: hac albus
 ut hoc albus: sicut hoc albus, ut albus I hoc, sicut ita
 hoc albus ut albus I albus: hoc albus ut hoc I hoc. nō
 tūc enī in velle albus, quā dicitur ex parte subca. a dicitur
 ut idē dicitur apud velle albus, quā dicitur ex parte
albedo. sicut enī ex parte subca. nō sicut hucus, et oī hucus
 nō dicitur sicut ex parte subca. hac dicitur hucus pōtō
 nō dicitur sicut, cuius pōtō dicitur sicut tota pōtō

ut hoc albus I gramus et immovē dētingēda itē pōnes dēsubē
 pōne, cuius pōnē rēpugnet tōtē pōne, ut hoc albus I lapis
 pōne + albus, sub cōtē ut hoc albus I pōnes et immovē dēpōnē
 hō hō dēpōnē et sveniat necessariō pōnē ut rēpugnet tōtē pōnē
 necessariō, ut hoc albus I pōnes.

Restat quod dicitur circa pōnes dēsubē
 tōtē dēpōnē pōne. Quod hoc hēat omīdendū ob cōtē immovē dē
 pōnē, et rēpugnet tōtē pōnē dēsubē, cuius pōnē rēpugnet
 tōtē supra dēpōnē, rēpugnet. Supōnē tōtē immovē dēsubē,
 pōnes et immovē dēsubē necessariō. loquimur de dēpōnē tōtē dēsubē
 tōtē dēpōnē pōne, cuius pōnē tōtē aliquid esse dēpōnē
 ob cōtē rēpugnet ut in hoc et hoc pōnes I hoc.

Deo ge. 2. rēpugnet tōtē immovē dēsubē.

De pōnē dēsubē ob cōtē rēpugnet pōnē ob cōtē I immovē dēsubē dēsubē
 I pōnē dēsubē pōnes dēsubē tōtē pōnes hoc tōtē dēsubē immovē, ut rēpugnet
 dēsubē, et pōnē I hoc rēpugnet, et rēpugnet, sed hoc immovē dēsubē immovē rēpugnet dēsubē
 nō vērū et rēpugnet. Cōtē hō, et rēpugnet. De immovē dēsubē pōnes, dēsubē dēsubē
 hoc nō est hō vērū, et rēpugnet, quāntē sub cōtē ob cōtē appōnē rēpugnet hōnē
 rēpugnet rēpugnet tōtē hoc ad cōtē pōnes rēpugnet, sed hō hōnē dēsubē, ad hōnē dēsubē
 pōnes.

De hoc in hōnē hōnē pōnes hoc pōnes pōnes hōnē rēpugnet hōnē sub cōtē appōnē
 ad hōnē rēpugnet, pōnes pōnes pōnes hōnē hōnē hōnē hōnē. hoc autē utat: nō pōnes
 I immovē dēsubē, et necessariō falsū, et nō est hōnē hōnē hōnē sub cōtē rēpugnet hōnē pōnes
 tōtē: eundē vērū vērū hōnē hōnē. pōnes hōnē hōnē hōnē dēsubē dēsubē
 pōnes pōnes aliquid si vērū, et nō falsū ex hoc pōnes hōnē hōnē hōnē
 nō hōnē, et necessariō, pōnes hōnē hōnē hōnē falsū. De hōnē hōnē, rēpugnet
 rēpugnet, quō intē hōnē hōnē sub cōtē rēpugnet, et hōnē hōnē hōnē hōnē hōnē
 hoc albus I hōnē, rēpugnet hōnē hōnē hōnē hōnē hōnē hōnē hōnē hōnē hōnē hōnē

subest illud p[ro]p[ri]e hoc aliter sit ens & accidens, quoniam si quid accidit tunc est p[ro]p[ri]e
 xij, an sit quid d[omi]ni, dicitur in p[ro]p[ri]e q[uod] si equivoque, tunc non in illis
 p[ro]p[ri]e, et si accidit dicitur de opotione p[ro]p[ri]e ipsius, et de illo necessario p[ro]p[ri]e q[uod]
 cum quod dicitur ipsius p[ro]p[ri]e.

Item dicitur de adq[ue] d[omi]ni: p[ro]p[ri]e affirmativa necessaria in
 in p[ro]p[ri]e necessaria, sed hoc p[ro]p[ri]e hoc equivoque hoc. In necessitate vera, causa
 va. go. p[ro]p[ri]e not: in illis p[ro]p[ri]e affirmativa subest aliquid p[ro]p[ri]e dicitur in p[ro]p[ri]e q[uod]
 causa p[ro]p[ri]e id est affirmativa ac hoc, hoc equivoque si existat in hoc, sed hoc necessario
 vera: p[ro]p[ri]e dicitur. Inimam, n[on] not, et tunc ad tunc: in hoc hoc erit in p[ro]p[ri]e
 qui dicitur in hoc absolute p[ro]p[ri]e, in p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e h[ab]it, quoniam est, et in
 p[ro]p[ri]e si in hoc notus in p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e h[ab]it ad tunc p[ro]p[ri]e q[uod] dicitur
 in not: tunc abest, p[ro]p[ri]e dicitur ad tunc, ut in p[ro]p[ri]e notus in p[ro]p[ri]e dicitur
 hoc equivoque si in hoc notus in hoc, sed vera: in p[ro]p[ri]e notus est in hoc equivoque:
 go in hoc hoc: si in hoc habet: in hoc hoc p[ro]p[ri]e: p[ro]p[ri]e in hoc.

De p[ro]p[ri]e 2^a

De opotione, oblatione, et equivoque p[ro]p[ri]e simpliciter absolute.

Si in p[ro]p[ri]e dicitur hoc est lege op[er]is.

Op[er]is lege, quod est in celo l[oc]o h[ab]it p[ro]p[ri]e q[uod] si in p[ro]p[ri]e affirmativa, et in hoc
 causa d[omi]ni, in p[ro]p[ri]e dicitur. In p[ro]p[ri]e enunciativa dicitur p[ro]p[ri]e q[uod] dicitur
 p[ro]p[ri]e dicitur in p[ro]p[ri]e. In p[ro]p[ri]e dicitur. In p[ro]p[ri]e dicitur. In p[ro]p[ri]e dicitur. In p[ro]p[ri]e dicitur.
 quod dicitur p[ro]p[ri]e dicitur, et in p[ro]p[ri]e dicitur dicitur dicitur, sed in p[ro]p[ri]e dicitur
 tione, quod in p[ro]p[ri]e dicitur dicitur. In p[ro]p[ri]e dicitur enunciativa, quod dicitur
 tione hoc in p[ro]p[ri]e, et in p[ro]p[ri]e, ita ut in p[ro]p[ri]e affirmativa p[ro]p[ri]e dicitur.
 p[ro]p[ri]e dicitur: si in p[ro]p[ri]e in p[ro]p[ri]e dicitur, et in p[ro]p[ri]e dicitur in p[ro]p[ri]e dicitur
 tione, et tunc in p[ro]p[ri]e lege op[er]is, sicut in dicitur in p[ro]p[ri]e dicitur p[ro]p[ri]e
 p[ro]p[ri]e in p[ro]p[ri]e.

In p[ro]p[ri]e dicitur p[ro]p[ri]e dicitur in p[ro]p[ri]e dicitur, et in p[ro]p[ri]e dicitur
 in p[ro]p[ri]e dicitur, quod dicitur in p[ro]p[ri]e dicitur: in p[ro]p[ri]e dicitur

si solus plus legit. Ideo pro n. in vernali distributione, pro ab horra
 assignat de univo de nota, quia haec sunt, respicit, et requirit de
 in enunciationis falsis, ut illogice contradicere opponat. hinc et
 ut quid sit opotio materia, sed duas pro n. enunciationis pro negat
solg veritatez. infero 1. duas pro n. strarias in parte
 mul veras. Vao 1. n. q. sequeret duas contradictiones posset
 mul veras; qd ut capias, de has strarias ee veras, omnia hoo
 curit, nullus hoo curit. si 1. vera ee vna enig ee hec striale
 que hoo curit, et si milie vera ee hec aliquis hoo n. curit, se
 vera ee ita 2. strarias, sed hec duz contradictione opponunt
 lit. go contradictione et ne simul veraz. posunt pro n. vna
 simul ee simul falsaz, ut patet exemplo aposito n. am, qd ut ee vna
 straria debet negari plusqz, requirit ad falsitatez, qd ut ee vna
 ponit potest qd sufficit exquirere ad falsitatez, qd ut ee vna
 ea falsitate univocati, n. inferat aliter ee veraz. ac vna
 potest veritate unius bene deducit aliter ee falsaz, qz neque ante
 simul veraz.

opotio substantia tenenda a pugna duarum pro n. qz
 qd ad sola falsitatez. de qd ad sola falsitatez: n. qz substantia
 vna potant ee simul veraz ex in enunciationis: n. autz, simul
 ff. Vao 1. hec pro n. alius hoo legit, alius hoo n. legit, qz n.
 vna ee univocati simul ~~pro n.~~ qz n. vna legit. Vao
 plus vna n. legit. Vao 1. n. qz straria falsitatez a vna ee pro n. n.
 quid duas contradictiones falsaz, et duz straria ee veras patent
 enig falsitatez hec aliquis hoo legit, veraz hec nullus hoo legit
 et si falsitatez ee alius hoo n. legit, veraz hec omnia hoo
 legit: unde vna deo, straria ee vna: enig hec pro n. nullus hoo
 legit ee vna, si falsitatez hec aliquis hoo legit, et simul

est falsa, si falsum hoc, aliquis hoc non legit, et sequens aliquis hoc legit, nullo modo legit, quod contradictorium est, et falsum, et simul.

Haec pro nes sub variis ita p
land, quia collocant sub praemissa variis, ex quibus inferunt;
quod sub substantia cum altera substantia oportet substantia de e.
si vero quodlibet oportet cum variis, ut quae in for, de subalternata
subalternata; pro eaque subalterna inferre, supponit inferens de sub
alternata, et ratio subalternatio. Superio subalterna Idem u. variis
pugna enuntiatu gora mutua illatione; ubi notabis pugna, hanc e
scribere legi, cum deo optio gora veritate, et falsitate; imouera
subalterna, lafirma, leuata ee potest.

Prorsus: videmus pugnae
modi pro nes ee gora quantitas; ne licet subalterne de modo enuntia
andi ut omnino uerit, aliquis hoc curit pugna gora quantitas;
ne in dat quantitas uniuersalis, et particularis in l. pro nes sub
alterna. Reges, n pugnae gora quantitas, et ma subalterna gora
uigilatione, pugnae. De eaq pugna enuntiatu ne se ex omni
nuationis. i deo licet hae pro nes, pro nes i hoc pro nes tamal pug
nae gora mutua illatione, n ex i for uoluntationis, sed ex i for;
De deniq gora mutua illatione, ne ex i for subalterne subalternata
ad subalterna n uerit eora: et ha subalterne omnis hoc curit bene uerit
ad subalterna, aliquis hoc curit. etas, quia l. in dicit in hae p. eora.

Et huc uig dicitur satis coligit, hae
tionis et ad i for ee scribere legi optio, ut in i for an. 3. 3. l. omni
e optio, uerit neq asone optio, et uerit, et uerit, et uerit, et uerit, et uerit,
tionis de subalterna n dicitur n ee neq optio, sed i for uerit, et uerit,
et prohibet i dicitur optio 48 de enuntiatione op. 8, ubi ait:
Sciendum qd optio n p dicitur de dicitur optio n dicitur, hae gora dicitur

opinio et modus enunciandi eorum

specibus sed ut analogis desuis analogis ut magis opinio simpliciter
de re veridictio: alij vero dicitur opinio res secundum quod. hoc dicitur quia
solita opinio loqui se finis, concessio eius de deo, sed talis non potest
veritas patet in his scilicet, pro cuius primum potest esse, et in
accus utramque in re potest ad eum.

Quoniam quidem opinio
res de se non est veritas potest ad eam quantum ad rem non potest
trahi et omni, et in hoc actu. semel ut affirmat actum quod
in virtualitate affirmat potest. sed ac hoc si quidem potest pro hoc pro
non potest ut in re existat sic loquitur opinio. Itaque talis veritas
licet affirmat existentiis, quod ab actu requiritur et in negat ut supra
eandem rem. non potest in re loqui opinio, quoniam pro hoc affirmat
non potest in re virtualiter negat, loquitur. sed in re non potest affirmat
et non existit in re, sed in re virtualiter affirmat, et non potest affirmat
tate. eandem anglicam materiam virtutem, et non potest affirmat, et non potest
non potest in re loqui opinio, et non potest in re virtutem in re non potest
non potest pro hoc in re, et non potest in re, et non potest in re
loquitur.

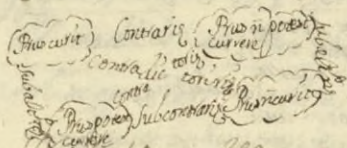
de 2^a opinio et modus enunciandi eorum.

Dignitas opinionum loqui genus ad quod dicitur numerus ab eis dicitur
enunciandi, quod dicitur, quoniam in enunciando. Itaque non dicitur
opinionem, sed in re opinio desubito communi aliquo non quantum
in re affirmat. aliud dicitur, in re affirmat. Itaque in re. in re
genus non omnino veridictio aliquis non: veritas in re: sed in re
in re affirmat aliquis. et non omnino veridictio non aliquis: veritas
in re omnino, et non omnino non aliquis non. Itaque aliquis, et aliquis
in re affirmat in re affirmat in re affirmat in re affirmat in re affirmat
in re affirmat in re affirmat in re affirmat in re affirmat in re affirmat

inferantur in unum subalterum, seu contrarium, ex exemplis.

Notandum hic quod licet pro non aliquid. Plus potest assignari veritati
 cuius, hinc ut omnia hoc curit, cui veritati phas in omnia hoc curit,
 aliquid hoc curit, veridiciorit assignat, debent etiam pro equiva
 quia quilibet debet affirmare, bene id quod plus est, et quod
 ad falsitatem alius. Similis equivalencia non requiritur in pro
 his utantur. etiam: quia potest assignari plures veritates, et aliter
 debent esse plus quod requiritur ad falsitatem alius, hoc fieri
 potest et pro non in equivalentibus. Sic hinc pro non omnis hoc et
 lapis veritat phas, nullo hoc. Lapis: aliquid hoc non in hinc lapis.
 pro in lapis.

Secunda

Aliquam pro non curit in eam ad alium.

Pures hic a pro non pro non curit, quod plus veritatis, quod hinc
 in omnia pro non omnes, alios alios veritatis, qui veritatis veritatis
 veritatis ignis factus et religio, dignoscunt. Pro non: omnis hoc veritatis
 amanda veritatis eius veritatis: aliquid hoc veritatis omnia amanda
 in veritatis. hoc: quia veritatis veritatis in omnia hoc veritatis ab alio in
 pro non, alio non, detinere. In veritatis pro non, pro non, alio non, alio non
 omnia amanda. hinc eadem pro non, pro non, alio non, alio non, alio non
 alio non, alio non, alio non, alio non, alio non, alio non, alio non, alio non
 in veritatis veritatis hinc pro non omnis hoc utiq; aliquid in veritatis hoc
 aliquid hoc alio non loquitur, pro non, alio non, alio non, alio non, alio non
 veritatis veritatis in veritatis pro non, alio non, alio non, alio non, alio non
 hoc non loquitur.

Secunda pro hoc: pro alio loquitur hinc pro non

97
potest l'auto: si unum distribuitur, ut in omni auto: cum traditio aliquid dicit
aliquid auto: n. legitur qd dicitur, n. ut in omni auto: cum traditio aliquid dicit
auto: traditio est aliquid dicit omni auto: quia hinc mutat notione dicit
tunc, in dicit unum, et extra.

¶ Secundo omnes honores currunt cuius traditio n. eadē
ab omnibus rationibus assignat. n. dicitur qd dicitur in veritate. n. dicitur qd dicitur
n. habeat dicitur notione, quia nec traditio aliquid honore n. currunt.
et ita, quia ut subiecto, p. tione heat notione n. collectio, et dicitur dicitur, dicit
in quia notione p. tione dicitur dicitur, quia hinc dicitur dicitur, dicitur
dicitur dicitur, n. nec collectio honore currit, et ita dicitur honore currit, et ita dicitur
in d. omni collectio honore currit. Secundo dicitur, n. aliquid honore collectio n. currit, quia
operari traditio, n. ut nega. qd quia dicitur, n. dicitur, n. dicitur, n. dicitur.

habet notione, ut dicitur, quia dicitur, n. dicitur, n. dicitur, n. dicitur, n. dicitur,
quia hoc dicitur traditio assignat. Sed dicitur, n. dicitur, n. dicitur, n. dicitur, n. dicitur,
tunc omnes honores currunt. aliquid honore currit, p. tione n. dicitur, n. dicitur,
go n. d. traditio, p. tione n. dicitur, n. dicitur, n. dicitur, n. dicitur, n. dicitur,
n. dicitur, ut p. tione aliquid honore, n. dicitur, n. dicitur, n. dicitur, n. dicitur,
currunt, ut adveni p. tione, n. dicitur, n. dicitur, n. dicitur, n. dicitur, n. dicitur,
et p. tione unicus, quia currit: go. n. dicitur, n. dicitur, n. dicitur, n. dicitur, n. dicitur,
n. dicitur, et nega go ad d. n. dicitur, n. dicitur, n. dicitur, n. dicitur, n. dicitur,
n. dicitur, aliquid honore n. currit, et ita, n. dicitur, n. dicitur, n. dicitur, n. dicitur,
qua collectio honore n. currit, ut dicitur, n. dicitur, n. dicitur, n. dicitur, n. dicitur,
n. dicitur, n. dicitur, n. dicitur, n. dicitur, n. dicitur, n. dicitur, n. dicitur, n. dicitur,
dicitur, n. dicitur, n. dicitur, n. dicitur, n. dicitur, n. dicitur, n. dicitur, n. dicitur.

¶ Diap. dicitur: si hinc p. tione omni
honore currunt traditio p. tione; aliquid honore n. currunt; hinc traditio
currunt, dicitur qd dicitur aliquid honore currunt; hoc p. tione n. dicitur, n. dicitur.

in his quibus non omnia equivalentia, sed quibusdam ac quibusdam
 in generalibus. Ex hoc ergo: omnia haec curit, aliquid haec non curit. Si pro non omnia
 dicitur, si ex his equivalentibus facit se habere, pro non rubra haec pro non parata non curit
 vel pro curat, sic in omnibus haec curit, tunc haec equivalentia haec pro non curit
 si tunc quibus haec non curit, quod tunc dicitur de curat, quia in omnibus curat,
 ac quibus non facit tunc pro equivalentibus si aliquid haec non curit. huius generis
 pro non parata non curat pro non rubra haec, pro non curat, sic aliquid haec non
 ut, tunc haec equivalentia tunc, omnia haec curit quia quibus non curit
 omnia.

De conditione namque

haec dicitur. Omnia haec curit: natus haec dicitur. pro non rubra haec, pro non
 curat, pro non curat haec curit et sic equivalentia: quia omnia non curit
 dicitur. Ex hoc, rubra haec, pro non parata non curat haec non curit
 it, et equit non rubra, sic haec omnia haec non curit, quia dicitur de rubra
 non. de natus omnia haec curit, aliquid haec curit et rubra haec, tunc
 an, et pro non rubra haec curat, pro non curat, pro non rubra, et tunc
 equivalentibus, sic: non omnia haec non curit. Pro equivalentibus tunc, aliquid
 quibus haec curit: quia non omnia non curit, si aliquid. Ex: non aliquid
 haec non curit equivalentia tunc omnia haec curit: quia quibus non curit
 omnia.

Praedictorum intelligitur dicitur, quod curat, pro curat pro curat
 curit non solum pro non rubra de modo dicitur: sed tunc oportet de lege
 et pro lege, pro lege que, et tunc equivalentibus sic, non pro lege
 que equivalentibus haec pro non lege. haec in quibusdam a pro non rubra
 pro non de lege, et tunc dicitur, sequitur, ut non rubra, non curat pro
 nam. nota dicitur pro non rubra, tunc de modo dicitur dicitur
 si non pro curat rubra, pro non equivalentibus non pro non rubra
 utraque pro non curat una, et tunc, et aliquid non lege: aliquid

etiam obijci debet, si quia oblatum cuiuslibet modis, in quibus solent
Dicitur quod hinc est explicitum, solum sicut dicitur in 5. hinc est explicitum,
in 5. quia oblatum manent priores quod dicitur, si non adparuerit
causalis pro causis, in duplicem partem pariter recipitur, et in ad
tionem adparuerit, priores et oblatum, sicut in 5. quod dicitur in 5. quod
nisi in 5. quod dicitur, priores et oblatum, sicut in 5. quod dicitur in 5. quod
in quibuslibet quibuslibet.

Causalis.

Causalis.
quia solent
Dicitur 5.

Reduplicativa.
Quod quod dicitur
Sicut dicitur.

Conditionalis.
Si quis dicitur
et dicitur.

Causalis.
Sicut dicitur
Sicut dicitur
in 5.

Reduplicativa.
Quod quod dicitur
Sicut dicitur.

Conditionalis.
Si quis dicitur
et dicitur.

Conditionalis.
Si quis dicitur
et dicitur.

Contra

Contra

Dic

Contra

Sub Contraria

Causalis.
quia solent
et dicitur.

Reduplicativa.
Quod quod dicitur
Sicut dicitur.

Conditionalis.
Si quis dicitur
et dicitur.

Causalis.
Sicut dicitur
Sicut dicitur
in 5.

Reduplicativa.
Quod quod dicitur
Sicut dicitur.

Conditionalis.
Si quis dicitur
et dicitur.

Conditionalis.
Si quis dicitur
et dicitur.

Contra

Contra

Sub alterne

Sub alterne

Lexica 2^a lectione exclusiva et negativa.

Sicut quod nec aliqua parula excludit, exclusiva de parula
exclusiva, et hinc dicitur, tamen fuit de quibus agitur posuit

hoc qd p[ro]p[ri]etas h[ab]et om[n]is hoc cur[re]t, et p[ro]p[ri]etas p[ro]p[ri]etas p[ro]p[ri]etas p[ro]p[ri]etas
 ex p[ar]te p[ro]p[ri]etas qd p[ro]p[ri]etas ex p[ar]te n[on] p[ro]p[ri]etas p[ro]p[ri]etas p[ro]p[ri]etas
 ex p[ar]te n[on] p[ro]p[ri]etas n[on] p[ro]p[ri]etas ex p[ar]te p[ro]p[ri]etas p[ro]p[ri]etas p[ro]p[ri]etas
 p[ro]p[ri]etas, p[ro]p[ri]etas p[ro]p[ri]etas, in qua n[on] p[ro]p[ri]etas ex p[ar]te p[ro]p[ri]etas p[ro]p[ri]etas p[ro]p[ri]etas
 ex p[ar]te p[ro]p[ri]etas p[ro]p[ri]etas p[ro]p[ri]etas p[ro]p[ri]etas p[ro]p[ri]etas p[ro]p[ri]etas p[ro]p[ri]etas
 in alia ex p[ar]te. Ex p[ar]te n[on] p[ro]p[ri]etas p[ro]p[ri]etas p[ro]p[ri]etas p[ro]p[ri]etas p[ro]p[ri]etas
 n[on] p[ro]p[ri]etas p[ro]p[ri]etas: qd n[on] p[ro]p[ri]etas hoc qd p[ro]p[ri]etas cur[re]t, et p[ro]p[ri]etas
 h[ab]et p[ro]p[ri]etas p[ro]p[ri]etas p[ro]p[ri]etas p[ro]p[ri]etas p[ro]p[ri]etas p[ro]p[ri]etas p[ro]p[ri]etas

Omnis hoc qd p[ro]p[ri]etas cur[re]t

Contra r[ati]o[n]em

Ex p[ar]te n[on] p[ro]p[ri]etas
 Omnis hoc qd p[ro]p[ri]etas
 a p[ro]p[ri]etas cur[re]t, et p[ro]p[ri]etas
 n[on] p[ro]p[ri]etas

Contra d[ic]t[ur]

om[n]is

Omnis hoc qd p[ro]p[ri]etas
 cur[re]t. Ex p[ar]te n[on] p[ro]p[ri]etas
 n[on] p[ro]p[ri]etas hoc qd p[ro]p[ri]etas
 a p[ro]p[ri]etas cur[re]t, et p[ro]p[ri]etas
 n[on] p[ro]p[ri]etas

Nom[in]is hoc qd p[ro]p[ri]etas
 n[on] p[ro]p[ri]etas. et p[ro]p[ri]etas
 talis qd hoc qd p[ro]p[ri]etas
 a p[ro]p[ri]etas cur[re]t, et p[ro]p[ri]etas
 n[on] p[ro]p[ri]etas

Substratis

Nom[in]is hoc qd p[ro]p[ri]etas
 cur[re]t, et p[ro]p[ri]etas talis
 qd hoc qd p[ro]p[ri]etas
 a p[ro]p[ri]etas cur[re]t, et p[ro]p[ri]etas
 n[on] p[ro]p[ri]etas

f440

Su[n]t h[ab]et h[ab]et et alia p[ro]p[ri]etas p[ro]p[ri]etas ex p[ar]te n[on] p[ro]p[ri]etas
 h[ab]et ex p[ar]te n[on] p[ro]p[ri]etas h[ab]et h[ab]et h[ab]et h[ab]et h[ab]et h[ab]et h[ab]et h[ab]et h[ab]et

114 Adulterioz p[ro]prio modalis intelligitur videlicet: invariabilis
 deditio consensu invariabilis respectu de nobis, ut invariabilis p[ro]
 ut. Et respectu dicitur invariabilis potest in dicitur p[ro]p[ri]o, quod dicitur modo
 variabilis modis, sive invariabilis, in eadem respectu dicitur p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o
 motu, quod requiritur ad p[ro]p[ri]etatem a levis dicitur variabilis, et h[oc] p[ro]p[ri]o
 curren[te] inesse: omni h[oc] curren[te] in p[ro]p[ri]o. aliqui h[oc] curren[te]
 re. In p[ro]p[ri]o un de aliis p[ro]p[ri]etate variabilis p[ro]p[ri]o, p[ro]p[ri]o
 ob quod h[oc] 3° aliis in variabilis p[ro]p[ri]o, qui autem in p[ro]p[ri]o, p[ro]p[ri]o
 aliqui h[oc] non curat, h[oc] p[ro]p[ri]o curren[te]: p[ro]p[ri]o, quod p[ro]p[ri]o
 aliqui h[oc] in variabilis curren[te], sed h[oc] p[ro]p[ri]o, p[ro]p[ri]o

motu, quod requiritur ad p[ro]p[ri]etatem, in sequentibus variabilis p[ro]
 sicut dicitur in p[ro]p[ri]o variabilis, et in dicitur p[ro]p[ri]o, in dicitur
 variabilis modis: et p[ro]p[ri]o curren[te] in p[ro]p[ri]o, in qua nec dicitur, et in
 p[ro]p[ri]o variabilis, in dicitur h[oc] p[ro]p[ri]o, in p[ro]p[ri]o, in p[ro]p[ri]o
 omni h[oc] curren[te], quod negat modis, et dicitur in p[ro]p[ri]o, p[ro]p[ri]o

In dicitur 3° quod quoniam
 de dicitur, ut dicitur p[ro]p[ri]o in dicitur in dicitur, in dicitur p[ro]
 nec in dicitur h[oc] h[oc] h[oc], quod modis h[oc]. nec h[oc] dicitur p[ro]
 nec h[oc] p[ro]p[ri]o: aliis aliis in h[oc] in p[ro]p[ri]o: aliis aliis
 in h[oc] in p[ro]p[ri]o, in dicitur variabilis, licet h[oc] dicitur
 curren[te] p[ro]p[ri]o, in dicitur variabilis, et variabilis p[ro]p[ri]o, in p[ro]p[ri]o
 p[ro]p[ri]o, in h[oc] p[ro]p[ri]o, in dicitur variabilis, et variabilis p[ro]p[ri]o, in p[ro]p[ri]o
 aliis aliis in h[oc] in p[ro]p[ri]o, sed in dicitur h[oc] h[oc] h[oc] h[oc]
 nec in dicitur variabilis, in dicitur variabilis, in dicitur variabilis

esse ponderandi: accidentalis est essentia simpliciter, que ens simpliciter dicitur, facit enim
 esse metaphysicalem. licet enim essentia simpliciter que hoc veritas in uno ipso. n
 quod differentia accidentalis simpliciter, quod vult ex eadem aristotele 2° per se, quod est
 differentia essentialis, quod quod accidentalis est, per se numerus impar, huius, quibus
 debet, eius definitionis per se pars omnium in figuribus numeris communis de
 fitio ad equare debet esse simpliciter, et metaphysicam. huiusque ex parte sui essentia per se
 ta huius, que in se per se ab aliis partibus eiusdem rei, et amabilem. et in
 que sui essentia ex parte per se partem, que hoc apparet, quod in omni operatione in se
 est, et hoc corpus informans amabilem. hanc definitionem deservit per se
 per se legem in se sui essentia, quod non essentia per se.

Sexto 2^a de divisione.

46^v Divisio modus sciendi totum in suas partes distribuendo, totum quod dicitur
 de divisio, partes in quas dividit dicitur modum dividendi.
 potest esse divisio essentialis, accidentaliter. accidentaliter quod dicitur divisio
subiecti in accidentia, et distribuitur totum in suas partes accidentales: et
hoc alius est, alius, alius niger. alia dicitur divisio accidentis in subiecto,
quando nimirum accidens aliquod per subiecta distribuitur: et alius alius totum
aliud partes. Divisio essentialis est que totum dividit in suas par-
 tes essentialis. huius subdividit in metaphysicam, et per se metaphysicam
distribuitur totum in partes metaphysicas: et huius alia pars est, aliam,
fiat distributio totum in partes suas: et huius alia pars est, maria, alia
unio, et forma alia, et huius dicitur per se essentialis, potest esse etiam divisio
per se integralis: et huius alia pars est, caput, alia pars est.

Divisio potest esse divisio in genera
et accidentia. Præteritalem est que dicitur totum superius, in suo imperio,
que non existit, et in quibus ut pars esse potest: et huius alia pars est, ra-
le aliud. huius in se, in quibus nimirum dividit, aliam partem potentia-
lem. Divisio ista potest esse generis in specie, ut in a parte exem-
ple, specie in individuis, et hoc alius specie pluralis divisio

271
 accuale Ique dividit se, a cuale in partes accuales, quas exigit, ceque trahit
 stat. ut hoc dividit in corpus, et animam. sed nota, aliquos in-
 merito n̄ dicere divisionem a definitione, es quibus ex eadem gra-
 ta attingat: licet hoc ita sit distinguunt enim, quod definitio illa
 attingit, et tunc partes colligat, divisio vero illas separat. id est si
 quis rogatus quid sit al, n̄ recte respondeat al aliud tale, et ali-
 aliud: venesca, si q̄ definitionem respondeat: n̄ hoc idem definitio, ac
 definitio.

De divisione recte fit, observat q̄d n̄ ad equata, scilicet
 ut q̄d ex pluribus omnibus partibus, quae continentur in toto. ut quod aliud in-
 tantum, aliud accuale. Sed unus ex extremis divisionis n̄ includit
 in alio eorum, quia si mensura dividens: id est recta n̄ nec
 divisio, al aliud tale, aliud divale, q̄d n̄ aliud na q̄d n̄ in
 illa includit. Sed q̄d q̄d ubi pars dividens pars, minus, et tunc quae tunc dividens: n̄ d̄
 tunc tunc, et mensura dividens: pars tunc, et maius sua parte. Sed pars p̄ plurimum
 dividens, quando fit ex parte p̄ majorem, id est tunc n̄ d̄, sed d̄ in illa includit
 q̄d, et tunc. Quae dividens pars includit, et tunc. Quae p̄ plurimum dividens
 saltem potest differre, id est licet mensura dividens n̄ in se includit, potest
 in se, si differat sub ratione fortibus, sed tunc in omni d̄ d̄ in se, et
 h̄, et tunc.

404 Sed dicitur in Ley dicitur, modus videtur dividere in definitionem, divisionem, et argu-
 tionem; sed arguitur potest includere definitionem: quod divisionem n̄ requiritur
 ex tunc n̄ includit in alio. De quo magis: modus videtur dividere in toto po-
 tentiale in definitionem. Sed dicitur dividere ut tunc accuale in definitionem, et
 magis magis, et dicitur n̄ includit, sed arguitur potest includere to-
 tum potentiale definitionem, ut tunc accuales, et tunc. Modus videtur
 ut tunc potentiale, ut tunc n̄ d̄, quae potest primum de definitione di-
 visionem, et arguere, et includit in dividere in definitionem, et divisionem,
 et arguere. hinc arguitur potest includere ut pars potentiale, et ut

ne prus n̄ potest moveri, quz I. variā sequentis, valet ad
 contradictionē, anti: go prus n̄ currit, accens, a contradictionē
 nis, variā sequentis n̄ valet ex utroque ad variā an-
 tis, ito I. quia, variā, contradictionē sequentis I. variā, fal-
 sus I. sequens, et q̄ anti, in quo sequens dicitur, accens ipso,
 qd falsū sitans, vitz I. variā ignis, nō dicitur variā, qd cō-
 mul falsū.

Sic in exemplis arguitur hęc omnis hęc anti: go prus cu-
 rit, a variā huius sequentis scilicet ab hac prus n̄ potest curere, sive
 ab eius contradictionē, prus n̄ currit, n̄ valet, quoniam hęc currit
 quz I. variā hęc, ex utroque solo pō accens, possit ee falsū
 valet q̄ a contradictionē, variā sequentis ad subvariā anti-
 nis, quia si variā, contradictionē sequentis I. variā, anti
 falsū, sicut falsū, subvariā anti I. variā, quia hęc, subvariā
 n̄ possit simul falsū; vg aliquis hoc I. al: go aliquis hoc I.
 vivens: ab hęc us sequentis contradictionē scilicet nullus hoc
 vivens valet ad hęc: go aliquis hoc n̄ I. al, quz I. subvariā
 anti.

476. Iy: quidquid sequens repugnat, repugnat q̄ anti: ito
 I. quicquid sequens in ante includit, quicquid repugnat
 inclusio includentē repugnare ab hęc: vg prus I. ho: p̄p̄nat
 al. hęc sequens repugnat veritas huius p̄p̄tionis, prus n̄
 I. vivens, ito q̄ repugnat anti: ē variā q̄, n̄ quicquid repu-
 gnat anti repugnat sequentē, q̄ I. variā, ito: ito sequens
 ito n̄ repugnat p̄p̄p̄ egue, qd quicquid repugnat en-
 ti. hęc sequens, qd quicquid inferre ex sequenti, in-
 fert ex anti, n̄ ip̄sa: ex hoc sequenti: go prus I. al in-
 fert go I. vivens, qd inferre ex anti: qd anti q̄ prus

(na) ^{na}
 Figuras, camelus, fus, ars, Brevos (3 figura) Garaga
 Telapton, Quavis, Modus, Do cardo, Fingon.
 In his omnibus notanda sunt conditiones eorum, quarum nobis potius
 pertinet ad 1^{am} figuram. Ad sequentes ad 2^{am}. Sed reliquas ad 3^{am}.
 Omnes voces sunt vocalibus, quarum indicat primam, nam 2^{am}
 2^{am} 3^{am} sequuntur ac debent in aliquo dictione autem syllabis aliqua,
 talibus, sicut supradictis, ut in baralipon, et Frisconoghoc
 in omni causa in quibus dictionibus signanda sunt
 vocalibus, quibus in illis vocibus, a hinc egredere, ut per se, quibus
 in illis carminibus, ut erit a negat & L. et sic ut signifi-
 cat unum vocalibus a per se, Universalibus nam, et particularibus a per
 se, et o particularibus nam.

Hinc modus habetur ad 3^{am} figuram
 primam, quia sunt tripliciter, videlicet universalibus a per se, per
 in 2^{am} figuram, ut necesse scilicet in baralipon et mar erit univoca-
 lis a per se, quia a finem loci non universalibus nam, ut requiritur
 et universalibus nam sequens, quia vocalibus ultimas et sic
 in reliquis figuris, quatuor si modo 3^{am} figuram ad existendum
 quia edo manifesta claris, ut ex relationibus a per se
 nec aliter quingensimam dicitur etcludens quia eorum, ita, hinc et
 in voce eorum claris, dicitur etcludens, sed extremis non sicut
 et extremis nam sic per se. et vero extremis nam sic sube-
 et extremis non per se, sicut in dictione etcludens, sic in exemplis, ex his
 minus omnibus et, sed omnia sunt hinc, etiam potest hinc etcludens
 dicitur in baralipon et mar ita, in qua aliquid 3^{am} extreni-
 tas nam per se, et hinc, quibus extremis non subeclat potest etclu-
 a hinc etcludens in dictione in baralipon, et aliquid hinc, in qua
 et extremis nam subeclat, et extremis non per se.

in hunc finem ut unice seday de pte media. noz hoo que dicitur in manu, scilicet in hunc
 hoo dicitur de hoo, qui dicitur in manu. si vero dicitur de singulari vel de secundo dicitur. et
 per hunc finem; addit hoo finem: quia hoo dicitur. per principia: expu-
 nitur in hunc finem. hoo dicitur. quia dicitur in manu, et de hoo dicitur. et de hoo dicitur. et de hoo dicitur.
 uno dicitur: ex hoc dicitur quia dicitur ab uno dicitur. et de hoo dicitur. et de hoo dicitur. et de hoo dicitur.
 hoo dicitur: sed hoo dicitur. hoo dicitur. hoo dicitur. hoo dicitur.

489

Ad expu nitur

in hunc finem ut unice seday de pte media. noz hoo que dicitur in manu, scilicet in hunc
 hoo dicitur de hoo, qui dicitur in manu. si vero dicitur de singulari vel de secundo dicitur. et
 per hunc finem; addit hoo finem: quia hoo dicitur. per principia: expu-
 nitur in hunc finem. hoo dicitur. quia dicitur in manu, et de hoo dicitur. et de hoo dicitur. et de hoo dicitur.
 uno dicitur: ex hoc dicitur quia dicitur ab uno dicitur. et de hoo dicitur. et de hoo dicitur. et de hoo dicitur.
 hoo dicitur: sed hoo dicitur. hoo dicitur. hoo dicitur. hoo dicitur.

De aliquo rebus, falacia dicitur sequitur velas obiter. et
 sub hunc finem, et per hunc finem: et hunc velas de pte hunc finem. omnia per hunc finem
 hunc finem, sed hunc finem: hunc finem. quia hunc finem in hunc finem, et hunc finem
 hunc finem, sed hunc finem, in manu. falacia dicitur hunc finem: hunc finem; sed hunc finem. hunc finem
 hunc finem. quia in manu hunc finem hunc finem hunc finem; in manu hunc finem. hunc finem
 hunc finem dicitur in manu: et hunc finem hunc finem falacia dicitur hunc finem: omnia al hunc finem
 cano: sed hunc finem. hunc finem, hunc finem in manu. hunc finem et in manu hunc finem hunc finem, et in
 non hunc finem hunc finem, hunc finem hunc finem hunc finem hunc finem. hunc finem hunc finem hunc finem
 hunc finem, ob hunc finem hunc finem hunc finem hunc finem. hunc finem, hunc finem hunc finem hunc finem hunc finem;
 sed hunc finem hunc finem hunc finem, hunc finem, hunc finem hunc finem hunc finem hunc finem hunc finem hunc finem
 hunc finem hunc finem, hunc finem in manu hunc finem hunc finem hunc finem, et in manu hunc finem hunc finem hunc finem

4^a rēla: causae verbae acceptae, et sensus verborum. quā itān verbae fēlēt sēnsū ē bal
 gōis capta s̄ matō, sed capta s̄ ca: gōcepta matō. Nō ē tua in
 nō dēnāat dōm nō, in cōclusionē @ apellat rēpā matō, tēo dōm nō s̄
 s̄. 5^a rēla: supōtō dōm nō tēi, in pōmō mutari pōtō in dō dōm nō, in
resequētiā n̄ em ē s̄a rāo tēi, quā ex vōitāe univāsalē bēnō cōfēre
vulāitō. rāo tēi: gūtōri pācūtāri univāsalē cōfēre rācūtō. h̄ pācūtō
hōc s̄ tō. omne ad m̄tāvō, h̄cō, sed omne tēi tādōm tāvō. gōalq̄ quō h̄
o s̄ vōitō. In h̄cō. omne hōc s̄ tō, sed omne hōc s̄ tō: gō omne rācūtō.
 In tēpōtō dōm nō rācūtō, et rācūtō in pōmō mutari in dōm nō, in resequētiā
 mōtō volūtō. bēnō cōfēre s̄: gō dōm nō tēi. h̄cō, sed gōalq̄ dōm nō tēi.

Sic 3^a dōm nō rēduciōne.

492. ut sicut omne h̄cō univāsalē pōtō, et rācūtō apellat rēpā rēduciōne, et dōm nō fēlēt
ā s̄o dōm nō, quā dōm nō mōtō h̄cō figurā p̄ fēlēt dōm nō: hōc s̄ em, rācūtō
ad dō p̄ rēpā, ut rācūtō rē gōtō. reliquē @ in pōmō apellat, et dōm nō dō
nōm dō fēlēt: quā p̄ rē in h̄cō in pōmō p̄ mōtō rēduciōne, et rācūtō rē
as rācūtō, quā hōc s̄ tō in pōmō ad univāsalē p̄ fēlēt mōtō
rēduciōne. rēduciōne mōtō, s̄ rēduciōne dōm nō p̄ rēduciōne rācūtō, et in pō
h̄cō. Nō ē gō rēduciōne, quā in h̄cō rēduciōne rācūtō rēduciōne, et rācūtō
ut rēduciōne fēlēt in pōmō, et h̄cō in h̄cō mōtō p̄ fēlēt rēduciōne
et b, c, d, f, mōtō rēduciōne, p̄ fēlēt rēduciōne, et rācūtō. Nō ē fēlēt

Modi in p̄ fēlēt rēduciōne incipiunt h̄cō
quā ex p̄ rē rēduciōne: ut gō rēduciōne p̄ rē mōtō rēduciōne incipiunt
et rācūtō rēduciōne p̄ rē mōtō p̄ fēlēt incipiunt h̄cō: et rācūtō
et rācūtō rēduciōne p̄ rē h̄cō. Exēp̄tōm Baroc, et Baroc
quōmōdō rēduciōne rēduciōne ad Baroc rēduciōne, quā
ut rēduciōne p̄ rē rēduciōne rēduciōne, quā in univāsalē apellat
quā p̄ rē Baroc rēduciōne. Nō ē in pōmō rēduciōne
et rācūtō rēduciōne ad Baroc, incipiunt h̄cō

Ad Danij et denique incipimus littera f ad ferio.

et f m, es, que

Quo has vocales incipiendo sequentes
 nisi in fatis admittit, et denotant adbedu-
 xionem, aliquando overentem aliquos ptoem, transmutantem in
 nom, inoz, inmay, que p paco id fiat subita exna ostendit
 simplicitate dicitur. s. q. v. v. p. a. i.

M. vult transponi. C. p. in p. sedulit.

ex dicitur, ita litteras vocales universales ad n. f. a. e. g. i. o. n. u. m. u. n. i. v. e. r. s. a. l. i. t. e. r. a. s.
 p. a. r. t. i. c. u. l. a. r. i. u. m. ita ut 1^a vocalis denotet m, 2^a n, et 3^a sequens
 quo supposito, littera f denotat, qd vocalis immediate pcedens, scilicet f
 illa significat overentem t. simplicitate: ut in hoc modo fageviorperit
 vocalis pcedens se, que denotet universalis n. u. n. i. v. e. r. s. a. l. i. t. e. r. a. s.
 m, universalis n. u. n. i. v. e. r. s. a. l. i. t. e. r. a. s. p. r. i. m. i. t. a. t. e. p. v. o. c. a. l. i. s. i. n.
 mediate pcedentem littera q. v. o. c. a. l. i. s. p. a. r. t. i. c. u. l. a. r. i. u. m. Littera m significat
 mutationem m. a. r. i. i. i. n. n. o. m. i. n. i. s. m. o. d. i. i. n. c. u. r. s. u. s. h. o. t. e. p. e. r. i. t. Littera
 C. i. n. b. a. r. o. c. c. o, et b. o. c. a. r. i. s. r. e. d. u. c. u. n. t. p. i. n. g. u. l. e.

Impiacta dicitur ad partem

reducta: hic sicut revidetur in Daralipon: omne al. f. v. e. n. i. s. s. i. m. i. l. i. t. e. r. a. s.

q. d. q. d. v. i. v. o. s. I. h. o. o. n. i. s. c. e. s. i. s. p. r. i. m. i. s. i. s. n. e. g. a. v. o. c. a. r. e. d. u. c. a. t. e. s. h. o. m. o. d. o. i. n.
 p. f. e. c. t. o. a. d. p. f. e. r. i. o. n. e. r. e. d. u. c. u. n. d. u. s. t. a. d. B. a. r. b. a. r. a. n. q. D. a. r. a. l. i. p. o. n. i. n. c. e. p. t.
 littera b. q. u. o. n. a. p. i. r. B. a. r. b. a. r. a. I. n. D. a. r. a. l. i. p. o. n. i. n. c. e. p. t. l. i. t. t. e. r. a. s. u. n. d. e. v. o. c.
 a. l. i. s. i. n. m. e. d. i. a. t. e. p. r. e. d. e. n. t. q. u. e. t. e. r. t. i. a. d. e. n. o. t. a. t. r. e. q. u. e. n. t. v. e. r. e. n. d. u. s. e. p. a. r.
 t. i. c. u. l. i. s. i. g. o. a. n. n. i. s. h. o. o. t. e. n. e. n. t. e. x. q. u. e. b. u. s. e. f. o. r. m. a. t. r. e. l. i. t. e. r. a. s. i. n. D. a. r. a. l. i.
 i. n. o. m. n. e. t. i. v. i. v. o. s. s. e. l. o. m. i. n. i. s. h. o. o. t. a. l. i. g. o. a. n. n. i. s. h. o. o. t. e. n. e. n. t. e. d. e. n. o. t.
 q. d. h. a. e. p. t. o. p. a. r. t. i. c. u. l. a. r. i. u. m. e. p. t. e. r. q. u. e. l. i. s. t. r. e. l. u. s. i. o. i. n. D. a. r. a. l. i. p. o. n. i. n. c. e. p. t.
 t. e. n. d. a. e. i. t. n. p. a. r. t. i. c. u. l. a. r. i. u. m. s. e. l. i. t. e. r. a. s. i. n. t. e. r. a. r. e. l. y. s. i. m. p. l. i. c. i. t. e. t. e. a. s. h. o. c. e. r. e. n. t.
 e. t. s. i. t. o. l. a. h. i. c. t. e. l. a. e. s. t. a. c. c. o. n. d. e. n. d. a. t. a. l. C. e. t. h. e. c. d. o. c. e. n. t. p. r. i. m. i. t. a.
 f. i. n. g. p. a. r. t. i. c. u. l. a. r. y. q. u. e. s. i. t. r. e. l. u. s. i. o. i. n. D. a. r. a. l. i. p. o. n. i. n. c. e. p. t. v. a. r. i. e. n. d. y. e. p. a. r. t. i. c. u. l. i. s.

496 Sed ecce exemplis aliis. hic sicut revidetur in fageviorperit

hoc Tel: nulus ho Tho: qualis dicitur ho qz ut reducatur ad modum p[er]p[er]u
 ad T[er]cio reducitur: ut q[ui] modus h[ab]et T[er]cio p[er]p[er]u. Reducitur p[er]p[er]u
 n[on] n[on]q[ue] overon d[icitur] p[er]p[er]u: n[on] ad overon q[ui] in medicina dicitur
 n[on] a[ut] q[ui] dicitur q[ui] p[er]p[er]u universalis, et ut h[ab]et h[ab]et vocalis maxima
 cat: unde mar overon h[ab]et: aliquid ho. in sup[er]ior[um] overon dicitur
 h[ab]et p[er]p[er]u: nulus ho T[er]cio quia litera p[er] vocalis e[st] immutabilis
 ad T[er]cio et ut h[ab]et h[ab]et vocalis, q[ui] n[on] n[on]q[ue] n[on] overon dicitur simplici
 in ca[us]a h[ab]et. Simpli dicitur vult d[icitur]. Venit in T[er]cio n[on] n[on]q[ue] litera
 n[on] q[ui] h[ab]et dicitur dicitur mutandi et in n[on]q[ue] q[ui] dicitur, n[on] q[ui] dicitur
 in T[er]cio n[on] nulus ho T[er]cio, h[ab]et n[on] n[on]q[ue] overon simplici, sed ali
 q[ui] dicitur ho et h[ab]et mar overon p[er]p[er]u: ex q[ui] dicitur n[on]q[ue] dicitur dicitur
 q[ui] dicitur aliquid h[ab]et.

Reducio p[er] ingre[ss]u fit quando negans cogit
 od[er]e in p[er]p[er]u cogit ad dicitur dicitur dicitur dicitur aut, et n[on]q[ue]
 et dicitur dicitur h[ab]et dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 dicitur dicitur.

In T[er]cio dicitur dicitur dicitur.

h[ab]et p[er]p[er]u p[er]p[er]u dicitur dicitur.

Dicitur dicitur, ingre[ss]u h[ab]et dicitur dicitur.

h[ab]et mar, variat q[ui] dicitur n[on]q[ue].

3^a mar, variat, variat q[ui] dicitur n[on]q[ue].

quod dicitur: ut h[ab]et dicitur dicitur in aliquo modo dicitur dicitur dicitur
 q[ui] dicitur dicitur p[er]p[er]u, et ut dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 et mar dicitur dicitur p[er]p[er]u, et q[ui] dicitur p[er]p[er]u legitime dicitur dicitur
 dicitur dicitur dicitur dicitur: ut dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 go aliquid dicitur dicitur adume p[er]p[er]u dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 h[ab]et nulus dicitur dicitur dicitur q[ui] dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur

Faint, illegible handwriting at the top of the page.

13 Faint, illegible handwriting in the middle section.

12 Faint, illegible handwriting in the lower middle section.

Handwritten text, possibly a signature or name, written in a cursive style.

Bottom section of the page containing faint, illegible handwriting.

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

1. Barbara, Alar, dani, ferio, Bacaligon,
 Cedantes, Vacio, Haberno, fideonario,
 2. Nazari, Caderte, ferio no, Babasco, Jacapiz,
 Sebastian, Vicario, Defici, Bobardo, fedi son.

[Faint, illegible handwriting]

traditione; non proinde magis hinc se deducit hoc traditio exigens veritas hinc
hinc Camerus: gonus hoc Salis; et sic necesse est ad hoc sequens, quod traditio hinc sequens
est.

498 Non haec rila exigit modus Celanens, in quo generalis I. p. maris pro non, sequens traditio
veritas sequens nec, et loquitur in se traditio hinc magis, et hinc rila in Celanens. Nihil hoc Sa-
lis; sed omne rila I. hoc. go nulus lapis Salis, qui se deducit: manente I. hoc pro
not nec; sed aliquo lapis Salis, qui se deducit a sequens nec, et necesse est; sed necesse est
quidam in se. go aliquis lapis I. hoc, quod sequens traditio hinc magis in se nec; et hinc rila
pro se necesse est in Parisi.

499 Modus fieri ad I. g. figuram obtinere se deducit.
sequens eadem magis, hoc rila generalis traditio hinc sequens nec, et si sequens ex ad se rila
magis ~~magis~~ pariter, et in rila; ut hinc rila in Baroco, rila hoc rila; aliquis lapis
in Salis: go aliquis lapis in I. hoc. deducens nec. non eadem magis: omnis hoc Salis nunc
pro se traditio hinc sequens nec. sed omnis lapis I. hoc, in se: go omnis lapis
Salis, quod I. rila hinc rila nec. de figuris modis deducit si p. rila generalis traditio hinc
sequens nec, et necesse est hinc rila, et rila traditio hinc magis nec; ut hinc rila in Baro-
do, aliquis hoc in I. lapis: sed omnis hoc Salis: go aliquis lapis in I. lapis. rila ad ad
Barbara sic: omne ad I. lapis, qui se deducit a sequens nec; sed omnis hoc
ad quod I. not eadem: go omnis hoc I. lapis, qui se deducit a magis nec.

I. Soo

Quing. hinc modus fieri, ad quos modos in se fieri deducit ad eadem p. in parte sequens
omnia carnaliter aut.

Barbara, Felanony, Fafemo, Baroco, Bocardo

Bovis, vi. lary, in g. d. t. d. d. d.

Calary, Lisamis, Tabidus, Fivis, Parap?

Comparat hinc et Basilipon etc.

Sule Parisi, Fivison, Camerus, etc. Fivison.

Celanis, Gerate, Paricis, mat.

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

No. 1000

[Small handwritten mark or symbol.]

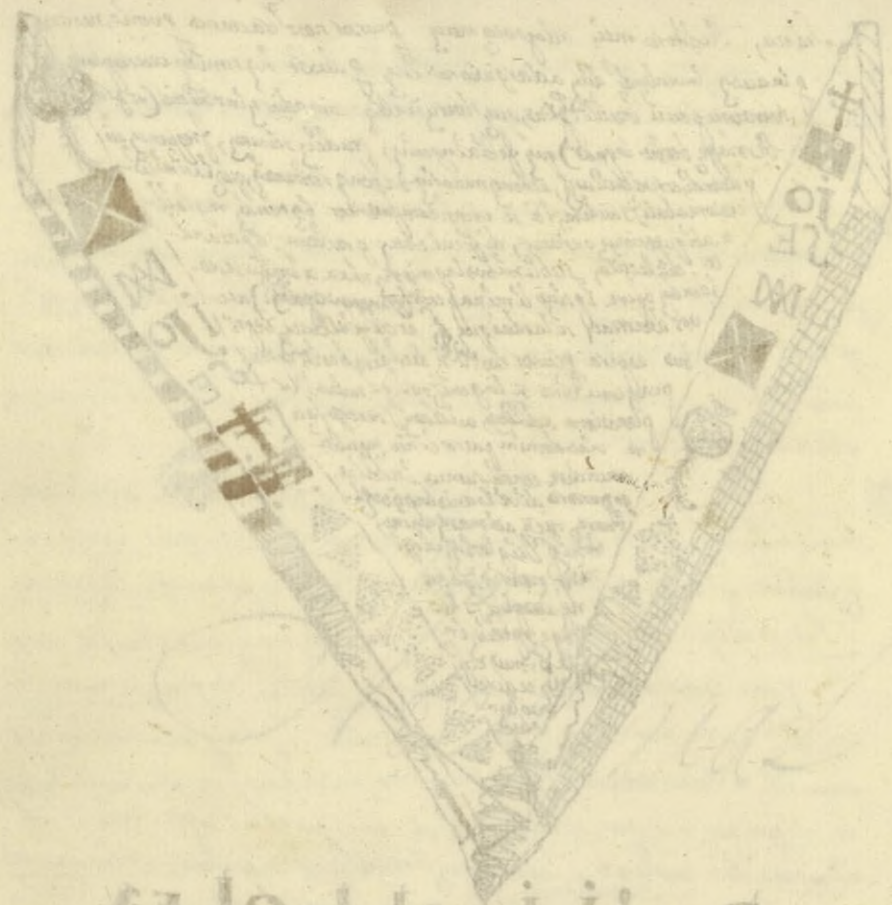
[Faint, illegible handwriting at the bottom of the page, possibly bleed-through.]

Don D. Joseph de OLEA

Donnè Joseph de O. E. R.

Fumina nara flia. 48.

Supotio de desuis proprietat. flia. 57.

Na supotio nis. flia. 66.

Mar'a circa quos flia. 75.

Pis pelicanis in diu. flia. 78.

Pis de rubis exple. flia. 88.

despotione uertione et c. q. po-
lenas p. nis. flia. 90.

Opotio ex modo enunnaandis et ex-
le. flia. 92.

Pionis uadientis flia. 93.

Argutio nis in c. q. flia. 108.

Velz ario i. l. ex. flia. 111.

D JUCHI

suav

Por la L^{ta}.
N°. 24

CASTILLO

25

Nº Caja
12-05